

Hæfte 2

Skridt til
en personlig
vækkelse

At blive i Jesus

Jesus Kristus:

"Bliv i mig og jeg bliver i jer"

HELMUT HAUBEIL

Udgiver:

TOP LIFE Wegweiser – Verlag, Wien

1. oplæg: april 2014

© 2014 by TOP Life Wegweiser Verlag

Forlagsarkivnr: 050414

ISBN: 978-3-900 160-99-9

Tryk og fremstilling: Konrad Print & medien, www.konrad.medien.de

Foto: Fotolia/Thinkstock: © Leonid Tit, © And rey Volokhatiuk, © Mykola Mazuryk, © jojjik

Forfatter:

Helmut Haubeil

Rosenheimerstr. 49

D – 83043 Bad Aibling/Oberbayern

Tlf.: +49 8061 / 4 90 07 12

Mail: h.haubeil@serviceline.net

Kontakt og bestillinger:

Helmut Haubeil

Rosenheimerstr. 49

D-83043 Bad Aibling/Oberbayern

Tlfr.: +49 – 8061 – 4900712

E-mail: h.haubeil@serviceline.net

At blive i Jesus

At blive i Jesus

*Jesus Kristus:
"Blív i mig og jeg i jer"*

Helmut Haubeil
At blive i Jesus

Bliv i mig og jeg i jer. Det betyder:

- bestandig at modtage Helligånden
- et liv i uforbeholden hengivelse til Hans tjeneste.

E.G.White – Jesu liv, (side 675)

Det at blive i Ham er ingen gerning, som vi må og kan gøre som en slags betingelse, for at få del i forløsningen. Det beror ganske enkelt på vores ja, at lade Ham gøre alt, hvad der skal gøres for os, i os og gennem os. Det er Hans gerning, som Han gør for os – det er følgen og energien af Hans frelsende kærlighed. Vor andel er kun, at være ydmyg, at vise tillid og vente på, at Hans gerning udvirker det, han har lovet os.

Dennis Smith

40 dages andagter og bønner til fordybelse af dit gudsforhold.

Dette er de opbyggelige emner til temaet:

Skridt til en personlig vækkelse.

Det anbefales at læse denne lille bog endnu engang, selvom grundprincipperne bliver gentaget.

Indholdsfortegnelse

Side 8

Kapitel 1

Jesu dyrebareste gave

Hvad er det Jesus lærer os om den Hellige ånd? Kender du det mest overbevisende budskab fra Jesus? Hvilke opgaver har Den Hellige Ånd?

Side 26

Kapitel 2

Hengivenhed til Jesus

Hvad betyder det? Bliver jeg derved viljeløs eller vinder jeg derved en styrket "rygrad"? Hvad kan hindre os i at udvise hengivenhed?

Side 41

Kapitel 3

Jesus i dig

Under hvilke forudsætninger lever Jesus i mig? Hvad bevirker "Kristus i mig" for mit liv? Toppen af det opnåelige: er fyldt med alt Guds – fylde

Side 64

Kapitel 4

Lydighed igennem Jesus

*Hvordan kan jeg leve med en glad lydighed? Hvilke kendetegn udmærker
Tros – lydighed? Hvordan kan den være en glæde?*

Side 95

Kapitel 5

En attraktiv tro ved Jesu hjælp

Hvad er grundlaget på en attraktiv tro?

Hvordan opnås det at være ét i troen iblandt de troende?

Kapitel 1

Jesu dyrebareste gave

Hvad lærer Jesus os om Den Hellige Ånd?

Kender du det fantastiske budskab om Jesus, som gør indtryk?

Hvilke opgaver har Helligånden?

Hvorfor har vi brug for hjælp udefra til at forandre vor karakter?

Tilbage til den "første kærlighed": En trossøster skrev til mig: Min veninde og jeg studerer denne "40 – dage – bog" for tredje gang, skiftevis med hæftet "Skridt til den personlige udvikling". Men før vi havde opdaget disse dokumenter, var vores trosliv og også vores bønneliv ikke mere det, det havde været fra begyndelsen af. **Vi længtes efter, igen at genopdage denne "første kærlighed"**. Og vi har fundet den! Vi takker Gud af hele vort hjerte for dette. Det er så vidunderligt, hvordan vores kære far bønholder vores bønner og lader os se, hvordan hans ånd er i virke – på os og på de mennesker, for hvem vi beder. M.S.

Jesus holder indtog: En anden person skrev angående disse bøger: "... at de i mit lange liv er blevet mig til en stor og længe forventet velsignelse. Som så mange andre trossøskende gik det mig og en søster af vor menighed også sådan, at der manglede noget i vores trosliv, og vi kunne nu erfare, hvordan **Jesus i holdt indtog i vore liv** og har begyndt at forandre vore liv. Han gør dette stadig, og skridt for skridt trækker han os nærmere og nærmere hen til Sig." S.K.

Et enestående opråb fra Jesus:

Bed om Helligånden

Der findes et ganske særligt bibelvers, hvori Jesus opfordrer os til at bede om Den Hellige Ånd. Jeg kender intet andet bibelvers, hvor Jesus lægger os noget sådant med en meget stor kærlighed i hjertet. Dette vers er taget af Jesu bønneundervisning i Lukas 11. Han betoner der op til 10 gange, at vi skal bede om Den Hellige Ånd. Vi finder stedet i Lukas 11,9 -13:

”Jeg siger jer: **Bed**, så skal der gives jer; **søg**, så skal I finde; **bank på**, så skal der lukkes op for jer. For enhver, som **beder**, får; og den, der **søger**, finder; og den, der **banker på**, lukkes der op for. Hvilken far iblandt jer vil give sin søn en slange, når han **beder** ham om en fisk, eller give ham en skorpion, når han **beder** om et æg? Når da I, som er onde, kan give jeres børn gode gaver, hvor meget snarere vil så ikke Faderen i himlen give Helligånden til dem, der **beder** ham!«”

Jesus benytter i dette korte afsnit seks gange ordet ”at bede”; derefter erstatter Han ”at bede” forstærkende to gange med ”at søge” – som er en aktiv handling – og endnu to andre gange med ”at banke på” – som også er en aktiv handling.

Viser Han så dermed ikke helt klart og tydeligt, at vi må blive aktive for at erfare, at blive fyldt med Den Hellige Ånd? Det sidste ord ”beder” er på græsk gengivet i nutidsformen. Det betyder, at det ikke kun drejer sig om at nøjes med at bede én gang, men at bestandigt vedblive med at bede, Jesus gør ikke det at bede til bare en meget nødvendig sag, men Han forventer, at gøre det til noget, man gør løbende. Han vil helt sikkert også gennem denne intense opfordring vise os at vi ville gå glip af noget helt afgørende, hvis vi ikke hele tiden beder for at blive fyldt med Helligånden. Han gør os meget klart opmærksomt på, at vi helt klart har et behov for Helligånden. Han vil, at vi derigennem modtager de rige velsignelser fra denne ånd.

Denne del af Jesu bønneundervisning er helt enestående. Det handler i forbindelse med Den Hellige Ånd om den højeste gave fra Guds side til os, som medfører alle andre gaver til os. Denne gave er en kroningsgave, som Jesus har til sine disciple og er et tydeligt bevis på Hans kærlighed til os. Jeg tror, at vi meget godt kan forstå, at en sådan værdifuld gave ikke bliver tilbydes os, uden at vi vil

tage imod den. Denne gave gives kun til dem, som udtrykker deres store trang efter og behov for denne gave, og som også vil sætte stor pris på gaven. Jeg har vænnet mig til at bede dagligt om at få tildelt denne gave. Dette sker i forbindelse med løftet i Johannes 6,37: ” ... den, der kommer til mig, vil jeg aldrig vise bort!” (Det er meget værdifuldt at bede ved at bruge Guds løfter. Den, som vil vide mere om dette, bedes venligst læse mere om det i min brochure ”Skridt til personlig udvikling - At være fyldt med Den Hellige Ånd”, kapitel 4.)

Helligånden er kilden til et rigt liv.

Hvorfor er Jesus iflg. Sine egne ord kommet til denne jord? Han siger i Johannes 10,10b: ”... Jeg er kommet, for at de skal have liv og have i overflod.” Jesus vil, at vi lærer det nye liv at kende nu, og at vi må komme til at fortsætte dette i nogle helt andre og ukendte dimensioner som et evigt liv i Guds rige.

Og Han viser os, at kilden til dette gode, succesrige liv er Den Hellige Ånd: *”På festens sidste og største dag stod Jesus frem og råbte: »Den, der tørster, skal komme til mig og drikke. Den, der tror på mig, skal det gå, som Skriften siger: »Fra hans indre skal der rinde strømme af levende vand.« « Det sagde han om den ånd, som de, der troede på ham, skulle få. For Ånden var der endnu ikke, fordi Jesus endnu ikke var herliggjort.”* (Joh. 7,37-39)

”Strømme af levende vand” – er det ikke en meget god sammenligning for et liv sammen med Gud?

Har Jesus givet os et godt forbillede ved sit jordiske liv?

Vi ved, at Jesus blev til ved den Hellige Ånds mellemkomst idet Maria blev hans moder – jfr. Matt. 1,18. Vi ved, at Han efter sin dåb har bedt en bøn, jfr. Lukas 3,22, ”og Helligånden dalede ned over ham i legemlig skikkelse som en due;...” Var det også nødvendigt for Ham under disse omstændigheder, hver dag at skulle modtage Den Hellige Ånd? Jeg citerer fra E.G.White.

"Morgen efter morgen havde Jesus kontakt med sin Far i himmelen. Han modtog dagligt fra faderen fornyet kraft og energipåfyldning med Den Hellige Ånd." (Signs of the Times, 21. november 1895, 3)

Jesus er blevet os et fint forbillede, hvad det angår. Vi må spørge os selv: Hvis Jesus havde brug for Helligånden på ny hver dag, er det så ikke endnu mere nødvendigt for både dig og mig?

Apostlen Paulus havde virkelig forstået Jesu anliggende. Han bekræfter overfor menigheden i Efesus i hht. Efeser 1,13, at de var blevet beseglet med den Hellige Ånd, da de blev troende. I kapitel 3,16.17 formaner han dem, at blive stærke i ånden og i kap. 5,18 opfordrer han Efeserne, og dermed også os, som en dertil autoriseret apostel til at "*Blive fyldt med Ånd*" eller "*Lad jer bestandig og igen og igen på ny fyldes med Guds ånd.*" (Udgivet af Werner E. Lange, "Unser grösses Bedürfnis - Vort største behov" – Lüneburg, 2011, side 429 Vi ser, at dette er en daglig nødvendig erfaring at gøre. For det kristnes åndelige liv og vækst er det betydningsfuldt, dagligt at blive fyldt med Den Hellige Ånd.

Jesu afskedsord og den Hellige Ånd.

I Sine afskedsord formidlede Jesus glæde og håb til sine disciple, idet Han meddelte dem, at der i Hans sted ville komme Den Hellige Ånd. Han præsenterede for dem dennes opgaveområde i Johannes 16,7-14: "Men jeg siger jer sandheden: Det er det bedste for jer, at jeg går bort. For går jeg ikke bort, vil Talsmanden ikke komme til jer; men når jeg går herfra, vil jeg sende ham til jer. Og når han kommer, skal han overbevise verden om synd og om retfærdighed og om dom. Om synd: at de ikke tror på mig; om retfærdighed: at jeg går til Faderen, og I ser mig ikke længere; om dom: at denne verdens fyrste er dømt.

Jeg har endnu meget at sige jer, men det kan I ikke bære nu. Men når han kommer, sandhedens ånd, skal han vejlede jer i hele sandheden; for han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og hvad der kommer, skal han forkynde for jer. Han skal herliggøre mig, for han skal tage af mit og forkynde det for jer."

En ny og fordelagtig løsning

Jesus sagde noget meget spændende til disciplene: *"Det er godt for jer, at jeg går derhen"*. Det betyder dog, at den nye løsningsmodel, som Han giver os gennem Helligånden, byder på stor fordel i forhold til, at hvis Han selv personligt var iblandt os. På denne måde er Han heller ikke begrænset, men kan være hos ethvert menneske personligt, lige meget hvor denne lige befinder sig.

Fra vantro og lidettroenhed at blive ført til troen på Jesus.

Den Hellige Ånd har til opgave, at åbne verdens øjne. Men er verden ikke også på en vis måde at finde i menigheden? Den Hellige Ånd åbner verdens øjne. Han er den eneste, som også kan åbne Laodikæas øjne. Han vækker i verdens mennesker en trang efter Gud og i lunkne kristne en trang efter at have en meget varm og tæt forbindelse med Jesus. For han viser os synden, som er årsagen til alle andre synder, *"fordi de ikke tror på mig"*. Tror du på Jesus? Troens kerne hedder tillid. Tegnet på, at vi virkelig tror på Jesus og har tillid til Ham, er at vi er villige til, at overgive os til Ham helt og fuldt. Der er her tale om vores totale overgivelse, om vores villighed at følge Ham i alt, hvorhen Han end går.

Frelst og retfærdiggjort ved tro

Han åbner vores øjne for Sin retfærdighed. Da Jesus var faret til himmels, blev hans offer accepteret af faderen. Dermed blev det tilsyneladende umulige gjort muligt, nemlig at Gud er kærlighed og samtidig er retfærdig. Den Hellige Ånd vil være vores øjneåbner for den mest værdifulde ombytning: Jesus overtager fra dem, som har overgivet sig til Ham, deres totale skyld og skænker dem Sin retfærdighed. Det handler her om den centrale lære fra Bibelen: Om at være kendt retfærdig på grund af tro.

Den Hellige Ånd viser os Guds alternativ

Den Hellige Ånd åbner vore øjne for at vi kan se, at *denne verdens fyrste* allerede er dømt. Satan er kastet ud af himmelen. Hans endegyldige udslettelse er fremtidigt forestående. Hvis Vi *er i Kristus*, kan han ikke gøre os noget ondt, selv om vi i denne verden til stadighed fristes og bliver svage. I 1. Johannes 5,18 står der: ”Vi ved, at enhver, som er født af Gud, ikke synder, **men han, som selv blev født af Gud, bevarer ham, og den Onde kan ikke røre ham.**” Der er sket en udskiftning af det dominerende myndighed i vores liv. Jesus er ude på at bevare os fra synden og beskytte os fra satans voldsomme angreb. (Se citat : ”Dette vigtige emne er meget godt forklaret i 40 – som er godt udført af Dennis Smith Nr. 2: Fordybelse af ens Gudsforbindelse.)

På den anden side åbner Gud også alle menneskers øjne for, at de kan se, at domshandlingen er undervejs. Ingen kan undgå denne retshandling, undtagen, hvis man har taget imod frelsens gave. Det er helt sikkert ikke Guds mening, igennem henvisning på dommen, at bringe mennesker til troen gennem frygt. Alligevel kan erkendelsen om, at dommen kommer, blive en impuls til omvendelse. Det ville være unfair, hvis vi mennesker ikke påviser de alternativer til det, der er de forestående konsekvenser. Det er på en måde en støtte i vores udvikling.

Forståelse åbner op for sandheden

Den Hellige ånd vil os lede i alle sandheder. Han vil befri os fra alle falske opfattelser, fra fejltagelser og vildførelser. Ja, Han leder os også i alle sandheder om os selv, for at vi med Guds hjælp – hvor det er nødvendigt – kan gennemføre en kursændring.

”Trøsteren – Helligånden - bliver kaldt ’Sandhedens ånd’; det er Hans opgave at bestemme, hvad sandhed er og at fastholde denne. Han bor først i hjertet som sandhedens ånd og bliver derefter Trøsteren; for kun i sandheden ligger trøst og fred.” (Jesu liv, Hamburg 1973, side 669.)

Forståelsen åbner op for fremtiden

Den Hellige Ånd har til opgave, at forkynde os, hvad der vil ske i fremtiden. Jesus selv har jo tydeligt talt om fremtiden i Matthæus 24. Men den Hellige Ånd har til opgave, at formidle os endnu mere lys over fremtiden. Hvis vi giver ham rum til det kan han også åbne op for profetien. Og er det ikke fantastisk, at alle syv breve til menighederne i Åbenbaring 2 og 3 slutter med én og samme opfordring: **”Den, der har øre, skal høre, hvad Ånden siger til menighederne. ...”** (Åbenb. 2,7) Også til os – til endetidsmenigheden – retter Jesus dette opråb, at lytte til denne ånd. Gør vi også det?

Forståelsen åbner op for fremtiden

Den Hellige Ånd har til opgave, at forkynde os det som skal ske i fremtiden. Jesus selv har jo tydeligt talt om fremtiden i Matthæus 24. Men Den Hellige Ånd har til opgave, at formidle os endnu mere lys om fremtiden. Hvis vi giver Ham plads og rum dertil, kan Han åbne op for profetiens forståelse for os. Det er derfor ikke så mærkeligt, at alle breve til de syv menigheder i Åbenbaring 2 og 3 alle slutter med den samme opfordring: **”Den, der har øre, skal høre, hvad Ånden siger til menighederne. ...”** Også til os, som er endetidsmenighed, retter Jesus dette opråb, på, at lytte til, hvad ånden har at sige os. Lad os gøre det i det praktiske liv.

At gøre Jesus stor for os

Den Hellige Ånd bliver herliggjort af Jesus selv. Hvis vi er opfyldt af denne ånd, vil Jesus i os blive større og mere værdifuld. Han bliver mere og mere værdifuld for os. Der vil opstå en ny og meget større kærlighed til Jesus i os.

Kraft igennem Den Hellige Ånd

Disse henvisninger angående Helligåndens tjeneste gav Jesus i sin afskedstale. Selv ved afskeden tilføjer Han i Ap.G. 1,8: *”Men I skal få kraft, når Helligånden kommer over jer, og I skal være mine vidner både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og lige til jordens ende.»* Endnu en vigtig opgave som den Hellige Ånd har, er det, at den skænker os kraft, for at vi overhovedet er i stand til at føre et liv som Jesu vidner.

”Kristus har givet sin ånd som en guddommelig kraft, for at vi kan overvinde alle nedarvede og gennem opdragelsen modtagne tilbøjeligheder af det onde, og for at overføre Hans væsen på menigheden.” (Jesu liv, side 670, Hamburg 1973)

At være i besiddelse af kraft i forbindelse med sundhedsopdragelse. Don Macintosh, lederen af Newstart – programmet i Weimar, USA, siger: ”Det vi har brug for, er viden og information om en sund livsstil i forbindelse med den kraft, at kunne omsætte denne viden i praksis. Det handler om, at have kraft og mod til forandring”. (David Fiedler, D’Sozo, Remnant Publications, forward) Med andre ord handler det om at besidde evangeliets kraft og endnu mere tydeligt sagt, om Helligåndens kraft. Vi kan kun vise andre vejen, hvis vi selv er villige til at gå den selv.

Vi kunne nævne flere værdifulde velsignelser kommende fra Den Hellige Ånd. Et er dog helt sikkert: Guds rige velsignelse venter på os.

At realisere elementerne i en vækkelse.

Vi har i et stykke tid bedt om en vækkelse. Men det handler ikke bare om, at vi beder om en vækkelse, men – som Mark Finley siger det – også om, **”også at få omsat elementerne af en vækkelse til en praksis.”** (Mark Finley, Belebe uns neu, side 25)

En vækkelse af menigheden, af den enkeltes ”vagte tilstand”. Må jeg derfor bede om eftertrykkeligt at have lov til at invitere dig til at gå disse skridt til opnåelse af en personlig vækkelse? Dette fører til et meget mere kraftfuldt og mere meningsfyldt liv.

Hvorfor er det nødvendigt med en reel forandring af hjertet?

Jesus sagde til de "dovne jomfruer": Jeg kender jer ikke. Derfor fik de ikke adgang til brylluppet, dvs. ind i Guds rige. Grunden til dette var: Mangel på olie i lamperne. Det handler her om en mangel på det åndelige liv. Betegnelsen "dovne jomfruer" beskriver karakteren af disse mennesker, **som ikke har oplevet en omfattende forandring af hjertet, udvirket af Helligånden.** Vi har en syndig natur. Derfor er vi alle egoister, men vi lider under denne egoisme. Men da der ikke kommer egoister ind i Guds rige, er en forandring af karakteren ubetinget nødvendig. Guds ord viser os, at vi i hvert tilfælde må komme til Jesus, som han er. Men vi erkender også, at ingen kan forblive, som han/hun er.

Læg mærke til, at de dovne jomfruer ikke kender Gud, fordi de ikke har overgivet deres liv fuldstændig under Den Hellige Ånds virke.

"Vores frelse afhænger ikke af den mængde viden vi har, men afhænger af, hvem vi kender. ... (Joh. 17,3)Hvad vi ved, er vigtigt, men uden at have et personligt forhold til Jesus er vi vildledt og til sidst går vi fortabt. ... En forstandsmæssig viden om Gud er ikke det samme som et meget intimt og personligt, fra hjertet udgående tillidsforhold til samme Gud." (D. Smith, 40 dage – bønnetidsmateriale – "Fordybelse af dit Gudsforhold", Side 112, - Wien, 2013)

Jesus har sikkert haft en vigtig grund til, at kalde på os så intensivt, fortløbende at bede om fuldstændig ydmyg hengivenhed i tro om opfyldelsen med Den Hellige Ånd?

Nedenfor vil vi se på, hvordan Jesus viser os vigtige synspunkter om beskaffenheden af vores karakter og Helligåndens mulighed at anvende sin os forandrende kraft i vores liv.

Jesus taler om den Hellige Ånd i lignelsen om surdejen.

Jesus taler i denne lignelse om Helligåndens forandrende kraft. Når man læser denne lignelse, tror man ikke lige umiddelbart på, at denne handler Den Hellige Ånd. Vi finder denne lignelse i Lukas13,20.21:

”Han sagde også: »Hvad skal jeg sammenligne Guds rige med? Det ligner en surdej, som en kvinde tog og kom i tre mål hvedemel, til det hele var gennemsyret.«”

Surdej bliver anvendt ved bagning af forskellige brødsorter. Når man kommer den i melet, kommer der en gæringsproces i gang, som gør at dejen bliver smidig og luftfyldt. Dette gør, at brødet bliver smagfuldt og dejligt at spise.

Jesus vil med dette billede gøre os de forskellige principper af Gudsriget let forståeligt. I denne lignelse beskrives der en storartet proces, som begynder i det små, men derefter fører til et fantastisk slutresultat, idet dette resultat benævnes i ovenstående vers sådan: **”... til det var gennemsyret.”** Jesus vil i stedet for vores egoisme ”plante sit liv”, som er et eksempel på uselvsk kærlighed ind i vores liv.

Jeg tænker, at Jesus på den ene side gerne vil påvise evangeliets indflydelse på verden. Evangeliet vil, selvom det begyndte i det små, ved verdens ende, komme til at gennemsyre hele verden.

For det andet viser det os, hvordan Guds forandrende kraft, Den Hellige Ånd, virker i vore liv. For Han siger i Lukas 17,20.21: *”Da farisæerne spurgte Jesus, hvornår Guds rige kommer, svarede han: »Guds rige kommer ikke, så man kan iagttage det; man vil heller ikke kunne sige: Se, her er det! eller: **Se dér! For Guds rige er midt iblandt jer.**«”*

Gudsriget var dengang midt iblandt dem i Jesu Kristi person. I vores liv begynder Gudsriget ved at jeg tager imod Jesus som min personlige frelser og herre. Hvis vi bliver i Ham og Han i os, så begynder Gudsriget senere, ved Hans synlige genkomst at blive en fantastisk realitet. I øjeblikket ser vi dog denne udvikling i os når Jesus bor i os, og Han kan kun bo i os igennem Helligåndens person, som er hos os i denne verden. Nu kommer vi til at se på nogle vigtige erkendelser fra denne lignelse:

En kraft som virker forandrende, arbejder i stilheden.

”I lignelsen som Jesus fortæller, bliver surdejen sammenlignet med himmeriget. Den er i billedet for Helligåndens livgivende, omforandrende

kraft som kommer til os af Guds nåde.” (E.G.White, Kristi lignelser, side 67) ” ...kun Den Hellige Ånd kan frembringe en sådan forvandling”. (E.G.White, Kristi lignelser, side 68) Det handler her om en iboende kraft, som gennemsyrrer og kan forvandle alting. På denne måde vil Gud på en positiv måde forandre vores karakter.

Bibelen viser os, at den førstegangs modtagelse af Den Hellige Ånd sommetider ledsages af synlige eller usynlige omstændigheder. Men forandringen af vores karakter sker – forudsat, at vi er fyldt af Den Hellige Ånd – i al stilhed, indtil vi pludselig finder ud af, at der er noget hos os, som har ændret sig i positiv retning.

E.G.White: ”Den i melet skjulte surdej virker usynlig og gennemsyrrer alt. Ligeså umærkeligt, stille og roligt, vil denne ånd virke i vore liv. Under Hans indflydelse påvirkes og ændres de naturlige tilbøjeligheder. Derudover inkluderes nye tanker, nye følelsesmæssige komponenter og bevæggrunde i vores liv. Vores åndskræfter bliver linket ind i helt nye baner. Samvittigheden vågner op. Vi får nye karakterstyrker, som hjælper os til, at være i stand til, at tjene Gud trofast og på rette vis.” (E.G.White, Kristi Lignelser, side 69)

Hvorfor går Gud så stille til værks når Han ændrer os, indtil vi ser resultatet? Er der nødt til at der går en rum tid som det sker ved naturens ny opvågningen efter vinterens hvile? Stærke planter, som f.eks. et egetræ, er langsomt voksende planter. Er det Guds måde at tjekke os, om vi virkelig har en trang efter at Den Hellige Ånd tager bolig i os? Tjekker Han kvaliteten af vor tro?

Denne kraft som ændrer vor karakter, kommer udefra til os. Den findes ikke i os.

Vi må fastholde: ”Mennesket kan, til trods for en stor anvendelse af personlig viljestyrke ikke omdanne sig selv. Hvis ikke der iblandes surdej i melet, kan det ikke ændre sig til den dej, som den skal blive til. Det, **som kommer helt udefra.**” (E.G.White, Kristi Lignelser, side 68. Hamburg 1966) Dette er et ganske afgørende punkt. Jesus viser her, at vi har brug for en kraft, som kommer udefra, som hjælper os med at gennemføre ændring af

vor karakters forandring. Vi skulle måske i forbindelse med en så afgørende sag tænke på Jesu ord: Uden mig kan I intet gøre?! – jfr. Johannes 15,4.

Denne vigtige henvisning af Jesus, står ofte i direkte modsætning til det, som for det meste bliver lært nu til dags. Om det handler om humanisme, esoterik, filosofi, eller diverse områder indenfor pædagogikken, så betones der gang på gang, at kraften til vores udviklingsmuligheder findes i os selv. Disse kræfter må kun vækkes på den ene eller den anden måde. Man taler i denne sammenhæng også ofte om "Selvrealisering". Apostlen Paulus siger om sig selv, og det gælder for os alle, at "*i mig bor der intet godt*". Hvilket resultat af "selvrealiseringen" kan vi under sådanne forhold forvente? Vi kan læse om det i 2. Timotheus 3,1: "**Men det skal du vide, at i de sidste dage skal der komme hårde tider.**" Egoismen griber mere og mere om sig. For os handler det ikke om selvrealisering, men om "**Kristusrealisering**". Det er vigtigt, at Kristus lever i os gennem Helligånden og derved kan forandre os positivt.

Vi har i os selv ikke den fornødne kraft til, at dette kan ske. Denne må komme udefra. Derfor har Jesus gjort det så tydeligt for os i Lukas 11,9-13, at vi skal bede Helligånden om, at hjælpe os, og at vi skal bede løbende om denne ånds hjælp. Jesus selv, har i sin tid på jorden daglig på ny modtaget denne Helligånds hjælp. For os er det helt klart endnu mere nødvendigt at have denne hjælp til rådighed. Når man tænker på, hvad Gud vil give os dagligt gennem Helligåndens vejledning, så mener jeg, at vores vidunderlige Gud gerne vil omfavne os hver eneste morgen, på samme måde som et ægtepar vil gøre hvert eneste morgen efter veloverstået nattehvile.

E.G.White siger til denne lignelse: "Alle former for uddannelse og opdragelse som verden kan give os, formår ikke, at ændre en lovløs synder til en frelst synder. Denne fornyende kraft må alene komme fra Gud; **alene Den Hellige Ånd kan frembringe en sådan forandring af et menneske.** (E.G.White, Kristi Lignelser, side 68. Hamburg 1966) Enhver, som ønsker at blive frelst – om han er en højstående person, lavt rangerende person, rig eller fattig -, må underordne sig denne magt". (E.G.White, "*Kristi Lignelser*", side 68. Hamburg 1966)

Sir Winston Churchill, Englands premierminister under Anden Verdenskrig, skulle engang have sagt: Vi har styr på tingene, med én undtagelse – mennesket! Han har ret. Et menneske kan ikke alene ændres

grundlæggende på grund af menneskelig indflydelse. Dertil skal der komme en kraft, som kommer udefra denne verden. Det er Guds kraft vi taler her om, som alene gennem Guds kraft som bliver virksomt i os gennem Den Hellige Ånds indflydelse.

Holder vi altså fast: Denne forandrende kraft af vor karakter må af os blive taget imod som en udefra kommende kraft. Guds ord siger os også, at det indre menneske skal dag for dag fornyes (jfr. 2. Korinther 4,16), er det så afgørende vigtigt, dagligt – gerne allerede fra morgenstund af – at bede i tro at få del i Den Hellige Ånd.

Den Hellige Ånd begynder sit virke i vore hjerter og virker udadtil.

Den næste afgørende lære, som Jesus formidler os om Den Hellige Ånd, er følgende. Jeg citerer fra bogen?

”Når man i melet iblander surdej, så virker denne indvendig fra til en synlig hævnning af dejen. På samme måde ændrer Guds nåde vores livsforløb, idet nåden fornyr vore hjerter. En udvortes forvandling er ikke fyldestgørende, for at Gud kan antage os. Mange forsøger at ændre sig selv ved at aflægge den ene eller den anden tilbøjelighed og håber, at blive en for Gud antagelig kristen; men desværre, det er et tomt håb: man må begynde med fornyelsen af hjertet.

”At bekende sig til diverse troslærer eller at antage sandheden i sit hjerte, er to forskellige ting. Det alene at kende til sandheden er ikke fyldestgørende. Vi kan have sandheden i os, uden at den har været i stand til at ændre vore tankers hovedretning. Det er hjertet som må være omvendt og være helliget. Den som prøver at holde lovens bud pga. pligt – fordi man måske forlanger af en person (eller forventer) - vil aldrig erfare den glæde, som lydigheden underforstået gemmer sig i lydigheden; i realiteten er personen ikke villig til at lyde ... Så længe man anser Guds fordringer at være en byrde, fordi de er imod vores menneskelige lyster, vil det aldrig føre til, at vort liv kan kaldes et kristent liv. Sand lydighed kommer indvendigfra. (Kristi Lignelser, side 68/69. Hamburg, 1966.

Ralph Luther siger dertil: "Jesus tager med stærke ord afstand, at anerkende en ren og indvortes begrundet religiøst holdning, som ikke er med til at forandre det praktisk levede liv i dagligdagen, at kunne betegnes som TRO." (Ralph Luther, citerer af bogen "Der Name Jesus", side 71f, af O.S. von Bibra; Wuppertal, 1964)

I bogen "*Jesu liv*" læser vi: "Den Hellige Ånd er det åndelige livs åndedrag i os. **Det at være fyldt med den guddommelige ånd er realisation af at leve sammen med Kristus i mig.** Ånden gennemsyrrer modtageren med Jesu Kristi egenskaber. Kun den, som er på denne måde er undervist af Gud, kun den som mærker den Hellige Ånds virke inden i sig, og kun den, som ser i sig selv det kristuslignende liv åbenbaret, kan alene menigheden se, som en af Gud autoriseret person." (E.G.White, side 806.807. Hamburg 1973)

Ud fra denne værdifulde belæring fra Jesu side vil vi fastholde følgende:

- Den forandrende kraft virker igennem Den Hellige Ånd i os og helt umærkeligt.
- Den forandrende kraft for vore liv må komme udefra ind i vore liv.
- Den forandrende kraft begynder ved vore hjerter og virker fra da indad til.

Jeg anbefaler meget kraftigt, at læse i følgende bøger om disse emner, da det har givet mig utrolig meget lærdom, visdom og trøst: Kristi Lignelser af E.G.White; Bilder vom Reiche Gottes, kapitlet: "*Einem Sauerteig gleich*"

Jesu sidste ord:

Lyt til den Hellige Ånd

Ved vi, hvad det sidste ord er, Jesus sagde til Sin endetidsmenighed fra himmelens herlighed gennem apostlen Johannes? "*Den, der har øre, skal høre, hvad **Ånden** siger til menighederne.*" (Johannes' Åbenbaring, 3,22) Jesus opfordrer os alle, at vi lytter til Den Hellige Ånd, og det vil vi gøre.

Skal jeg forandre mig!?

Mon Jesus vil kunne forandre mig sådan? Lad os tage et godt eksempel: et vidunderlig skønt maleri. Dets værdi kommer ikke af beskaffenheden af materialet, som blev benyttet. Kun få farver, måske endda nogle af mindreværdig kvalitet, kan blive et kostbart maleri, som er udført af en dygtig kunstner, en mester af sit fag. Vi har en syndig natur. Men det kommer an på, om det er en stor kunstner, som kommer til at arbejde med "materialet". Jesus vil gøre det, og Han er i stand til det. Han er i stand til, at skabe noget af dig og mig til Sin egen ære. Overgiv dig daglig villigt i Hans hånd og bed Ham i tro om mere af Den Hellige Ånd og du vil blive forbavset over, hvad Han kan gøre for dig, i dig og gennem dig.

Den Hellige Ånd i mit liv.

Et personligt vidnesbyrd fra en lærerinde med deltagelse af én af hendes elever:

For et år siden blev der uddelt en brochure med titlen "Skridt til en personlig vækkelse ..." af Helmut Haubeil. Jeg fik læst det i løbet af kort tid. Allerede mens jeg læste hæftet gjorde jeg flere erfaringer med Gud end nogensinde før og dette fascinerede og opløftede mig.

Bagerst i hæftet fandt jeg følgende bemærkning: "Pædagogisk forskning har vist, at det er nødvendigt, at læse eller at høre et sådant livsnødvendigt tema seks til ti gange, inden man rigtigt fatter det ordentligt."

Disse opmuntrende ord fangede min opmærksomhed: "Prøv det i det mindste én gang. Resultatet vil overbevise dig."

Jeg ville opleve dette og allerede ved tredje gennemlæsning blev jeg grebet af budskabet, og jeg mærkede en enorm kærlighed for vores frelser, Jesus Kristus, som jeg har hele mit længtes efter. Jeg læste brochuren igennem hele seks gange i løbet af to måneder og resultatet var umagen værd.

Det var, som om jeg kunne forstå, hvordan det måtte være, når Jesus kommer os nær, og vi kan se ind i Hans rene, venlige og kærlige øjne.

Denne Frelserens glæde ønskede jeg fra da af aldrig mere at være foruden.

Når jeg vågnede om morgenen længtes jeg allerede efter min andagt, så jeg igen kunne opleve fællesskab med Gud. I løbet af dagen bad jeg stille til, at Helligånden måtte understøtte mine tanker, når jeg talte med nogen, mit eksempel, når jeg underviste, så jeg kunne viderebringe Guds ord efter Guds vilje.

Hvis et barn søger opmærksomhed og opfører sig derefter, skænker Gud kraften og visdommen til at kunne handle efter Hans vilje.

Arbejdsdagene er siden da blevet fyldt med skaberens usynlige nærhed. Han hjælper mig bogstaveligt talt i hverdagen. Siden da beder jeg daglig om morgenen og indimellem om at blive fyldt med Helligånden. Det er, som om man er kommet nærmere himmelen og allerede har smagt, hvor skønt det der må være.

Mens jeg læste brochuren om, hvordan man bliver fyldt med Helligånden fik jeg tanken, at også mine skoleelever skulle have mulighed at deltage i denne erfaring. Jeg underrettede de 10 – 15 –årige unge elever på vores adventistiske privatskole "Elias" i Vorarlberg i Lustenau/Østrig. Så bad jeg om Åndens ledelse i at søge muligheder dertil. En af mine allerbedste erfaringer, hvordan Helligånden kunne lede kom snart efter.

En 13 – årig vild dreng og Helligånden.

Denne oplevelse tog sin begyndelse for et år siden, før jeg lærte denne lille brochure at kende, som handlede om Den Hellige Ånd. Der kom en ny elev til vores skole og i løbet af få dage var vores fredelige oase blevet fyldt med en masse uro og ballede. Den nye elev var en dreng på 13 år. Han var den største af alle elever og dermed også den stærkeste af alle. Meget af det som der var blevet arbejdet med i årets løb, og som havde begyndt at bærer dejlig frugt, var med ét forsvundet.

Jeg vil nu selv lade ham fortælle om sig selv: "Da jeg kom på min nuværende skole, vidste jeg ikke rigtigt, hvad der var mig i vente. På den 2.

skoledag lod jeg mig provokere, og jeg blev meget vred og begyndte et slagsmål med én af mine klassekammerater. Jeg slog ham hårdt, selv om han var meget svagere end mig, skældte ham ud og sagde til ham, at han aldrig mere skulle træde mig for nær

Senere indså jeg alle mine fejl og jeg undskyldte mig, som det var kutyme indtil nu. Efterfølgende havde jeg en samtale med skolelederen. I de kommende måneder begyndte en proces i mig. Som søn af en prædikant var det ret fantastisk, at denne proces først nu rigtigt tog fart i mig. Jeg begyndte at tilbringe megen tid sammen med Jesus.”

Jeg tænkte, at denne unge teenager nok havde brug for ganske specielle former for hjælp. Han indså sine svigt, og forsøgte at begynde en nystart, men det lykkedes ikke på lang sigt af egen kraft. Til at begynde med gik der næsten ikke en dag, hvor drengen ikke var med i et slagsmål, men langsomt, men sikkert blev det bedre og bedre.

Efter 6 måneder mente han, at det var de bønner, som havde ført ham nærmere Gud. Han ville sikkert komme til selv at bede om morgenen bede om kraft fra Gud at klare sine problemer. Hans vredesanfald og ballademageri blev sjældnere og sjældnere.

Der var nu gået 11 måneder, siden han var kommet til vor skole, og det var blevet meget bedre med ham. Men hans vredesudbrud og hans trang til at slå, samt brugen af bandeord, var endnu ikke vedvarende under kontrol.

Han prøvede at sejre over sig selv af egen kraft og det gik naturligvis ikke altid helt godt. Men vores bønner bevirkede en hel del, men hans indstilling til sagen var endnu ikke perfekt og den fornyende kraft fra Guds ånd manglede hos os.

Hvad kunne det nytte, når man indså sine fejl, men i næste øjeblik slog til igen? Da jeg fandt ud af, at jeg ikke kunne komme nogen vegne med ham, fik jeg foromtalt lille brochure i hænde ”Skridt til en personlig vækkelse” af H. Haubeil. Jeg tog modet til mig, og spurgte ham, om han nogensinde havde bedt Den Hellige Ånd om at hjælpe sig. Han sagde, nej, det havde han ikke gjort endnu. Da forsøgte jeg at vække hans interesse for brochuren. Han fik den dog ikke. Han skulle selv bede om den, og det gjorde han ret snart!

Her hans egne oplevelser, fortalt med egne ord: "I november 2012 gav min lærerinde mig en lille brochure med titlen "Skridt til en personlig vækkelse". Jeg begyndte straks at læse i den. Dengang kendte jeg intet til Den Hellige Ånd og den virkning han kunne udøve."

I løbet af en dag havde han næsten læst de første 2 kapitler. Da han var færdigt med at læse den, spurgte han mig, hvor mange gange jeg havde læst denne brochure. Han havde startet med det samme igen forfra. Han besluttede sig at følge anvisningen i hæftet: At læse hæftet 6 – 10 gange!

Der har ændret sig meget siden ... Fra december 2012 var det slut med at sloges og ballademageri mere – og jeg kunne ikke fatte det. De drenge, som han havde tævet sønder og sammen, er nu blevet hans venner, og de behandler hinanden som venner.

Han er blevet ganske anderledes – høflig og meget venlig og over hans vilde væsen er der kommet en vis ro og fred. Gud virker på ham og det kan hans skolekammerater bevidne. Han lader Gud arbejde på og med sig. Man kan mærke og se frugterne - hvert eneste dag. Til Guds ære vil jeg også sige, at denne unge mand lod sig døbe i juni måned 2013. Den Hellige Ånd havde en finger med i spillet ...

Jeg har altid troet, at jeg nok skulle kunne klare et barn ... og bringe det til indsigt og fornuft. Tålmodighed, kærlighed og vedvarende samtaler skulle nok kunne klare, men det fungerede ikke vedvarende. Gud var nødt til at gribe ind, og Han lærte mig, at det var Hans ånd, som også klarer det umulige.

Når denne unge mand engang er i himmelen, så ved jeg, at det var Gud som klarede dette. Da jeg var kommet til ende med min visdom desangående, og havde nu forstået, at jeg ikke kunne styre ham, da begyndte Gud på sin radikale måde at arbejde på og med ham. Det giver mig mod at se, at der ikke eksisterer håbløse tilfælde hos Gud. C.P.

Kapitel 2

Hengivenhed til Jesus

Hvad betyder Hengivenhed? Bliver jeg derved viljeløs eller vinder jeg viljestyrke – rygrad? Hvad kan hindre os at vi overgiver os? Er der forbunden velsignelse med min hengivenhed? Er det nok at udøve hengivenhed én gang i livet?

Den Hellige Ånd er Jesu kroningsgave til sine disciple. Gud havde ikke mere at give. Den Hellige Ånd er den gave, som bringer alle andre gaver med sig.

Men det at modtage denne gave er knyttet til betingelser. Mange taler om Jesus og den Hellige Ånd og modtager dog ingen velsignelse. Hvorfor? **De overgiver sig ikke til Ham** for at blive ledet og styret af Ham. Mange har ikke underordnet sig under Guds vilje – ofte på grund af uvidenhed -. Men bestemmer selv deres livsforløb.- Det kan være årsagen for mangel på Den Hellige Ånd. Derfor dette tema: "Hengivenhed til Jesus Kristus."

Et personligt vidnesbyrd

Jeg var uddannet købmand og 36 år gammelt, da en af mine venner pludseligt døde. Han var prædikant. Da kom et spørgsmål til mig, som lød sådan: Hvad vil der ske, hvis Gud ville kalde dig som prædikant? Jeg ville dette overhovedet ikke. Jeg kæmpede en hård kamp i en hel uge. Jeg førte

forhandlinger med Gud om morgenen, om middagen, samt om aftenen. Jeg forklarede ham hver eneste gang, hvorfor jeg ikke ville være prædikant og hvad jeg hellere ville lave i stedet for.

Efter en uge måtte jeg tilstå, at Gud tilsyneladende overhovedet ikke lyttede til mine indvendinger. Da jeg knælede ved min seng, og ikke havde flere indvendinger og kommentarer, kom der helt stille og roligt denne tanke til mig: **Gud elsker dig!** Jeg tænkte: Ja, det tror jeg på.

Jeg læste et citat af Johannes Mager, en adventistpræst: "Hengivenhed betyder, **at give sig selv som en gave, til den som man elsker**". (Johannes Mager, citat fra bogen "Unser grösstes Bedürfnis – Vores største behov"; udgivet af Werner Lange, Lüneburg 2011, side 38)

Min tillid til Guds kærlighed førte meget hurtigt til, at jeg **overgav** mig til Gud, dvs. at det blev Ham, som ledte mig fremover. Dette skaffede mig stor fred. Gud kaldte mig ca. 1½ senere til at blive prædikant, og det er jeg stadig, den dag i dag Ham meget taknemmelig. Det var på grund af Guds rene kærlighed og visdom, som fik mig til at vælge Guds veje, i stedet for den jeg oprindeligt selv ville gå. Nu, set i bakspejlet, kan jeg klart se, at denne min beslutning kom til at udløse en stor velsignelse for mig. Gud har valgt den bedst mulige vej for mit fremtidige liv for mig.

Hengivenhed – hvorfor?

I den lille bog "Vejen til Kristus" forklares begrebet "Hengivenhed" fortræffeligt:

"Gud ønsker at helbrede os, og befri os. Men fordi det er nødvendigt med en fuldstændig forvandling af vores natur må vi være villig til at overgive os helt til Ham. **Han (Gud) viser os Sin uendelige velsignelse, som Han vil skænke os på grund af sin store nåde.** Han inviterer os til, at vi overgiver os til ham helt og fuldt, for at Han kan fuldføre sit værk i os. Afgørelsen ligger hos os, om vi vil lade os udfri fra syndens slaveri, for at kunne deltage i Guds børns herlige frihed. (E.G.White, "Vejen til Kristus, side 46 og 48 i den tyske udgave)

Vores hengivenhed til Gud viser sig hos os som en umådelig stor velsignelse. Gud opfordrer os til at overgive os til Ham, fordi Han **vil helbrede** og udfri os. Fra hvad egentlig?

Hvis Jesus kan lede vort liv, så kan han også fri os fra Jeg'ets tyranni, såsom misundelse, irritation, rethaveriskhed, vrede, stolthed, indbildskhed, modløshed og mindreværdighedskomplekser o.m.m. Vi skulle tænke på: Ethvert menneske er i sig selv et problem. Du selv er dit største problem. Kun Gud er i stand til, at give os sand frihed. En pottemager kan kun arbejde med det ler, han har i sine hænder. Derfor handler det om hengivenhed.

Gud vil derfor også så gerne befri os fra syndens magt og skænke os den guddommelige ledelse og beskyttelse.

Hvad siger bibelen om hengivenhed?

Romerne 6,13: *"Stil heller ikke jeres lemmer til rådighed for synden som redskaber for uretfærdighed, **men stil jer selv til rådighed for Gud som levende, ... så I bruger jeres lemmer for Gud, som redskaber for retfærdighed.**"* Hengivenhed betyder iflg. denne tekst, at overgive sig til Gud, at stille sig selv til rådighed for Ham.

Hanna W. Smith, en kristen forfatter, sagde følgende til denne tekst: "At overgive noget, betyder at man udleverer noget. At give en anden person rådigheds – og forvaltningsret over sig selv. At overgive sig selv til Herren, betyder derfor det samme. Derfor har Gud fået forvaltnings – og ejendomsret over os. Det betyder for os mennesker, at vi har overgivet os, som vi er, helt og holdent til Gud. Vi ejer ikke mere os selv." (Citat af "Christsein täglich – Daglig en Christen"; Asslar forlag, 1994; side 38)

Romerne 12,1GNÜ: *"**Så formaner jeg jer, brødre, ved Guds barmhjertighed, til at bringe jeres legemer som et levende og helligt offer, der er Gud til behag – det skal være jeres åndelige gudstjeneste.**"*

Hvilken grund nævner denne tekst for vores hengivenhed til Gud? En anden bibeloversættelse skriver i starten af ovennævnte bibelvers

følgende: ” ... fordi Gud havde så stor medlidenhed, at Han forbarmede sig over os.” Det viser helt klart, at vi skal hengive os til denne kærlighedens Gud.

Hengivenhed betyder, at overgive sig helt tillidsfuld, til Ham; det betyder, at jeg overgiver Ham mit liv som et offer, ikke som ofringerne i det Gamle Testamente, som blev brændt, men som et levende offer, som er **levende for Ham**.

Hvis jeg ser på mit eget liv, så kan jeg sige: Før jeg gav mit liv til Gud, så det ud til, at dette var et offer. Men bagefter lagde jeg mærke til, at det ikke var et offer, men en umådelig velsignelse.

Johannes Mager siger dertil: ”At hengive sig, at udlevere sig, at overgive sig, at stille sig selv helt til rådighed, er meget tungtvejende, men samtidig ord som gør én glad. Hengivenhed, har ikke noget med følelser og stemningssvingninger at gøre. Den betyder, **at give sig selv bort til den som man elsker**”. (Johannes Mager, i ”Unser grösstes Bedürfnis – Vores største behov”; udgivet af Werner E. Lange; Lüneburg, 2011, side 48)

Som følge deraf siger 2. Korinther 5,15: **”Og han døde for alle, for at de, der lever, ikke længere skal leve for sig selv, men for ham, der døde og opstod for dem.”** Hengivenhed betyder således: **At leve for Jesus.**

At leve for Jesus, mener ikke bare at leve fulltime for Ham, men mener iflg. Kolossenserne 3,17: **”Hvad I end gør i ord eller gerning, gør det alt sammen i Herren Jesu navn, og sig Gud Fader tak ved ham!”**

Charles T. Studd sagde engang: ”Hvis Jesus Kristus er Gud og døde for mig, er hvilket som helst offer ikke stort nok, for at vi kan bringe det til Ham.” (Norman P. Grubb: Charles T. Studd – intet offer er stor nok; Basel, 1986) Han har gjort det selv. Han var en berømt sportsmand i England. Da han omvendte sig selv, opgav han sin store sportskarriere, overgav sin enorme formue til missionen og drog som missionær til Kina, Indien og til sidst til Afrika. Det missionselskab, som han grundlagde, arbejder den dag i dag stadig med 1800 medarbejdere i hele verden. Han havde overgivet sit liv til Kristus.

Jesu hengivenhed for og til os

Vi skal ikke overse noget meget vigtigt. Hengivenhed er ikke noget ensidigt noget. Jesus har givet sig selv først for os. Han har givet alt, hvad Gud kunne give, og Han inviterer os til at give alt det vi kan give. Det handler om alt for alt. Men mellem *Alt* fra Gud og *Alt* fra mennesket er der blot en himmelvid forskel. Men ingen kan give mere end alt.

Fem måder at være hengivne på.

En forfatter taler om fem måder af hengivenhed:

- At give penge er den nederste trin af hengivenhed
- Så kommer det at hen - give sin tid
- Så kommer at hen – give vores kraft, vores evner, vores indsats
- Til sidst at hen – give al min angst
- og forhåbninger, så – det som alt indesluttet under det ovenfor nævnte:
- **Det at hengive hele mit eget jeg, det mener det at overgive min vilje og mit liv, dvs. at overgive mig og mit liv til Kristus.** (Dean M. Kelley, "How Adventism can stop growing"; "Ministry". Februar 1983, side 4)

Dette sidste punkt beskriver den reelle hengivenhed.

En tragisk begivenhed

En begivenhed som er sket i Frankrig kan tydeliggøre for os hvad der menes med " ... at overgive mig og mit liv til Kristus": En rig franskmans hustru havde henvendt sig tillidsfuldt til en person. Hun havde en lille flaske gift i hånden. Hun havde til hensigt at tage sit liv pga. problemer i sit ægteskab. Hun sagde: I går beklagede jeg mig til min mand, men han svarede overrasket og forfærdet: "Hvad vil du egentligt? Du har fri tilgang til min bankkonto – hvilket ville sige, at hun kunne hæve, hvad, hvor meget og hvornår hun ville det; du ejer mit hus, du spiser ved mit bord. Alt hvad min rigdom og min stilling i samfundet kan give dig, er dit, og alligevel beklager du dig?" Kvinden sagde, at hun havde sagt ham, at hun mere var interesseret i hans hjerte og om han elskede hende. Han råbte til hende: "Det kan du ikke have. Du ved, at mit hjerte tilhører en anden kvinde. Alt

hvad jeg ejer er dit, men mit hjerte, min kærlighed, det kan du umuligt forlange af mig at jeg skal give dig." (Oswald Smith, *"Der Mensch, den Gott gebraucht – Det menneske som Gud bruger"*, side 26)

Ingen, som elsker en person, ville være tilfreds med en sådan løsning. Hans Hustru havde ingen interesse i hans rigdom, men i ham som person – hun elskede ham jo.

"Vores store Gud vil intet have af mig. Han vil mig selv. Jesus vil ikke have en del af min tid eller af min formue, ej heller af mine nådegaver og evner." (Johann Mager, *"Unser grösstes Bedürfnis - Vort største behov"* udgivet af Werner E. Lange; Lüneburg, 2011, side 48) Jesus vil mig, fordi Han elsker mig og vil at jeg er lykkelig.

Vi skal "hengive" os, udlevere os med alt det, hvad vi er og har. Vi skal udlevere os til Guds forsyrg, ledelse, indordne os under hans bestemmelser og Hans vilje. Dette er hvad Paulus kalder "den fornuftige gudsdyrkelse" i Romerne 12,1.

Hvis Guds ord siger om den fulde hengivelse, at "Det er den fornuftige gudsdyrkelse", så betyder det, "**At hengivelse til Gud er det mest fornuftige, som vi kan gøre.**" Hvad er mere fornuftigt end at overgive os i en dygtig læges hænder, når vi er syge? Hvad er mere fornuftigt, end at have tillid til en dygtig og troværdig fører, hvis jeg er faret vild?

I sammenligning med Gud er jeg et fattigt, naivt og hjælpeløst menneske. Er det så ikke fornuftigt, at overgive mig fuldstændigt i Guds hænder? Det handler jo om, at overgive mig tillidsfuldt til Ham, som skabte mig, som har Villet mig, som elsker mig, og som sørger for alle mine behov. Det betyder, at pga. vores hengivenhed mod Gud, er Hans uendelige kærlighed og Hans uendelige magt på vores side. **En total overgivelse til Ham er igen tab for os, men en stor gevinst. Det er Guds ledelse i et liv som er ledt af Gud.**

Vores totale hengivenhed er begyndelsen af et liv i fylde (jfr. Johannes 10,10) som Jesus har lovet at give os. Og denne hengivenhed har helt klart at gøre med at sejre over det onde jfr. Åbenbaring 12,11: "*De har besejret ham(satan) ved Lammets blod og ved deres vidnesbyrds ord. De havde ikke livet for kært til at gå i døden.*" Det viser, at det er nødvendigt med

at hengive sig til Jesus totalt, for at sejre over synden og satan, og det er det bedste hvad vi kan gøre for os selv.

I bogen Kristi lignelser, side 251 (Hamburg 1966) står følgende: "Ingen må sige Jeg kan ikke aflægge mine fejl og svagheder. Hvis du kommer til det resultat, vil du ikke kunne arve det evige liv; fordi du ikke kan ændre dig, er et spørgsmål om ikke at ville ændre noget. Vil du ikke, så kan du ikke overvinde. Den egentlige vanskelighed opstår af et fordærvet og uheldigt hjerte **og af den beslutsomhed, at undergive sig Gud helt og holdent.**" (Thoughts from the Mount of Blessing, side 21)

"Jesus ... modtog (dagligt) den Hellige ånd uden indskrænkning. Nøjagtigt sådan vil det blive givet enhver hvis det menneske overgiver sig fuldstændig til Ham, (og beder dagligt om tildelingen af Den Hellige Ånd.), for at Guds ånd kan bo i Ham. (Thoughts from the Mount of Blessing, side 21.

Hvad kan hindre os i at hengive os til Gud?

Hos mig var det, at jeg frygtede for mit job. Mere præcis sagt, handlede det om det problem, at Gud måske ville kalde mig efter min fuldstændige overgivelse som prædikant.

Edwin Orr havde andre problemer. Som ung mand blev det klart for ham, at "han måtte overgive sig fuldstændig til Herren. ... For første gang i mit liv mærkede jeg, hvordan Gud talte til mig. Han talte i mig gennem Helligånden. Jeg forklarede Gud, at jeg var rede til at overgive alt til Ham. Mit hjertes stemme spurgte: "Hvordan går det med dine forkærlighedssynder?" Jeg bekendte dem for Gud og lovede aldrig mere at ville gøre dem. Min indre stemme spurgte mig videre: Hvordan står det til med din vilje? Dette spørgsmål overraskede mig meget. ... Da sagde jeg til Gud, at jeg var rede til, at gå hen, hvor Han end vil have mig at gå hen, eller også at blive hjemme, hvis det var dette, Han ville have. ... Så talte Guds ånd til mig om en afgud i mit liv. Det drejede sig om en pige, som jeg elskede meget. Herren spurgte mig, om jeg var rede til at opgive mit forhold til denne pige, hvis han ønskede det. Da blev det pludselig klart for mig, at min vilje på dette punkt spærrede for Guds indflydelse. ... Et sådant offer var jeg ikke villig til at bringe. ... Da stoppede Den Hellige Ånd med at tale

til mig. Mit hjerte blev med ét meget tomt. Det varede ikke længe, før det blev klart for mig, hvad der var sket, og jeg mærkede min længsel efter, at åndens fylde skulle vende tilbage. Denne gang overgav jeg min vilje totalt til Herren. Jeg var rede til, at give Ham også denne del af mit liv. ... Mit hjerte fyldtes nu med en ubeskrivelig kærlighed, glæde og kraft. ... For første gang i mit liv mærkede jeg, at virkelig kendte min Gud og frelser, og at kristendom var for mig mere end bare en lære eller en filosofi.

- Gud har gjort store ting gennem Edwin Orr's liv.”

Hos mig var det mit arbejde, som var min hindring, ved Edwin var det en pige. Lige gyldigt, hvad det end kunne være hos dig – hvis ikke du har overgivet dig fuldstændigt indtil nu, bør du omgående gå til Gud med dine problemer, fordi Herren vil dele sin uendelige rigdom af velsignelse med dig.

Gud respekterer vore afgørelser

Hav tillid til Gud! Hvis du var alvidende, så ville du gå lige nøjagtigt den samme vej, som Gud vil lede dig. Vi kan aflægge enhver frygt og ethvert forbehold i forhold til at vise hengivenhed mod den Gud, som Er uendelig kærlighed. Gud vil aldrig modarbejde et menneskes frie vilje. Vor vidunderlige Gud respekterer vores personlighed. Friheden er en af de mest kostbare nådegaver, som Gud har givet os. Derfor venter Gud på vores tilsagn, og handler først, når vi beder Ham om det. Frihed er en guddommelig grundlæggende forudsætning. Kun under denne forudsætning kan kærlighed udvikle sig.

Betyder hengivenhed til Gud,

at vi må opgive vor egen vilje?

Vil vi blive viljeløse mennesker, ved at overgive os til Gud? Vil vi blive marionetter, som Gud styrer ligesom dukker i et dukketeater? Nej! Hvorfor ikke?

Ved vores overgivelse til den fuldkomne, vidunderlige og vise Guds vilje sætter vi den i stedet for vores egen uovervejede, fejlledte, uvidende og umodne vilje. Vi står nu under Guds fejlfrie navigation.

Vi behøver ikke at opgive vor viljes brug, men **den forkerte brug af vores vilje**. Den vilje, som vi bliver bedt om at opgive, er den vilje, som er forskellig fra Guds vilje. Sagt på en anden måde: Det handler om at vi opgiver vores modvilje mod Guds vilje.

E.G.White siger om dette: "Måske spørger nogen: 'Kan jeg ikke selv bestemme, om jeg vil gå mine egne veje? Nej, du kan ikke gå dine egne veje og derefter tro, at du kan gå ind i det himmelske kongerige. Der er der ikke noget som hedder, 'min vej'. I himmeriget er der ikke plads til 'menneskelige veje'. Vores veje må fortabe sig i Guds veje." (se også Esajas 53,6; og E.G.White, "Ye Shall Receive Power", R&H, 1995)

Den, som ikke lader sig lede af Gud og Hans ord, lever på basis af sin fejlbehæftede forstand, i stedet for at forlade sig 'på den guddommelige navigation.

"Hvis vores vilje er samstemmende med Guds vilje, så forbliver den uændret; det ville da være meget forkert at opgive den." (H.W.Smith, "Christsein täglich – At være daglig en kristen", side 73)

E.G.White siger sågar: "**Den menneskelige vilje bliver almægtig**, hvis den samarbejder med Guds vilje. Hvad end Herren påbyder, kan fuldføres – hvad Han giver os, er samtidig nådegaver." (*Im Dienst für Christus – I Jesu tjeneste*, Advent – Verlag, side 315)

"Hvis vi lader os lede af Den Hellige Ånd, så er vi ikke under tugt eller indskrænkede

. Vi lever derimod i den størst mulige frihed. I 2 Korinther 3,17 hedder det: "... indføre..." (David Wolkwitz, "Der Weg zu einer kraftvollen Erweckung – Vejen til en kraftfuld vækkelse", NRW – konference, side 25)

At leve under den guddommelige navigation.

Står teksten i Ordsprogenes bog 3, 5-6 ikke i modsætning til denne overskrift? *"Stol på Herren af hele dit hjerte, og støt dig ikke til din egen indsigt.*

v6 *Hav ham i tankerne på alle dine veje, så vil han jævne dine stier."*

Der er nogle som mener, at det handler om at slukke for *brugen* af sin forstand. Intet er mere forkert at tro dette. Gud vil, at vi bruger vores sunde fornuft (Forstand). Han opfordrer mig til at acceptere, at min forstand kommer til at gå parallelt med Guds uendelige forstand.

Har Han ikke skænket Daniel og hans venner ti gange så megen intelligens (forstand), bare fordi de var lydige af hele hjertet mod Gud? Gud vil, at vi bruge hele vort potentiale af vor forstand, men samtidig forbinde os med Hans uendelige forstand.

Det er som når man kører bil med en GPS. Jeg må bruge hele min forstand, men ved vejkryds, hastighedsbegrænsninger, trafikinformationer om kødannelser og omkørsler, må jeg passe på, for at finde den bedste vej til målet osv. Da er det godt at kunne stole på et navigationsapparat. – Jeg kan huske, at jeg på et tidspunkt havde lånt en GPS, fordi jeg skulle køre til en begravelse i et for mig ubekendt område omkring München. Navigationsapparatet viste mig min kørerute helt perfekt og uden problemer fandt jeg målet.

Forlad dig på Gud, mht. Hans love og regler, Hans gode råd og også forbud og gå gennem livet med den guddommelige navigation.

Tvivl på instrumenterne.

Under 2. Verdenskrig startede et engelsk fly fra Sicilien i retning af Nordafrika. Da lufthavnene alle var mørkelagte, måtte piloterne kunne stole på deres instrumenter i flyet for at nå det rette mål ved natflyvning. Selv om de endnu ikke havde fløjet den beregnede tid, viste deres instrumenter dem, at de havde nået deres mål. Men de mente ikke, at dette kunne passe, og de fløj videre. Først da de så Sahara – ørkenen under sig, erkendte de deres frygtelige fejl. Flyvebenzinen var nu ved at slippe op og de blev tvunget til, at nødlande i Sahara – ørkenen. Men da de ikke havde nok af drikkevand med sig, omkom hele besætningen.

Da man senere fandt flyvemaskinen, fandt man ude af, at alle instrumenter var intakt og uden fejl. Flyvemaskinen var kommet i en luftstrøm som gjorde, at de fløj hurtigere, og kom derfor hurtigere end beregnet til deres mål uden at de anede det. Men piloterne stolede hellere deres egne beregninger end på deres instrumenterne. Dette blev deres skæbne. De havde truffet en forkert beslutning. ("Aller Diener – Alles tjenere", II/III, 1983, side 142) Vi kan forlade os på Guds ledelse. Det er bedre, at have tillid til Gud og Hans ord end at følge vore egne tanker. ...

Mennesker med ryggrad

Vi bliver ikke viljeløse, fordi vi overgiver os til Jesus Kristus, men bliver mennesker "med et ryggrad", som forsvarer deres standpunkter med visdom og høflighed. Lad os tænke tilbage på historien om Daniel og hans venner: Som unge mennesker viste de at have ryggrad og troskab til Gud, når det drejede spisesituationen ved det kongelige hof i Daniel kap. 1, eller lad os tænke på deres fantastiske afgørelse med at vise troskab mod Gud foran den brændende ildovn i Kap. 3. De var da ikke mere så unge. Lad os også tænke på situationen ved løvekulen, som Daniel, som senior skulle udleveres til jfr. kap. 6 i bogen Daniel.

Selværd og Kristusværd

Den som hengiver sig til Kristus, behøver ikke at bekymre sig om sit eget selvværd, fordi hans "Kristusværd" er mange gange højere. I bogen "I den store læges fodspor" af E.G.White, står følgende:

"Mange, som har evner til at udføre store gerninger, skaber kun lidt, fordi de ikke prøver sig selv af. Tusinder går gennem livet, som om de ikke har en høj standard for sig, som de prøver at leve op til. En stor fejl er, at de ikke når deres bestemmelse, fordi de ikke værdsætter sig selv og deres målsætninger. Kristus betalte en uendelig høj pris for os, og Han ønsker, at vi ser vores egen værdi i den pris, Jesus betalte for os. (E.G.White, "I den store læges fodspor", Winterswijk, 1985, side 388)

En bøn vedrørende overgivelse af viljen

En ung mand opsøgte en præst, for at tale om, hvordan han kunne blive fyldt med Helligånden. Det var en svær proces for ham. Præsten spurgte ham, om han havde overgivet sin vilje fuldstændig til Gud. Han sagde: "Jeg tror ikke helt." "Nå", sagde præsten, "så vil det ikke nytte noget at fortsætte med at bede om at blive fyldt med Helligånden. Deres vilje må De overgive fuldstændig. Vil De ikke gøre det nu?" "Jeg kan ikke", svarede den unge mand. "Er De villige til, at Gud gør dette for Dem?" "Ja", svarede han. "Vær da så venlig, at bede Gud om dette."

Han bad: "O Gud, vil du tømme mit indre fra min egoisme. Hjælp mig derhen, så at jeg er villig til, at overgive min vilje til dig. Bøj min vilje. Jeg beder dig i Jesu navn." Så spurgte præsten ham: "Er det sket?" "Det må vel være sådan", sagde han. "Jeg har bedt Gud om noget efter Hans vilje, og jeg ved, at Han har bønåret mig, og at jeg har fået det jeg har bedt om. (jfr. 1. Johannes 5,14.15) Ja, det er sket, min vilje blev bøjet af Gud." Derefter sagde præsten til ham: "Nu skal De bede Gud om at blive døbt med Den Hellige Ånd." (Betyder: at blive fyldt med Den Hellige Ånd) Nu bad Han, som følger: "O Gud, vil du døbe mig her og nu med Den Hellige Ånd, jeg beder Dig i Jesu navn. Amen." Miraklet skete i dette øjeblik, at det sidste ord blev sagt, fordi han havde overgivet sin vilje fuldstændigt til Herren. (R.A.Torrey, "Der Heilige Geist – Sein Wesen und Wirken – Den Hellige Ånd – Hans væsen og virke.", Herold – Verlag, 1966, Side 150)

Det vidunderlige er, at vores kærlige himmelske fader sågar er rede til, på grund af vores bøn, at skabe de nødvendige forudsætninger i os for at dette kan ske i os – at blive fyldt med Den Hellige Ånd.

To ting vi lære af denne bønns eksempel, for det første: den unge mand var klar over, at man bør bede ved at anvende Guds løfter for at bede efter Hans vilje og blive bønåret i selvsamme øjeblik, som vi beder Herren om hjælp. (Denne vidunderlige vej, hvor man i bønnerne anvender løfterne bliver udførligt og meget praktisk forklaret i brochuren "Erwarte Grosses von Gott und unternimm Grosses für Gott - Skridt til personlig udvikling - At være fyldt med Den Hellige Ånd" Af Helmut Haubeil, Kapitel 4)

For det andet havde han besluttet at tage Guds hjælp for at kunne tage imod Denne hjælp.

En styrefunktion i vort liv: at træffe afgørelser.

Vi skal vide, at evnen, at træffe selvstændige afgørelser, er styrefunktionen i vores liv. Jeg vil nævne et eksempel, for at vi fuldt ud kan forstå betydningen af denne evne selv at kunne bestemme.

Skibsskroget af det berømte passagerskib "Queen Elizabeth" vejer omtrent 1.300 gange så meget som styreroret. Det betyder, at der gennem styreroret styres en masse stål som vejer 1.300 gange så meget som det selv. Styreroret er dermed et symbol på vort liv, som giver os evnen til at kunne træffe selvstændige afgørelser. Hvis vi bestemmer os for at ville gøre Guds vilje, så stiller Han alle nødvendige hjælpemidler til rådighed.

Udfordringer.

Når du tænker på, at overgive dig til Jesus, må du træffe en grundlæggende afgørelse, som handler om, om du vil leve for dig selv eller for Gud.

Særligt unge mennesker, men også alle andre, må spørge sig selv, om deres Jeg og deres egoisme skal være den bestemmende faktor eller om de skal tjene Gud.

Materielle goder og lystbetonet nydelsessyge kan føre til en illusion af lykke, som ikke kan og skal tilfredsstillende, men fører til, at vi stræber efter mere og mere af den slags lykke. Det fører uvægerligt til, at det hele bliver til en sygelig tilstand, en mani som er svært at komme ud af. Denne tilstand kommer til at styre os helt.

Endnu en udfordring, som vi bliver stillet overfor, består deri, at evt. andre mennesker, som har en vis autoritet over os, f.eks. familien, skole, menigheden, firma, fællesskaber, har forventninger til os, som står i modsætning til Guds forventninger til os.

Hvis vi overgiver os Jesus vil vi have og få denne kraft, som giver os denne rygrad, som giver Guds forventninger fortrin, og vil stå for vores standpunkt med visdom og høflighed i sindet. (Se også Daniel 1)

Er det nok at have overgivet sig til Gud én gang i livet?

Der finder en grundlæggende overgivelse sted når man omvender sig til Kristus og som munder ud i en personlig hengivenhed til Jesus. Denne hengivenhed, som finder sted under en bøn og som besegles – stadfæstes, efter en obligatorisk bibelundervisning samt den deraf følgende overbevisning i den efterfølgende såkaldte "Troens dåb", som har gyldighed i al evighed. Guds ord kalder denne grundlæggende beslutning at overgive sig til Jesus, som en indgået pagt med Gud.

Noget andet er den daglige hengivenhed – overgivelse til Jesus. Der kan nemt opstå en vis begrebsforvirring, fordi der anvendes forskellige begreber for et og det samme, nemlig overgivelse, hengivenhed, omvendelse eller indvielse. For at fremme forståelsen kalder jeg dette for **Indvielse**. Med den daglige indvielse eller overgivelse, hengivenhed eller omvendelse menes der, at jeg også idag vil efterleve denne grundlæggende pagt, som jeg har sluttet med Jesus Kristus. Af denne grund er det værdifuld (i reglen) dagligt at bede i denne kontekst: "Herre, jeg indvier mig til dig med alt, hvad jeg er og har.

Hvis jeg står ved denne af mig med Gud indgåede pagt, behøver jeg ikke gøre mig nogle tanker og bekymringer om min fremtid. Gud er mægtig nok til at kunne bevare det, som Han fik overdraget. Gud står i alle tilfælde ved sine løfter. Han forlader dig ikke. Vores pagt sammenlignes jo i bibelen med et ægteskab.

Morris Venden siger til dette: "At gifte sig giver ingen mening, hvis ikke man ikke har til hensigt at forblive gift. Og at forblive gift kan man kun, hvis man er gift og at forbliver tro hver dag på ny, og at man viser dette til

ægtefællen. (Morris L. Venden, "95 Thesen über die Erlösung aus dem Glauben - 95 tesar vedr. at være frelst på grund af tro." (Advent – Verlag, side 103)

For at kunne få del i de gode resultater af den grundlæggende form for ens overgivelse til Gud er det nødvendigt, at man forbliver i Jesus. Af denne grundlag taler Jesus 12 gange i Johannes 15 om at *Blive* i Ham, f.eks. i versene 5 og 7: "Jeg er vintræet, I er grenene. ***Den, der bliver i mig, og jeg i ham***, han bærer megen frugt; for skilt fra mig kan I slet intet gøre." "***Hvis I bliver i mig, og mine ord bliver i jer***, så bed om, hvad I vil, og I skal få det."

Vi ser altså, at livet i fylde har noget at gøre med, at jeg forbliver i Jesus. Gennem fællesskab med Ham er vi i stand til at føre et frugtbart liv i glæde, kraft og sejr samt værdifulde egenskaber. Og Gud er istand til at fuldføre store ting ved at bruge os. Hvis denne sandhed tager fat i os, revolutionerer den vore liv.

Vi vil afslutte disse betragtninger vedr. hengivenhed til Jesus Kristus med en sang, som egentligt er en bøn:

Tag du mig helt imod, oh du Guds søn,

Du er skaberen, men jeg er ler.

Brug mig efter dine tanker

Mens jeg venter, tag mig helt imod.

Tag du mig helt imod, du Guds søn,

Test mig, udforske mig ved nådestrønen

hvidere end sne, Herre vask mig helt ren

at jeg din egen må være helt og holdent,

lad alle se, at jeg er ganske din.

(Teksten er af en CD, af mandskvartetten "Die Hoffnungsträger - Bærere af håb")

Kapitel 3

Jesus bor i dig

Hvad betyder tilstanden "Kristus i mig" for mit liv? Toppen af det opnåelige er: At være fyldt med alt Gudsfyldde.

E.G.White: (Sand) Religion, betyder, at Kristus bor i mit hjerte. (Ellen G. White, R&H, 24.05.1892, citeret i "**Ye Shall Receive Power**", R&H, 1995").

"Gennem Den Hellige Ånd bor Kristus i os, og Guds ånd, som vi i hjertet modtager gennem troen, er begyndelsen af det evige liv". (Ellen G. White, Jesu liv, side 379)

Læg mærke til:

1. Gennem Den Hellige Ånd bor Kristus i os.
2. Vi modtager
3. Helligånden igennem troen på Jesus Kristus.
4. Dette er begyndelsen af det evige liv.

Erkendelsen af, at Jesus vil bo i vore hjerter, og også gør det, er meget værdifuld for mig at have. Det er en fantastisk sandhed, som bibelen indeholder.

Bliv i Jesus.

Jesus ønsker sig ikke bare et varmt og tæt fællesskab med os, idet Han bor i os gennem Den Hellige Ånds tilstedeværelse. Det handler for Jesus samtidigt om, at vi viser bestandighed, og at vi er interesseret i en endnu tættere forbindelse til Gud.

Han siger det i Johannes 15,1-17 på følgende måde: ***”Jeg er det sande vintræ, og min fader er vingårdsmanden. Hver gren på mig, som ikke bærer frugt, den fjerner han, og hver gren, som bærer frugt, den renser han, for at den skal bære mere frugt. I er allerede rene på grund af det ord, jeg har talt til jer. Bliv i mig, og jeg bliver i jer. Ligesom en gren ikke kan bære frugt af sig selv, men kun når den bliver på vintræet, sådan kan I det heller ikke, hvis I ikke bliver i mig. Jeg er vintræet, I er grenene. Den, der bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen frugt; for skilt fra mig kan I slet intet gøre. Den, der ikke bliver i mig, kastes væk som en gren og visner; man samler dem sammen og kaster dem i ilden, og de bliver brændt. Hvis I bliver i mig, og mine ord bliver i jer, så bed om, hvad I vil, og I skal få det. Derved herliggøres min fader, at I bærer megen frugt og bliver mine disciple. Som Faderen har elsket mig, har også jeg elsket jer; bliv i min kærlighed. Hvis I holder mine bud, vil I blive i min kærlighed, ligesom jeg har holdt min faders bud og bliver i hans kærlighed. Sådan har jeg talt til jer, for at min glæde kan være i jer og jeres glæde blive fuldkommen. Dette er mit bud, at I skal elske hinanden, ligesom jeg har elsket jer. Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner. I er mine venner, hvis I gør, hvad jeg påbyder jer. Jeg kalder jer ikke længere tjenere, for tjeneren ved ikke, hvad hans herre gør; jeg kalder jer venner, for alt, hvad jeg har hørt af min fader, har jeg gjort kendt for jer. Det er ikke jer, der har udvalgt mig, men mig, der har udvalgt jer og sat jer til at gå ud og bære frugt og blive ved med at bære frugt, så Faderen kan give jer, hvad som helst I beder om i mit navn. Dette byder jeg jer, at I skal elske hinanden.”*** Dette er en herlig invitation, men samtidig et bud. Det betyder, at det at være en kristen er alene mulig i Guds kraft i os.

Jesus betoner 12 gange nødvendigheden at forblive i og hos Ham, fordi Han ønsker at vores forhold til ham er stabilt.

Dertil siger Ellen G. White: "Det betyder (for det første) en bestandig modtagelse af Hans ånd, (for det andet) et liv præget af vedblivende ønske om at være hengivne i Jesus. (Ellen G. White, Jesu liv, Hamburg 1973; side 675)

Andet sted siger hun: "Vi behøver en bestandig forbindelse med denne guddommelige bistand, for at vi kan vokse. Måske besidder vi et vist mål af Guds ånd, men igennem bøn og en stærk tro skulle vi kunne få del i en større andel af Guds ånd. (Ellen G. White, "Ye Shall Receive Power, side 243)

Og: "Han (Jesus) lever ***i dem*** og giver dem Hans hellige ånds indflydelse, som ***vil overføre Hans livskraft på den menneskelige sjæl.***" (Ellen G. White, "Ye Shall Receive Power, side 242)

Vi har lov til at tage Kong Davids bøn som et løfte til indtægt i salme 51,12: ***"Skab et rent hjerte i mig, Gud, giv mig på ny en fast ånd!"***

At berige sig af Guds kraftkilder.

Mange ved ikke, hvordan de kan berige sig selv ved at øse fra Guds kraftkilder. Derfor lever de i åndelig armod, selvom: ***"Alt, hvad der behøves til liv og gudsfrygt, har hans guddommelige kraft skænket os gennem erkendelsen af ham, ..."*** (" Peter 1,3)

I Texas findes der en kendt olie kilde, ved navn "Yates Pool". Under den amerikanske økonomiske krise fandtes der på stedet en fåreranch, som tilhørte en mand ved navn Yates. Han tjente dog ikke nok penge med fåreavl for at kunne betale sin store gæld. Da kom en dag et oliefirma til området og meddelte ham, at der evt. fandtes råolie på hans landområde. De bad ham om lov til at lave en forsøgsboring, og han underskrev efterfølgende en borekontrakt med dette firma.

I 365 m dybde stødte man på et kæmpestort olieleje. Og alt tilhørte nu Mr. Yates! Samme dag, som han havde købt sin jord, havde han fået retten til at udvinde olie og andre jordrigdomme. Han var nu en mangemillionær som levede i armod! Hvad var hans problem? Før oliefundet vidste han

ikke, at der var så meget olie.” (Bill Bright, Erfüllt vom Heiligen Geist – Wie erfährt man das? – Fylt med Helligånden – hvordan oplever man det?, side 27. Denne lommebog kan læses online under www.missionsbrief.de)

Ved du hvad der står i 2. Peter 1,3.4? Vi læser: **”Alt, hvad der behøves til liv og gudsfrygt, har hans guddommelige kraft skænket os gennem erkendelsen af ham, der kaldte os med sin herlighed og styrke; og dermed har han også skænket os sine store, dyrebare løfter, ...”**.

I dette øjeblik, hvor vi gennem troen på Jesus bliver Guds børn, bliver vi også Guds arvinger og alle Hans kilder står til deres rådighed. Alt, hvad vi har brug for – inklusivt visdom, kærlighed, kraft – for at gøre kvinder, såvel som mænd til frugt bærende vidner for Kristus, står til vores disposition. Desværre er der mange kristne, som lever i åndelig armod, fordi de ikke ved, hvordan de kan gøre brug af de åndelige rigdomme, som jo allerede er givet dem af Gud. Som Mr. Yates levede, før hans olierigdom opdagedes, sådan lever de i uvidenhed om deres umådelige, Gudgivne rigdomme. (Bill Bright, samme bog, samme side som ovenfor)

Jesu indtrængende opråb:

Bed om Den Hellige Ånd!

Der findes et enestående bibelvers, hvor Jesus opfordrer os 10 gange, om at bede om Den Hellige Ånd. Dette er et af de bibelsteder, som på den kærligste måde præsenterer Hans tilbud om at komme til Ham og blive hos Ham. Dette vers er taget fra Hans undervisning om, hvordan man rettelig beder. Man finder stedet vedr. bønner om Den Hellige Ånd i Lukas 11,9 - 13: **”Jeg siger jer: Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer. For enhver, som beder, får; og den, der søger, finder; og den, der banker på, lukkes der op for. Hvilken far iblandt jer vil give sin søn en slange, når han beder ham om en fisk, eller give ham en skorpion, når han beder om et æg? Når da I, som er onde, kan give jeres børn gode gaver, hvor meget snarere vil så ikke Faderen i himlen give Helligånden til dem, der beder ham!”** (Se også Lukas kap. 1: Jesus og Hans største gave)

At bede i tro.

Det handler netop om, at vi beder til Gud i tro jfr. Galater 3,24: **"... indtil troen skulle åbenbares, v24 så at loven var vores opdrager, indtil Kristus kom, for at vi kunne blive gjort retfærdige af tro."** Hebræer 11,6: **"Men uden tro er det umuligt at behage ham; ... "** Efeser 3,17: **"... at Kristus ved troen må bo i jeres hjerter og I være rodfæstede og grundfæstede i kærlighed."** Det er nødvendigt efter min bøn om Den Hellige Ånd at vide, at jeg har taget imod den. Vores vidunderlige Gud har vist os en måde, hvorpå let vi kan komme til tro. Det er muligt ved at bede og at tage udgangspunkt i de bibelske løfter.

Det er mere udførligt behandlet i brochuren "Skridt til personlig vækkelse", Kapitel 4 med overskrift "Nøglen til praksis".

E.G.White siger sågar: "Guds kraft venter på, at blive afkrævet af os og at blive modtaget. (Engelsk: demand)

Dertil siger David Wolkwitz: "Kan I forestille jer, at ville "anfordre" noget fra Gud, - i dette tilfælde Helligånden som den særlige gave? En sådan tanke lader os vige tilbage med bange følelser. Det klinger respektløst overhovedet at tænke sådanne tanker. Og alligevel bliver dette begreb brugt i flere tilfælde brugt og anvist som en mulighed af vores profetinde Ellen G. White. Hvad mener hun dermed?"

For det første erkender vi på den omstændighed, at Gud vil alt for gerne give os denne gave, fordi Han elsker os, og fordi den er umådelig vigtig for os. For det andet betyder det, at Hans gave er enorm vigtig for os. Når man siger til os, at gaven venter på, at vi anfordrer den, viser os tydeligt: Hvis vi længes efter **en vedvarende nærhed med Jesu** i vore liv, for at Han kan lede og føre os, da må vi beviste i vor hengivenhed til Gud, tillidsfuldt og fortrøstningsfuldt stille vores fordring. Derover må man tænke meget dybt og grundigt over. (David Wolkwitz, "Der Weg zu einer kraftvollen Erweckung – Vejen til kraftig vækkelse".

At "kræve", eller at "fordre" noget, viser, at man har en stærk interesse. Det handler om noget, man har helt og aldeles brug for, eller gerne ville have og der ligger en stærk alvor bag denne bøn.

Vi har lov til, at lægge vore hævninger vedr. at "fordre" noget af Gud til side, hvis vi betænker en ting, nemlig at Gud faktisk elsker at vi kommer til ham med alle vore ønsker, hvis det har det formål at prise og herliggøre Hans navn. (Nogle tanker desangående fra Ellen G. White fra bogen Jesu Liv, side 665; Hamburg 1973)

Det drejer sig virkelig om, at vi hver eneste dag overgiver os til Jesus af hele vort hjerte og dermed modtager den store gave som Helligånden jo er.

En vidunderlig forbøn af Apostlen Paulus.

I forbindelse med dette tema orienterer vi os på teksten i Efeserne 3,14-21: *"Derfor bøjer jeg mine knæ for Faderen, efter hvem hvert fædrenehus i himlene og på jorden har navn, og beder om, at han i sin herligheds rigdom med kraft vil give jer at styrkes i det indre menneske ved hans ånd, at Kristus ved troen må bo i jeres hjerter og I være rodfæstede og grundfæstede i kærlighed, så at I sammen med alle de hellige får styrke til at fatte, hvor stor bredden og længden og højden og dybden er, og til at kende Kristi kærlighed, som overgår al erkendelse, så I fyldes, til hele Guds fylde nås. Ham, som formår med sin kraft, der virker i os, at gøre langt ud over alt, hvad vi beder om eller forstår, ham være ære i kirken og i Kristus Jesus i alle slægtled i evighedernes evighed! Amen.*

Der læser vi om en forbøn som apostlen Paulus overleverede os i dette brev. Her et overblik over ovennævnte tekst:

Han beder om, at menigheden i Efesus må få del i Helligåndens kraft.

Han beder om, at Kristus derigennem må bo i dem.

Han beder om, at Jesu karakter, som er åndens frugt, måtte udfolde sig i deres liv, og

at de derigennem må opnå Guds fylde i deres liv.

Hvordan får man denne indre kraft?

Grundlaget for et trosliv bliver vist os i Efeserne 3,16: *"og beder om, at han i sin herligheds rigdom med kraft vil give jer at styrkes i det indre menneske **ved hans ånd,**"*. (Efeser 3,16)

Vi behøver kraft. Et liv fuldt af kraft skaber livsglæde. Vores vidunderlige Herre vil, at vi har rigeligt med kraft for vore liv. Denne kraft for vores indre menneske får vi gennem den Hellige Ånd. I brochuren "Skridt til personlig vækkelse" bliver der vist, hvorfor det er nødvendigt, at overgive sig dagligt til Jesus og daglig at bede om at få del i Den Hellige Ånd. (denne brochure er udgivet af Helmut Haubeil, og kan bestilles til gratis levering ved forlaget "Wertvoll leben", Im Kiese 3, D-73635 Rudersberg, Tyskland; Internet: stashop.de, eller: www.wertvollleben.com) Og at vi kan være sikre på - at vi på grund af vore bønner iflg. Guds løfter derom, vil modtage Helligåndens gave på ny hver dag. Du må gerne repetere dette afsnit i ovennævnte hæfte. Dette er meget vigtigt at praktisere.

Kristus i os.

Vers 17 i samme kapitel i Efeserbrevet kap. 3 nævner næste trin i denne proces "Kristus i os". ! Efeserne 3,17: *"**at Kristus ved troen må bo i jeres hjerter og I være rodfæstede og grundfæstede i kærlighed.**"*

Er vi bevidste om denne vidunderlige kendsgerning? Hvis vi lever i Den Hellige Ånd, så er det en kendsgerning, at Jesus derigennem lever i vores hjerter. Dette kan man hverken måle eller føle. Det handler alene om, at vi tror på denne sandhed. Hvis du tror på dette, så kan du tale med Ham af og til, og sig til Ham: Tak, Herre Jesus, at du vil være i mit hjerte. Eller: Herre, det glæder mig meget, at Du lever i mig." (Andrew Murray, Bliv i Jesus, Leun, 2012, side 149)

E.G.White siger: "Helligåndens indflydelse, er den kristnes liv i troen." (Adventist Bible Commentary. Vol. 6, side 1112; Hagerstown, 1980) Og: "I Planen vedr. genskabelsen af Guds billedet i menneskene havde Gud forudset, at det var Helligåndens opgave at formidle Jesu tilstedeværelse – iboenhed – og for at omforandre menneskenes karakter." (Ellen G. White, "Ye Shall Receive Power", side 45), og : "En sund (Rettroende -) kristen er én, i hvis person Kristus, som er 'herlighedens håb fremtræder i skikkelse af Guds herlighed." (jfr. Kol. 1,27; samme bog side 41)

Hvorfor er en bestandig og fuldstændig overgivelse til Gud så vigtig?

Guds ord opfordrer os i Romerbrevet 12,1 til: ***"Så formaner jeg jer, brødre, ved Guds barmhjertighed, til at bringe jeres legemer som et levende og helligt offer, der er Gud til behag – det skal være jeres åndelige gudstjeneste."*** I Ordsprogenes bog 23,26 er indbydelsen klar og lyder som følger: ***"Giv mig dit hjerte, min søn, lad dine øjne finde behag i mine veje."***

Betydningen af vor hengivenhed er mere udførligt beskrevet i kapitel 2 under titlen "Hengivenhed til Kristus", og samtidigt fremragende forklaret i den lille bog af E.G.White "Vejen til Kristus, i kapitlet "Overgivelse".

Vores hengivenhed til Guds kærlighed føles som en stor velgørende begivenhed. Hvis Jesus får lov til at lede vores livsforløb, så kan Han udfri os fra tyranniet af vor eget jeg. (misundelse, frust, rethaveri, osv.)

E.G.White: "At udruste nogen med Guds ånd betyder, at denne person bliver gennemsyret med Jesu egenskaber." (E. G. White, The Desire of Ages, side 805)

I et andet sted siger hun: "Vi vil ikke vinde sejr ved store anstrengelser eller pga. magt, men ved en fuldstændig overgivelse til Jesus." (E. G. White, "Sons and Daughters of God", (www.egwwritings.org; side 279)

At forstå en åbenbaret hemmelighed.

Lad os gå videre til Efeserne 3,18, 1.del: ***”så at I sammen med alle de hellige får styrke til at fatte, ...”***

Hvad er det, vi alle skal forstå? Det, hvad den forudgående tekst fortalte: Hemmeligheden, at Jesus bor i os, (gennem Den Hellige Ånd) og at vores liv derigennem bliver forandret, fordi vi grundfæstes i Guds kærlighed. Det vil sige, at Jesus Kristus fylder os med sin væremåde, sit væsen.

En broder skriver: Sandheden, ”at være i Kristus” og Jesus ”værende i os”, er så enkelt og dog så svært at fatte, at de fleste kristne ikke har erkendt det til fulde.” (Dennis Smith, ”Abiding in Christ”, side 12)

Paulus siger i Kol. 1,25-27, følgende: *”Den er jeg blevet tjener for i kraft af det hverv, Gud har givet mig med henblik på jer: fuldt ud at forkynde Guds ord, **den hemmelighed, som har været skjult ...**, men som nu er blevet åbenbaret for hans hellige; **Hvad er det for en hemmelighed som omtales i teksten? Vers 27: for dem (de hellige) ville Gud kundgøre, hvor rig på herlighed for hedningerne denne hemmelighed er: **Kristus i jer, herlighedens håb.**”***

Den skjulte og i mellemtiden åbenbarede hemmelighed er, at Jesus selv vil leve i os ved Den Hellige Ånd. Og teksten siger, at det for os er herlighedens håb. Det betyder, at livet i sin fylde, som Gud har tiltænkt os for dette liv og samtidig får vi del i det evige liv, som en til troende stående sikkerhed.

E.G.White siger om denne hemmelighed ”Kristus i jer”, herlighedens håb” jfr. Kol. 1,27 følgende: ”Viden om denne hemmelighed leverer nøglen til enhver anden hemmelighed. Det åbner op for menneskers sjæle for verdensrummets skatte og tilbyder muligheden for ubegrænset udbredelse.” (E. G. White, ”Education”, side 172. egwwritings.org)

Guds ord bruger udtrykket ”Kristus i jer” eller parallelle udtryk, som f.eks. ”i Kristus, i Ham, i Herren, i den elskede”. Dette her udtryk er f.eks. nøgleordet af Efeserbrevet.

Lad os også tænke på apostlen Paulus’ vidnesbyrd i Galaterne 2,20: ***”Jeg lever ikke mere selv, men Kristus lever i mig, og mit liv her på jorden lever jeg i troen på Guds søn, der elskede mig og gav sig selv hen for mig.”***

I Romerne 15,18 siger Paulus følgende: *"For jeg vil ikke driste mig til at tale om andet end det, som Kristus har gjort gennem mig for at føre folkeslagene til lydighed, i ord og gerning."*

Der er også andre tekster, som vi kender meget godt: 2. Korinter 2,14: *"Men Gud ske tak, som altid fører os med i **Kristi triumftog**..."*

2.Korinter 5,17: *"Altså: Er nogen **i Kristus**, er han en ny skabning..."*
Her handler det om, at der sker en forandring af karakteren gennem åndens frugt.

Efeser 2,10: *"... skabt **i Kristus Jesus** til gode gerninger,..."*

1 Tessaloniker 4,16: *"... de, der er døde **i Kristus**, skal opstå først."*

1 Johannes 2,5: *"Men den, der holder fast ved hans ord, i ham er Guds kærlighed i sandhed fuldendt. Deraf ved vi, at vi er **i ham**."*

Romerne 8,3.4: *"... Han sendte sin egen ... for at lovens krav skulle opfyldes i os, ..."*

Vi finder endnu mange af sådanne værdifulde tekster, hvis vi ser efter i en bibelordbog, under et stikord som f.eks. "i Kristus", "i den elskede", i Herren", "i Ham", (I Kristus).

E. G. White til "Kristus i jer"

Følgerne af at være ét i Kristus

"Hvis Guds børn er blevet "ét i ånden" bliver enhver form for farisæisme samt al selvretfærdighed (- som er nationen Israels største synd) fjernet fra deres hjerter. ... Gud vil åbenbare sin hemmelighed, som var skjult i mange tidsaldre. Han vil vise for dem, hvad **"... Gud vil**

kundgøre, hvor rig på herlighed for hedningerne denne

hemmelighed er: Kristus i jer, herlighedens håb.” (Kol.1,27 og

citater fra E. G. White; ”Selected Messages, vol. 1, side 386)

Josef, Daniel og vennerne

”I skulle være rede til, at følge disse unge mænds eksempel. Skam jer aldrig over jeres tilhørsforhold, jeres nationalflag; hold det op og lad det vaje for mennesker og engle. Lad jer ikke ved falsk beskedenhed eller ved verdslig klogskab lede jer på en forkert vej, som bringer jer bort fra den guddommelige vejledning. Lad jeres måde at leve på, at tale på, at vise målrettethed i jeres aktiviteter, ved at vise anstand, ved at vise jeres alvorlige tro på Gud ved at aflægge en indryksfuld bekendelse af jeres tro. Med jeres klart fattede beslutning, at lade Kristus bo i jer, lægger I Ham alt uindskrænket for Hans fødder, for at Han kan bruge alle jeres tildelte evner i Hans tjeneste.” (E.G.White, ”Messages to Young People”, side 28)

Familieliv

”**Kristus i alles hjerter bevirker fordragelighed – enhed.** Hvis Guds vilje er virksom i os, vil mand og kvinde have gensidig respekt. Tillid og kærlighed plejes og er drivkraften for samværet. Alt hvad der kunne forstyrre familiens samdrægtighed, må øjeblikkeligt standses og årsagen fjernes. Venlighed og godhed skulle plejes. Den som udstråler kærlighedens og følelsernes ånd, og som viser eftergivenhed, vil finde ud af, at den samme ånd stråler tilbage. Der hvor Guds ånd regerer, vil der ikke forekomme upassende kommunikationsformer. Hvis Kristus virkelig har taget bolig i os, og vi udviser herlighedens håb, så vil fordragelighed og kærlighed være den bestemmende faktor i hjemmet. Hvis Kristus bestandig bor i hustruens hjerte, vil der herske overensstemmelse med Kristus, som bestandig bor i ægteemandens hjerte. Deres mål er fælles mod de himmelske boliger, som Kristus bereder for dem, som elsker Ham.” (E.G.White; Adventist Home; side 120)

Vil I leve et familieliv som Abraham gjorde det? Han forestod sin husholdning og bestemte regelsættet i hjemmet. Han lærte alle sine familiemedlemmer at lyde Guds bud. Det må også I mødre tålmodig opdrage jeres børn til. I kan ikke acceptere, at spilde jeres tid med ting som tidens trend dikterer os. Lær derimod jeres børn, at de tilhører Kristus. I dag må vi bestræbe os på at danne deres karakterer. I unge mænd, I unge kvinder, i dag bestemmer I over jeres fremtidige skæbne. **Tag derfor Kristus med ind i jeres liv! Han vil bevare jer for enhver fristelse.**" (E.G.White, "Temperance", side 290)

Overvindelse

"Altså: Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til!" (2. Korinther 5,17) Ved Jesu mellemkomst har mænd og kvinder taget afstand fra **de snærende bånd, som er syndige vaner samt egoismens lænker**. Gennem dem blev sågar spottere elskelige mennesker. Drukkenbolde og spottere blev rene. Mennesker, som var mærkede af deres syndige tilbøjeligheder, blev forvandlede i Guds eget billede. Et sådant mirakel er det største af alle mirakler. At Guds Ånd er i stand til, at udvirke sådanne forandringer, er et af Guds dybeste hemmeligheder. Vi kan ikke forstå det; vi kan kun tro, hvad Guds ord mener om disse ting: Det kommer af, at Kristus bor i jer og står inde for, på det lovede håb vedrørende den fremtidige herlighed. (E. G. White, "Acts of the Apostles", side 476)

Jesu Breve.

"I enhver at Hans børn sender Kristus et brev til verden. Er I Kristi efterfølgere, så sender Han et brev med jer til Sine trosfæller, til jeres gade og til den by, I lever i. Hvis Kristus bor i jer, ønsker han virkelig, at Han kan tale igennem jeres mund til dem, som endnu ikke kender Ham, dem, som endnu ikke læser i Bibelen, som de måske ikke kender, som ikke hører Hans stemme, som taler ud fra enhver side af Hans ord, eller Guds kærlighed, som lyser ud af Hans virke, som de endnu ikke kan se. Hvis I er sande Jesu disciple, så er det måske muligt, at mennesker

bliver ledt til en forståelse af Hans godhed og vindes til, at de elsker Gud og vil tjene Ham.” (E. G. White, Vejen til Kristus, side 84)

Guds kærlighed er Hans helt personlige side af Sin karakter.

I forbindelse med denne intime kontakt, som Kristus ved Den Hellige Ånds mellemkomst indgår eller opretter, vises den personlige side af Guds Store kærlighed på en ganske særlig måde. Det er ubegribeligt, at Kristus bor i mig. Men Han forsikrer det overfor os gennem sit ord, og derfor er det sandt.

I Efeser 3,18 siger Paulus at **”... I sammen med alle de hellige får styrke til at fatte, hvor stor bredden og længden og højden og dybden er. ...”**

En far, som var med sin søn på en lang sørejse, ville forklare ham Guds store kærlighed. Faderen sagde: ”Prøv at kigge hen over forstaven – og nu over bagstaven, det er symbolet på længden af Guds kærlighed. Og nu se til venstre og til højre, der er symbolet på bredden af Guds kærlighed. Nu beder jeg dig om at se op mod himmelen: Det er højden af Guds kærlighed. Se nu ned i vandet. Oceanen er dyb under os. Det er billedet på dybden af Guds kærlighed. – Drengen tænkte lidt over faderens forklaringer og sagde så strålende: ”Far, ved du, hvad der er det skønneste? Det skønneste er, at vi er i midten af det hele.”

Enhver af os, som indvier sit liv dagligt til Kristus og dagligt lader sig fylde af Helligånden er placeret i midten af Guds kærlighed. Der findes ingen bedre position, som vi vil og kan leve under. Jeg beder hver morgen, at vores vidunderlige fader fastholder mig i denne position.

Toppen af det opnåelige:

Livet i overmål

I Efeser 3,19 handler det for Paulus om, at vi erkender Jesu kærlighed til os, og at vi derigennem bliver opfyldt med hele Gudsfylden. Efeser 3,19: *"og til at kende Kristi kærlighed, som overgår al erkendelse, så I fyldes, til hele Guds fylde nås."*

Kan vi mærke, hvad der er afhængigt af, at Kristus lever i os? Det er vejen til Gudsfylde. Jesus har i Johannes 10,10b sagt, at Han er kommet til jorden, for at vi skulle have livet i sin fulde fylde. I Kol. 2,9.10 hedder det: ***"For i ham (Jesus) bor hele guddomsfylden i kød og blod, og i ham, som er hoved for al magt og myndighed, er I blevet fyldt med den."*** Ejer du denne fylde af guddommen i dig? Gud vil skænke dig denne fylde. Du skal bare tage de nødvendige tiltag dertil!

Bønhørelse er større end vore bønner.

Vi må have lov til at bede om, at Herren bønhrer os iflg. løfterne i Efeser 3,20: ***"Ham, som formår med sin kraft, der virker i os, at gøre langt ud over alt, hvad vi beder om eller forstår"***. Vi må pga. vor kaldelse, i.f.m. dette løfte bede om, at vor vidunderlige Herre ikke bare hrer vore bønner, som vi bringer dem frem, men Han går meget længere end det vi beder om, ved bønhørelsen. Han går meget længere, end det vi kan forvente i forhold til Sin herlighed og kraft. Tilligemed har vi lov til iflg. Jeremias 33,3 at bede om, at Gud vil svare os og viser os store og ufattelige ting:

"Kald på mig, så vil jeg svare dig og fortælle dig om store og ufattelige ting, som du ikke kender."

Hvilke konsekvenser har et liv,

hvor Jesus bor i mig?

1. Korinter 1,30: ***"Men ham skyldes det, at I er i Kristus Jesus, som er blevet visdom for os fra Gud, både retfærdighed og helligelse og forløsning"***.

Kristus er givet os til **"Visdom"**. Sammen med Kristus kan vi bruge Guds visdom. Ordsprogenes bog 8,11 siger: *"for visdom er bedre end perler, ingen skatte kan måle sig med den."*, og Prædikerens bog 2,13: *"Jeg så, at visdommen har et fortrin frem for dårskaben, ligesom lyset har et fortrin frem for mørket."*

Kristus er gjort for os til **retfærdighed**. Det betyder, at vi igennem Ham igen får del i den pga. syndefaldet mistede retfærdighed. Vi har dertil en meget værdifuld tekst i Romer 8.4: *"Han sendte sin egen søn i syndigt køds lighed og for syndens skyld og fordømte dermed synden i kødet, for at lovens krav skulle opfyldes i os, som ikke lever i lydighed mod kødet, men i lydighed mod Ånden."* Se venligst på, at teksten siger, at retfærdigheden **bliver opfyldt i Jesus i os**, i dem, som lever i og med ånden i sig. Derigennem er Kristus i os.

Dennis Smith siger, "at retfærdigheden af tro har en aspekt af retfærdighed og helligelse i sig. Retfærdiggørelsen betyder, at Gud befrier den troende fra synd og straf og dækker den synder, som vil vende om, med Kristi retfærdighed, som betyder udvisning af totalt lydighed." (40 dage (Bog nr. 2 – andagter og bønner til fordybelse af ens gudsforhold, side 26 – Wien 2013) Derigennem kommer denne vidunderlige "byttehandel" i stand. Kristus overtager min skyld og skænker mig Sin retfærdighed. Igennem dette bytte står vi foran faderen, som om vi aldrig har begået én eneste synd. Salme 103,12 siger: *"så langt som øst ligger fra vest, så langt har han fjernet vore synder fra os."*

Gennem Guds nåde har vi lov til at gå gennem livet frigjorte fra alle byrder.

Kristus er kommet for at **hellige** os. Hvad betyder at hellige sig? Ellen G. White siger i *"Acts of the Apostles" side 565; egwwritings.org*: "Sand Helligelse betyder fuldkommenhed i kærligheden, i lydighed, i at blive Ét med Guds vilje." Den store betydning af, at Jesus bor i mig, et liv i glad lydighed vil vi se nærmere på i kapitel 4 "Lydighed gennem Kristus".

Kristus er kommet for at **frelse** os, dvs. at tilgive al vor skyld, udfri os af vor bundethed til synden, et evigt liv i Guds herlighed. Jesus har

igennem sit offer på Golgata betalt løsesummen i vort sted. I slavehandelens tid i Afrika blev de tilfangetagne mennesker udstyret med en jernkrave, som var låst med en jernlås forbundet fra den ene til den anden i rækken. Det kunne ske, at der fra tid til anden kom en person som af medlidenhed frikøbte én af disse stakkels mennesker. Når løsesummen var betalt, blev det stakkels menneske friet ud af sin jernkrave. Jesus har udfriet os, Han har betalt for vores frihed.

Hvad er det mere som Jesus gør for os?

Jesu sindelag udvikler sig i os skridt for skridt. Vi har lov til at bede om opfyldelse af vor bøn ved at benytte os af et løfte i Filipper 2,5: ***"I skal have det sind over for hinanden, som var i Kristus Jesus."*** Hvis vi tillader Kristus, så vil Hans måde at tænke og at handle på blive virksom i os. Vi vil komme til at elske det, som Han elsker. Vi holder os langt borte fra alt det, Han ikke vil gøre selv.

Han hjælper mig at være Hans vidne.

Da Jesus er kommet ***"... for at opsøge og frelse det fortabte."*** (Luk. 19,10) vil det være naturligt, at Han også gennem mig påvirker mennesker at søge hen til Hans frelse. ***"Hvis Kristus bor i jer, ønsker Han brændende, gennem os, at tale til andre, som endnu ikke kender Ham."*** (E. G. White, "Steps to Christ", Sc 115.1) ***"Men I skal få kraft, når Helligånden kommer over jer, og I skal være mine vidner både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og lige til jordens ende."*** (Ap.G. 1,8) Vi vil vende tilbage til dette emne i Kapitel 5 under emnet "Attraktiv tro".

At bede til Helligånden/at bede i Jesu navn/at bede ved at nævne løfterne.

I Judas 20 bliver vi opfordret til, at vi skal: ***"... tro og bede i Helligånden."*** Hvis Kristus bor i os, så kan vi bede i Helligåndens og Jesu navn. Jesus forsikrer os i Johannes 14,13: ***"og hvad I end beder"***

om i mit navn, det vil jeg gøre, for at Faderen må blive herliggjort i Sønnen.” Der bliver sagt os meget klart i E.G.White s bog ”*Christ Object Lessons*”, COL 147.3 (egwwritings.org.)

Hvad betyder at bede i Jesu navn? ”At bede i Jesu navn er mere, end kun at nævne Hans navn ved bønnens begyndelse og i slutningen af en bøn. **Det betyder, at bede i Jesu ånd, at klamre sig til Hans løfter, at sindelag” (E.G.White, ”*Steps to Christ*, SC 100.2 www.egwwritings.org)**

At bede i Jesu navn har altså fire aspekter:

1. At bede i Jesu ånd, betyder, at være fyldt af Helligånden.
2. At holde sig til hans løfter, dvs. at bede med anvendelsen af de relevante bibelske løfter.
3. At vise tillid til Hans nåde, dvs. det handler om tillid, om tro og om et fantastisk tillidsforhold med og til Gud.
4. At handle i Jesu ånd, dvs. at være lydige i Hans ånd og ved Ham vise lydighed i alle forhold.

Igennem Jesu nådegave er disse forudsætninger opfyldt i os, hvis vi er i Kristus. At bede i Jesu navn betyder altså at bede med Jesu fuldmagt. Han har nemlig lovet at ville høre på denne slags bønner. Det viser, at Jesus viser stor tillid til dem, som er, og forbliver hos ham.

En bøn grundet på Jesu løfter (at bede ved at bruge løfterne bliver udførligt og praktisk behandlet i H. Haubeils brochure ”*Skridt til personlig vækkelse, kap. 4*”) : Igennem Kristus i os, har vi lov til, at gøre krav til at få opfyldt alle Guds løfter til os. 2. Korinther 1,20 siger: **”for alle Guds løfter har fået deres ja i ham. ...”** – Dertil kommer en tekst i 2. Peter 1, 3.4: **”Alt, hvad der behøves til liv og gudsfrygt, har hans guddommelige kraft skænket os gennem erkendelsen af ham, der kaldte os med sin herlighed og styrke; **og dermed har han også skænket os sine store, dyrebare løfter, så I ved dem kan slippe fri af forkrænkeligheden i denne verden med dens begær og få del i guddommelig natur.**”**

Læg mærke til disse vidunderlige veje Gud går med os:

- Gud har allerede skænket os alt, hvad vi har brug for til livet og til en guddommelig levevej.
- Vi får del i denne gave ved vores meget intime forhold til Kristus.
- I dette forhold får vi andel i gaven ved at bede ved at bruge Guds løfter. Dvs. ved at bruge troens bøn, får vi andel i den guddommelige natur.

Udfrielse fra syndens magt:

*”Så er der da nu ingen fordømmelse for dem, som er i **Kristus Jesus**. For livets ånds lov har i **Kristus Jesus** befriet mig fra syndens og dødens lov.” (Romer 8, 1.2)*

Hvorfor er der ingen anklage og ingen fordømmelse, for dem, som er i Kristus Jesus? For det første, fordi Kristus har overtaget min syndeskyld. For det andet, hvis Han i os er, så er alt bundethed under synden ophævet; jeg er friet fra syndens lov. Det betyder: Vi må så at sige ikke mere synde pga. tvang, men fordi vi kan gøre det, når vi vil det. Vedr. udfrielsen fra syndens magt findes der et meget sigende ord i Galaterbrevet 5,16: **”Hvad jeg mener, er: I skal leve i Ånden** (SOM BETYDER: Lev bestandig i Helligånden) **og ikke følge kødets lyst.”**

Derpå følger teksten i Galater 5,17.18 med en erklæring, som har med det at gøre, at leve i Helligånden. Derpå kommer der i versene 19-21 en opsummering af egne gerninger (Kødets gerninger), som vi er fri for at gøre, fordi vi lever livet i Helligånden. Kristus i os bevarer os fra at gøre synd, og for de faldne engles påvirkning til at synde: **”Vi ved, at enhver, som er født af Gud, ikke synder, men han, som selv blev født af **Gud, bevarer ham, og den Onde kan ikke røre ham.**”** (1. Johannes 5,18) Kristus skaffer gennem Den Hellige Ånd i vore hjerter et overblik, så at det onde kan holdes udenfor vores liv. Vi skulle dog også tænke på, at det indre menneske bliver fornyet fra dag til dag. (Jfr. 2. Korinter 4,16)

Vi får gennem Kristus nyt mod for ikke at synde.

I 1 Johannes 3,6-9 står nogle meget alvorlige ord om det at synde:
”Enhver, som bliver i ham, synder ikke; enhver, som synder, har ikke set ham og kender ham ikke. Kære børn, lad ingen føre jer vild. Den, der gør retfærdigheden, er retfærdig, ligesom han er retfærdig. Den, der gør synden, er af Djævelen, for Djævelen har syndet fra begyndelsen. Derfor blev Guds søn åbenbaret: for at tilintetgøre Djævelens gerninger. Enhver, som er født af Gud, gør ikke synd; for Guds sæd bliver i ham, og han kan ikke synde, fordi han er født af Gud.”

Ekspert i det old – græske sprog siger os, at disse alvorlige ord om det at synde, hentyder til at synde vanemæssigt. Iflg. den græske grundtekst: ”... han synder ikke bestandig”, dvs. vanemæssigt – (han falder af og til i synd.) Som Guds børn gør vi det rette og holder Guds lov ...) (Werner E. Lange, ”Unser grösstes Bedürfnis; Lüneburg, side 31)

Det betyder, at Kristus i os bevirker med os, at vi kan opgive og overvinde syndige og vanemæssige handlinger.

Falder vi tilbage til det ”kødelige” liv ved at leve syndigt?

Vi vil alligevel betænke, at vi gennem denne mirakuløse forandring ikke kunne opnå syndfrihed. Vi kan synde pga. svaghed, af at blive bedraget eller af naivitet. Er der opstået et sådant tilfælde, så handler det om, at ”trække vejret åndeligt”. Det betyder, det handler om at bekende sine synder, at tage imod tilgivelsens nådegave og om den fornyede bøn om at blive fyldt med Den Hellige Ånd. Så længe vi ”ånder åndeligt”, bliver vi som åndelige kristne ikke kødelige. Gennem synden bliver vores åndelige forhold til Ham ikke brudt. Men der er en forstyrrelse, som vi må acceptere.

Vi vil så igen blive kødelige, hvis vantro igen kommer op i os, og vi ikke mere ”ånder åndeligt”. Vores syndige natur bliver eksistent indtil Jesus

kommer igen. Der var ikke én af apostlene om påstod at være perfekt – syndfri. Men igennem Kristus sker der en afgørende ændring i forhold til synden i og hos os.

Det reelle resultat.

Derfor siger apostlen Johannes: ***"Mine kære, vi er Guds børn nu, og det er endnu ikke åbenbaret, hvad vi skal blive. Vi ved, at når han åbenbares, skal vi blive ligesom han, for vi skal se ham, som han er."*** (1.Joh.3,2) Det er altså Guds vilje for os, at vi ikke kommer til at synde gennem Kristus i os, men hvis det alligevel sker, kan vi være sikre på, at vi har en advokat, som vi kan bede om tilgivelse og vil modtage den.

E.G.White siger i bogen "You shall Receive Power" følgende: ***"Kun igennem den vældige kraft af guddommens tredje person, som ikke bare kommer til os med en svækket energi, men med den guddommelige autoritet, kan vi modstå synden og overvinde den."***

Ja, livet igennem sammen med Jesus ved Den Hellige Ånd brydes syndens magt, og derigennem formindskes hyppigheden af fremtidige synder i antal.

God helse

Kristus i os vil sørge for os med et godt helbred: ***"Min kære, frem for alt ønsker jeg, at du må have det godt og være rask, ligesom din sjæl har det godt."*** (3. Johannes 2; ***"Fredens Gud hellige jer helt og holdent og bevare fuldt ud jeres ånd og sjæl og legeme lydefri ved vor Herre Jesu Kristi komme! Trofast er han, som kalder jer; han vil også gøre det."*** (1. Tess.5,23.24)

Fornyligt har jeg lyttet til et foredrag af en genforsker ved navn dr. Sang Lee. Han betonedede, at pga. vores tilldsforhold til Kristus er det afgjort, at vore gener arbejder perfekt og producerer de sundhedshormoner, som vi har brug for i vores krop.

I 40 – dages bønnebogen nr.3 af Dennis Smith med titlen ***"Andagter og bønner om Sundhed i endetiden"*** vises der en ganske anden tilgang

til emnet sundhed end den, som er almindelig kendt. Deri handler budskabet om motivation og Helligåndens kraft for at foretage nødvendige livsstilsændringer. Derfor indtager emnet, om den emotionelle sundhed en stor plads. Dennis Smith siger dertil: **”Disse 40 – dages andagter skal vise os, hvordan vi kan samarbejde med Gud, for at opnå en mere fuldkommen og åndelig fornyelse, som Gud vil skænke os som en erfaring.”** En forretningsmand skrev:

”Jeg har gennem den daglige erfaring, at Helligånden har muliggjort det for mig, at jeg kunne efterleve sundhedsbudskabet. Tidligere besøgte jeg en sundhedsseminar efter de andre gav intet resultat. Tidligere elskede jeg kød, og tog det heller ikke så nøje hvilket kød jeg spiste. Jeg drak kaffe, sort te. Jeg troede ikke, at det var et problem. Til tider drak jeg også øl. Siden år 2009 beder jeg dagligt om at blive fyldt med Den Hellige Ånd. Jeg blev fuldtidsvegetar. Jeg har erkendt, at livet i Den Hellige Ånd er grundlaget for en sejr, også i forhold til mådehold og i den livsstil man har valgt at leve efter.” (Gengivelse af E – mail af en forretningsmand, fra den 07.03. og den 21.03. i forkortet form og bearbejdet)

Det store vendepunkt i Hudson Taylors liv.

Da Hudson Taylor var leder for den engelske Kina – Inland – Mission, fik han et brev fra en missions – kollega ved navn McCarthy. Gud benyttede dette brev til at åbne hans øjne for den vidunderlige sandhed om vores liv i og sammen med Kristus. Det handlede om hemmelighedens sandhed vedr. de troendes genforening med Kristus. Fra den dag af var Taylors vej med Gud en fredens vej, hvilens og sejrens vej. Hans fantastiske omvendelse blev bemærket af Taylors kollegaer. De sagde: Hudson Taylor gik en ny vej, som en ny mand i en ny verden, for at videresige, hvad Herren havde gjort for ham.

Taylor skrev et brev til sin søster i England. Han forsøgte at fortælle hende om den vidunderlige erfaring, som han havde fundet og om de herlige erfaringer, som han havde gjort med sin Gud. Han skrev: ”Mit arbejde har aldrig været så omfangsrigt, så ansvarsfuldt og så vanskeligt som nu, men nu er disse problemer fortid. Den sidste måned er måske den mest succesrige i mit liv. Jeg længes efter at fortælle dig lidt om det, som Herren har gjort for mig. Jeg ved ikke, hvorvidt jeg er i stand til at beskrive dette på en forståelig måde, fordi der ikke findes intet nyt, noget mærkeligt

eller fantastisk – og alligevel er alt nyt! Med et ord: 'Hvor jeg indtil nu var blind, kan jeg nu se.

Da min byrde var allerstørst, benyttede Gud en sætning i et brev af Mc Carthy, som fjernede sløret fra mine øjne. ***"Guds ånd løftede sløret over den sandhed om vores enhed med Jesu, som jeg har aldrig før har kendt den. ..."***

Taylor fortsatte med at beskrive i sit brev, hvordan Herren havde åbnet hans forståelse for de ord fra Jesus, at det er Ham selv, som var vinstokken, og de troende var vinrankerne. Han skrev: ***"O, denne glæde, denne sandhed!"*** Derefter skrev han også: ***"Den søde del, hvis man overhovedet kan tale om noget der er sødere end en anden del, det er det den fulde sikkerhed giver, som er overensstemmelse/ hengivelse til Kristus. Siden jeg har forstået dette, har jeg ikke mere nogen sorger eller lignende problemer. Han er i stand til, det ved jeg, at udføre sin vilje og Hans vilje er også min vilje. Det spiller overhovedet ingen rolle, hvor han stiller mig hen, eller hvordan han vil bruge mig. Det er mere vigtigt, at Han kan finde ud af det, end at jeg skal spekulere i det. Han må jo give mig for de mest enkelte positioner give mig Sin nåde. Også i de mest vanskelige positioner er Hans nåde ligeså tilstrækkelig."***

Dennis Smith siger til denne oplevelse:

Hudson Taylor fandt denne sejrens hemmelighed på sin vej sammen med Gud. Han opdagede, hvordan han under alle omstændigheder i sin tjeneste kunne have stor fred i Jesus Kristus. Gud tilbyder hver af sine børn den samme sejr og den samme fred. Min bøn er, at alle, som læser denne bog finder det samme: Sejr og fred i Kristus, en glæde, som tidligere nærmest var umuligt til at få. (Dennis Smith, "Abiding in Christ", 10-11)

Jeg tilslutter mig denne bøn og ønsker enhver, i hvem Jesus Kristus bor ved Den Hellige ånd, et overstrømmende og frugtbart liv for Kristus, som er kendetegnet gennem den overnaturlige kraft fra den Hellige Ånd. (Jfr. Johannes 15,5)

Jesus sagde om sig selv, jfr. Johannes 14,10b, at "Faderen, som bor i mig gør Sine gerninger. "Kristus i hjertet, Kristus i livet, det er vores sikkerhed."

Litteratur - anbefaling

Bill Bright, "Et bestandigt liv i Den Hellige Ånd - Hvordan lærer man det?" er en lommebog som imidlertid kun er at finde i en antikvarisk boghandel og er ikke mere blevet udgivet med endnu et oplag . (Den er udkommet i 1971) Men det kan læses online eller downloadet fra www.missionsbrief.de under titlerne "Nachfolge - Jüngerschaft - Mitteilbare Konzepte.

Dennis Smith, "40 Tage (Buch Nr.1) - Andachten und Gebete zur Vorbereitung auf die Wiederkunft Jesu: 4. Tag, Seite 26: Christus in Dir, - som også i samme bog i den fjerde del: Geisterfüllt in Christus bleiben, 25. - 32. Tag, Seite 115 - 147. (Wien 2012)

Kapitel 4

Lydighed gennem Jesus

Hvordan kan jeg leve i en glædesfyldt lydighed?

Hvilke kendetegn ses i sammenhæng med troslydighed? Hvordan kan lydighed have noget med glæde at gøre? Hvorfor er lydighed i egen interesse? Lydighed gennem guddommelig - menneskelig samarbejde. Hvem gør hvad? Hvor megen lydighed forventes af mig og hvorfor?

Hudson Taylor sammenligner bibelen med en togkøreplan.

Hudson Taylor, Kina - missionær, var oppe i årene, da han deltog i en konference for teologistuderende i Frankfurt /Main, hvor han blev spurgt, om man kunne tro på ethvert bibelord? Han svarede som følger:

"Hvis du vil rejse hjem igen i morgen, så slår du op i køreplanen for at se, hvornår der afgår et tog. Hvis der står kl. 7.00 om morgenen, så undersøger du jo ikke mere, om det nu også kunne passe, men du går i tro hen til stationen. Du vil da finde, at der står et tog parat til at afgå. Som du bruger køreplanen, sådan bruger jeg min bibel, som jeg har gjort i mere end 50 år. På samme måde har jeg set på det mht. budene, løfterne. Jeg har taget bibelen advarsler og bud meget alvorligt, selv om jeg var i dødsfare i flere tilfælde og gang på gang har oplevet dem som værende den rette vej at gå. Hvis der f.eks. står i Bibelen, at man som første prioritet skal gå efter Guds rige og dets retfærdighed, så vil Han give os alt det andet vi mangler. Sådan vil du gøre de samme erfaringer. (Beretning af prof. dr. Karl Heim i en andagtsbog af ham)

Lydighed gennem Kristus har en særlig betegnelse, nemlig "Troslydighed".

Hvad kalder Gud prædikanter til?

I Romerne 1,5 har jeg som evangeliets forkynder fundet et retningsvisende ord af stor betydning:

"Af ham (Jesus Kristus) har vi fået nåde og apostelkald til at føre mennesker fra alle folkeslag til troslydighed, hans navn til ære."

Det betyder at Gud kalder mennesker til sin tjeneste, for at mennesker kan blive ført til at acceptere **"troslydighed"**. Det forudsætter, at man nøje forstår meningen med dette begreb og dermed kan være et forbillede med Guds hjælp. Hvis jeg gør dette, handler jeg i Hans navn, dvs. i Hans (Jesu Kristi) fuldmagt. Der findes en tilføjelse i slutordet af Romerbrevet. I kapitel 16, 26-27 ser vi, på hvilken måde Gud ønsker at troslydigheden skulle komme til at virke.

Hvordan opstår troslydighed?

"Ham, som formår at styrke jer med mit evangelium og Jesu Kristi budskab, med åbenbaringen af den hemmelighed, der har været hyllet i tavshed i evige tider, men som nu er bragt for dagen og gennem profetiske skrifter på den evige Guds befaling gjort kendt for alle folkeslag for at føre dem til troslydighed – ham, den eneste, vise Gud være ære ved Jesus Kristus til evig tid! Amen."

Her bliver forklaret os, at der åbenbares os en hemmelighed med den bestemte hensigt, derigennem at skabe/oprette lydighed baseret på tro.

Her bliver der ikke forklaret, hvad hemmeligheden består i. Denne erklæring får vi i Kol. 1,27: ***"for dem ville Gud kundgøre, hvor rig på herlighed for hedningerne denne hemmelighed er: Kristus i jer, herlighedens håb."***

Hvad er konsekvensen af, at Kristus "er i os"?

Hemmeligheden er altså "Kristus i os". Og hvad er resultatet, hvis vores troslydighed gennem Kristus sker i os?

"Altså: Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til!"(2. Kor. 5,17)

Gennem Kristus i os har vi et nyt liv. Kan vi komme til at fastslå dette hos os, ved at se de karakterlige forandringer hos os selv? Troslydigheden kommer altså ved at "Kristus er i os". På et andet sted, beskrives dette liv således: **"... så I fyldes, til hele Guds fylde nås."** (Efeser 3,19)

Hvordan virker livet i "Kristus i os"?

1. Joh. 5,3: **"... og hans bud er ikke tunge."** Matt. 11,30: **"... og min byrde er let."** Her flere citater fra Salme 119: **"Jeg har glæde ved dine bud"; "de er min skat"; "de er mig mere værdifuld end tusinde stykker guld og sølv."; "sødere end honning"; "De er mig en glæde"; "jeg vandrer glade, fordi jeg søger at gøre dine befalinger".**

Ja, troslydighed er en meget fantastisk sag til hjælp.

Vi har brug for et bæredygtigt grundlag for vore liv.

Mange mennesker er i dag i svær sjælelig nød, fordi de på grund af en mangel på tro ikke mere har et bæredygtigt grundlag. Gud vil os gennem en tæt forbindelse til ham på basis af Hans ord.

Matthias Claudius sagde: **"Noget bæredygtigt må et menneske have, hvor han kan ankre op, noget som ikke afhænger af ham selv, men som han selv er afhængig af."** (Matthias Claudius (Edition Steinkopf, 1982) side 10)

Denne kristne poet viser os, at vi i vore liv har brug for et fast grundlag og tilforladelige målestokke. Men hvor findes disse faste grundlag? Gud har for længe siden lagt dette grundlag. Det hedder JESUS KRISTUS: Teksten i 1. Kor. 3,11 gør dette helt klart for os: **"For ingen kan lægge en anden grundvold end den, der er lagt, Jesus Kristus."** - Jesus er den eneste, som kan give vores liv dette faste grundlag.

Hvor finder vi de bedste grundlag for vore liv?

Hvem er overhovedet berettiget til at sætte endegyldige målestokke, og hvem kan bestemme, hvad der er ret og rigtigt? Bibelen giver os et klart svar på disse spørgsmål i salme 99,4: **"Mægtige konge, der elsker ret, du har grundfæstet retskaffenhed, ret og retfærdighed har du øvet i Jakob."** 111,7.8 tilføjer: **"Hans gerninger er sandhed og ret, alle hans forordninger er pålidelige, urokkelige for evigt og altid, fastlagt i sandhed og retskaffenhed."** (sammenlign med Salme 148,6)

Gud, skaberen, har bestemt hvad der er rigtigt. Ingen, undtagen Ham, er berettiget at fastlægge normerne og de grundlæggende regler. Denne ret har skaberen alene, da Han jo også er den, som ejer det hele. Derfor er der jo heller ikke andre til det, som kan bestemme, hvad der er ret og rigtigt. Årsagen er at vi mennesker mangler indsigt og overblik. Gud alene er alvidende og alviis.

Derudover er karakteren af Ham, som fastlægger naturlovene af stor betydning. Bibelen viser os, at Gud er kærlighed, Han er kærlighedens, sandhedens, glædens og retfærdighedens kilde. På grundlag af denne fantastiske karakter, Hans uendelige skaberkraft og Hans store visdom kunne Gud fastskrive alting optimalt, både for engle og andre verdener beboere, såvel som for dyr og mennesker. Den elskelige skaber har dermed skabt de mest fantastiske livsbetingelser.

Han har ikke kun gjort dette i forbindelse med naturlovene som f.eks. ved at fastlægge jordens konstanter, jordens afstand til sol og måne, bestemmelse af jordens hældningsgrad, nej, Han har også fastlagt målestokkene for lykkelige livsbetingelser indenfor etisk/moralske regelsæt. (Jfr. Jeremias 7,23) Vor kærlige himmelske fader har skabt de mest vidunderlige naturlove for os, og uden dem er intet liv muligt. Vi vil beholde

disse sandheder i vores erindring, når vi nu taler over et mærkeligt fænomen i endetiden, nemlig kendsgerningen om den store *forvirring* vedrørende lydigheden i forhold til Guds ordninger og lovbud.

Forvirring over Guds ordninger.

I 2. Korinter 4,3-4 læser vi: ***"Og er vort evangelium tilhyllet, er det kun tilhyllet for dem, der fortæbes, for dem, der ikke tror; deres tanker har denne verdens gud blindet, så de ikke ser lyset, der stråler fra evangeliet om Kristi herlighed, Kristus, som er Guds billede."***

Satan skjuler og bedrager. Det kan føre med sig, at bestemte hændelser overhovedet ikke bliver vist og set. Bestemte hændelser, bliver "skjult, og fordrejet", man begår "skønmaleri" for det, som ikke må være sandt, ikke er det! Man bruger forblændelse til at fastholde menneskene i dette kæmpe bedrag. Forkerte påstande bliver med stor autoritet præsenteret som den eneste sandhed. Man lægger overhovedet ikke mærke til, hvor snedigt de bliver markedsført. I hvert tilfælde hindrer de ved at dække over sandheden og at dølge samme, at kunne se den sande sandhed.

Teksten siger: Dette sker hos de vantro. Det, som vil kunne være forfærdende for os at se, er at det samme, som sker hos de vantro vil i princippet også ske hos de "verdslige - kødeligt orienterede jomfruer - kristne". De har jo ikke hengivet sig fuldstændigt til Jesus. Derfor kan *denne verdens Gud* bedrage og forblænde dem. Men jeg er overbevist om, at satan også vil prøve på at bedrage de åndelige kristne. Jesus siger i Matt 24,24 følgende til dette emne: ***"... de skal gøre store tegn og undere for om muligt at føre selv de udvalgte vild"***

"Satan tager ikke bare verdens mennesker til fange, men hans bedragerier og forførelser gennemsyrrer sågar Jesu menighed, som bekender sig at tro på Herren Jesus Kristus." (E.G.White, Kristi Lignelser, - egwwritings.org) Jesus omtaler dette i budskabet til menigheden i Laodikæa i Åbenbaring 3,17 klart og tydeligt.

Jesus omtaler fire gange i Sin store endetidstale i Matt. 24 og 25 et eneste endetidstegn: **Forførelse**. Den forekommer allerede meget stærkt,

men vil blive endnu mere omfattende. Gennem dette blændværk bliver faren overhovedet ikke eller alt for lidt bemærket.

Et område, hvor der sker masser af forførelse og bedrag er lydighedens område, vedrørende Guds vilje, Hans ord og Hans lov. Mange er ikke klar over hvilken slags lydighed, Gud ønsker sig, og hvordan det er muligt for os at leve i lydighed mod Gud. Det handler om **Troslydighed**. Det er en særlig form for lydighed.

Hvad er troslydighed?

Der findes forskellige muligheder for at tolke dette begreb, som er brugt af apostlen Paulus. Det er helt klart, at det er tale om en lydighed, som holder sig præcist til de fastsatte regelsæt, som er gældende, som Gud har bestemt til menneskers frelse. Det handler om at indgå et ægte tillidsforhold til Jesus gennem Den Hellige Ånd. Resultatet af det er min frelse gennem Jesu offer på korset på Golgata. Min hengivenhed til Jesus inkluderer, at jeg vil følge Guds bud gennem kraften fra Den Hellige Ånd. Det er ikke en lydighed, som kommer af egen kraft. Paulus sætter ganske bevidst et tegn imod farisæernes lovlydighed, som mener, at kunne gøre sig fortjent til adgangen til Gudsriget. Han gør det helt klart, at lydighed også fordres i forbindelse med den sande efterfølgelse, men at i den sande efterfølgelse er lydighed en nødvendig, som er af en helt anden art, fordi det handler om noget helt andet end jødernes lydighed. Det er en glædelig modtagelse af Jesu Kristi frelsergerning. Han bevirker i mig, at navnet Jesus vokser, og at jeg frembringer lydighedens gerninger.

Gud har åbenbaret en hemmelighed.

Jeg vil gerne sammenfatte teksten i Romerbrevet 16,25-27: ***"Ham, som formår at styrke jer med mit evangelium og Jesu Kristi budskab, med åbenbaringen af den hemmelighed, der har været hyllet i tavshed i evige tider, men som nu er bragt for dagen og gennem profetiske skrifter på den evige Guds befaling gjort kendt for alle folkeslag for at føre dem til troslydighed – ham, den eneste, vise Gud være ære ved Jesus Kristus til evig tid! Amen."***

På den evige Guds befaling blev der åbenbaret en hemmelighed, for at virkeliggøre/synliggøre troslydigheden.

Kristus i os bliver i Guds navn realiseret igennem denne hemmelighed . Troslydigheden er altså en lydighed, som sker frivilligt og bygger på tro, tillid og på kærlighed. Vi indgår en pagt med Gud som bygger på tillid; På grund af dette kærlighedsforhold med Gud og ud fra denne tillid og indsigt, at Hans ordninger er til vores bedste, kan vi bestemme os at følge Ham i lydighed.

Tro er forudsætning for lydighed

"I stedet for at løse et menneske fra at være lydige, er det troen og troen alene, som gør os delagtige i Jesu Kristi nåde, og gør os klar til at være lydige overfor Guds vilje." (E.G.White, Steps to Christ, SC 60.2; egwwritings.org)

Hvori består nu denne hemmelighed?

Apostlen Paulus viser os i Kol. 1,25-27, at han var blevet en "Den er jeg blevet tjener for i kraft af det hver, Gud har givet mig med henblik på jer: fuldt ud at forkynde Guds ord, **den hemmelighed, som har været skjult, ... men som nu er blevet åbenbaret** for hans hellige; for dem ville Gud kundgøre, hvor rig på herlighed for hedningerne denne hemmelighed er: **Kristus i jer, herlighedens håb.**"

Den skjulte og imellem tiden åbenbarede hemmelighed er, at Jesus selv, vil leve i os gennem Den Hellige Ånd. Og teksten siger, at dette for os er herlighedens håb. Det betyder dog, at et liv i Guds fylde, som Han har tiltænkt os for dette liv, også kan danne grundlaget for, at det evige liv i herlighed derved sikkert kan opnås af enhver. I denne nære, intime forbindelse , som Kristus gennem Helligånden vil og kan indgå med os, viser på en helt anden måde Guds store kærlighed, "Kristus i os" – som er selve **kernen af denne hemmelighed**; i videste forstand er det evangeliet eller også kaldet frelsens plan.

I Romerne 16,25-26 bliver der sagt os, at igennem denne hemmelighed bliver troens lydighed realitet. Det betyder, at vi gennem "Kristus i os" kan være lydige imod Ham, og at vi også vil det.

Hvordan er Kristus i os?

Hvordan kan det ske, at Kristus kan bo og leve i os? Måske kan Efeserbrevet 3,16.17.19 give os et svar: **" og beder om, at han i sin herligheds rigdom med kraft vil give jer at styrkes i det indre menneske ved hans ånd, at Kristus ved troen må bo i jeres hjerter og I være rodfæstede og grundfæstede i kærlighed, ... og til at kende Kristi kærlighed, som overgår al erkendelse, så I fyldes, til hele Guds fylde nås."**

Her bliver følgende sagt os:

1. I får gennem Helligånden masser af kraft og styrke til opbyggelse af det indvendige menneske.
2. Gennem Den Hellige Ånd bor Kristus i troen i os;
3. På denne måde bliver kærligheden en del af os selv – karakteren – og danner grundlaget for vores fremtidige liv med Kristus. Når Kristus bor i os, så udvikler Han sin egen karakter, som er præget af Hans kærlighed til os. Guds ord kalder den proces "Åndens frugt". (Gal.5,22);
4. Dette fører hos os til et liv "med al gudsfylde". Se også Joh. 10,10; Kol. 1,9.10)

Kristus i os betyder, at vi nu kan præstere troslydighed på en måde som vi ikke kunne det tidligere. Det er, fordi Jesus i os fuldbyrder det, som Han har påbegyndt i os. E.G.White siger: **"Hvis et menneske tager imod Kristus, modtager det den nødvendige kraft og styrke til at leve livet med Jesus.** (E.G.White, "Christ Objekt Lessons, side 314/315)

I Galater 4,19 er der endnu en værdifuld tanke at finde: ***”Mine kære børn, som jeg føder endnu engang med angst, indtil Kristus finder sit afbillede i jer.”***

Paulus gør sig stor umage med at påvise, at Jesus lever i den enkelte troende. Han siger: ”.indtil Kristus finder Sit eget billede gengivet hos jer”. Det er ikke noget, der sker i løbet af et øjeblik, at et menneske kommer til at ligne Jesu karakter. Det er et helt livs udvikling, og jeg tror, at Apostlen Paulus antyder, at det handler om en udviklingsproces. Det betyder, at hvis vi overgiver os til Kristus i det daglige liv og dagligt beder om tildelingen af Den Hellige Ånd, så er Kristus i os, og så der vil ske den daglige vækst, som Jesus forventer.

Uklarheder

Desværre er der en del uklarhed omkring begrebet lydighed. For det første skal vi acceptere, hvad Jesus grundlæggende sagde vedr. vores trosliv: ***”... for skilt fra mig kan I slet intet gøre.”*** (Joh. 15,5) Dette gælder helt sikkert også for dette vigtige område af lydigheden.

For det andet kommer her et rammende ord fra E. G. White, som formidler os de grundlæggende perspektiver om lydighed.

”Den som forsøger, at nå til himmelen gennem opremsning af sine egne gerninger, idet han mener, at holde loven, forsøger han en umulighed. Et menneske kan ikke blive frelst uden at vise lydighed, men hans gerninger skulle ikke så gerne komme fra ham selv. Kristus skulle virke i ham at ville og at fuldføre til Hans velbehag”. (E. G. White, *Review and Herald*, 01.07.1890)

Her vil vi opremse tre vigtige punkter:

1. Det er umuligt, at nå til himmelen ved at fremvise sine egne gerninger som fyldestgørende. Det betyder, at slå en handel af med Gud. Det betegnes som gerningsretfærdighed, og er en forkert vej at gå.
2. Lydighed er dog en meget vigtig del af livet med Gud, da vi som Jesu efterfølgere opfordres til, at leve som Gud vil det.

3. Vores lydighed skulle ikke være vores gerning, dvs. altså ikke skulle kunne ske, men pga. "AT VILLE OG AT FULDBYRDE" igennem Kristi kraft i os.

Hvordan det skal ske vil vi se nærmere på.

Umulighed

Mange mennesker mener, de måtte arbejde og gøre sig fortjent til adgangen til himmelen helt eller delvist. De mener, at må gå denne forkerte vej, fordi de ikke kender den af Gud fundne vidunderlige og gangbare vej. De forsøger at gøre det umulige. Enhver, som ikke har taget imod Jesus og overgivet sig helt og fuldt til Herren, forsøger at klare sig med denne umulighed, ligegyldigt om han ville følge en lang eller en kort liste af selvskabte lydighedsregler.

Guds ord siger tydeligt, at vi ikke bliver forløst gennem egne gerninger, men alene gennem tilliden til Gud.

Romerne 3,28 giver os følgende råd: ***"For vi mener, at et menneske gøres retfærdigt ved tro, uden lovgerninger."***

Lydighed er en nødvendighed

På den anden side lægger Jesus vægt på den absolutte lydighed som en nødvendighed. ***"og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befaleet jer. ..."*** (Matt. 28,20)

Her handler det helt klart om lydighed. Guds bud, som Jesus Kristus har skrevet med sin egen hånd og selv har overrakt dem til Moses på Sinai's bjerg, kræver lydighed af os. (Se også Helmut Haubeil i Andreasbrev nr. 10 – www.missionsbrief.de – Andreasbriefe) Denne Guds forventning, som fremstilles i bibelen, har E.G.White beskrevet som følger:

"Gud udtaler løftet om, at vi skal få del i alle Hans gaver, under den ene betingelse, at vi er Ham lydige." (E.G.White, Christ Object Lessons, 145)

I Christi Lignelser står der: "Guds karakter, er udtrykt i Hans lov, og hvis du vil være i harmoni med Gud, så må disse være i overensstemmelse med Hans lovs grundlæggende retningslinjer, og være kilden til alle dine handlinger. Kristus forringer ikke lovens krav. I et genkendeligt sprog stiller Jesus lydighedskravet op overfor mine handlinger som en betingelse for at komme til at arve det evige liv. ... (E.G.White, Kristi lignelser – egwwritings.org, Christ Object Lessons, side 391)

Johannes viser os, at lydighed er det kendetegn, som beviser, at vi kender Gud, som Han er: **"Og deraf kan vi vide, at vi kender ham: hvis vi holder hans bud. Den, der siger: »Jeg kender ham,« men ikke holder hans bud, er en løgner, og sandheden er ikke i ham; "**(1. Joh. 2,3.4) **"Den, der holder hans bud, bliver i Gud og Gud i ham. Og at han bliver i os, ved vi af Ånden, som han har givet os."**(1. Joh. 3,24) Lydighed er også det kendetegn, som beviser, om vi har kærlighed til Gud. **"For dette er kærligheden til Gud: at vi holder hans bud; og hans bud er ikke tunge."**(1. Joh. 5,3)

Bibelen viser os med al tydelighed at lydighed er et kendetegn på, at restmenigheden er dem som frelses jfr. Åbenbaring 12,17: **"For Gud har indgivet dem at gøre hans vilje og at have samme vilje og give dyret deres kongemagt, indtil Guds ord er udført."** Åbenbaring 14,12: **"Her kræves der udholdenhed af de hellige, dem som holder fast ved Guds bud og troen på Jesus."**

Charles Finney, sandsynlig den nyere Tids succesrige vækkelsesprædikant sagde: "Dem som holder Guds bud" vil vi fastholde som en nybegyndelse i nutiden: Vækkelse er en nystart, som er en nybegyndelse vedr. lydigheden mod Gud .

Lige så nøjagtigt vil vi fastholde, hvad der står i bibelstudiehæftet af den 31.08.2011: "Lydighed er intet middel til frelse, men et middel, som tydeliggør følgerne og velsignelser af frelsen i de frelstes liv."

Lydighed i os og igennem os

Kun igennem Kristus i os, er det muligt for os, at være lydige ift. Jesus Kristus. Alene Han kan udvirke dette i os. Han var også som menneske vores forbillede. Hebr. 5,8.9 siger det meget klart og tydeligt: **”Skønt han var søn, måtte han lære lydighed af det, han led, og da han havde nået målet, blev han årsag til evig frelse for alle dem, som adlyder ham.”**

Ap.G. 5,32 bekræfter dette udsagn: Gud giver Helligåndens gave til dem, som er Ham lydige.”

Betyder det, at det er vores lydighed ift. Guds lov, som er betingelse for vores frelsesmulighed? Nej, på ingen måde! Derimod skal det komme til udtryk, som Paulus igen og igen havde lagt vægt på: Vi skal gå forløsningens vej alene gennem troen og derigennem vise, at vi vil være ”lydige” i forhold til Guds vilje. Og Han vil da gennem Sin ånd på mirakuløs vis bevirke, at vi gerne vil leve, som Gud vil det.

Netop dette er, hvad Paulus i Romerne 8,3.4 fortæller os om: **”Det, som loven ikke kunne, fordi den kom til kort på grund af kødet, det gjorde Gud: Han sendte sin egen søn i syndigt køds lighed og for syndens skyld og fordømte dermed synden i kødet, for at lovens krav skulle opfyldes i os, som ikke lever i lydighed mod kødet, men i lydighed mod Ånden.”**

Vise bestandighed ved at leve i og med Helligånden.

’At leve i lydighed i ånden’, vil sige at leve i bestandighed i Helligånden, som er min Herre og vejleder og trøster. Denne tekst fortæller os meget klart og tydeligt, at den krævede lydighed bliver opfyldt gennem Kristi indflydelse i os, i de mennesker som lever i Helligånden. Gud sendte Sin søn, for at den retfærdighed, som loven fordrer, opfyldes gennem Ham i os. Vi skal lægge mærke til, at teksten ikke siger, at Hans retfærdighed opfyldes **gennem os**, men opfyldes **i os**.

Hvad siger Paulus i Galater 2,20 om sit liv?: **”Jeg lever ikke mere selv, men Kristus lever i mig, ...”** Paulus siger her meget klart, at det er Jesus som leder os gennem livet.

I Ezekiel 36,27 siger os Guds stemme følgende: **”Jeg giver jer min ånd i jeres indre, så I følger mine love og omhyggeligt holder mine bud.”**

Er det nu blevet tydeligt for os, hvad denne tekst siger? Gud vil give os sin ånd, og vil derigennem gøre sådanne mennesker af os, som lever i Hans bud. Det betyder, Gud gennem Helligånden vil sørge for, at vi er lydige.

Vi ser tydeligt, at lydighed sker i os gennem Helligånden og Jesus Kristus. Det igen bevirker hjertets lydighed. Vi kan uden dette fællesskab kun på utilstrækkelig måde præstere en udvortes lydighed.

E.G.White skriver i *"Steps to Christ"*, SC 58.1: ***"Det er sandt, man også kan forholde sig udvortes korrekt uden denne fornyende kraft fra Jesus. En stræben efter indflydelse og et ønske om anerkendelse kan bevirke, at man fører et velordnet liv. Selvrespekt kan føre os til at undgå at lege med det onde. Også et selvglad hjerte kan gøre storslåede gerninger."***

Det kan også være, at vi vil opfylde Guds bud pga. pligtfølelse eller også, fordi man forventer det af os. Vi læser dertil: ***"Den, som kun af pligt opfylder buddene – fordi man nu engang forventer det af én – vil aldrig opleve den glæde, som det er, at være lydig: for i realiteten er han ikke lydig. Så længe vi anser Guds fordringer for at være en byrde, fordi alt dette går mine interesser imod, så længe fører vi endnu ikke noget kristeligt liv. Sand lydighed kommer indefra."***
E.G.White, *"Christ Object Lessons"* side 97,112)

Hvordan lever Kristus i os?

Lad os huske det: Gennem den grundlæggende første og fuldstændige overgivelse af dit liv opstår din forbindelse med Jesus. Han besvarer den gennem det at – blive – født – på – ny, det man kalder genfødsel. (Johannes 3, 1-21) Dette af Gud skænkede nye liv bliver opretholdt gennem en daglig fornyelse af vores intensive Kristusforhold. Det har at gøre med vores daglige indvielse, som også med den dagligt udtalte bøn frembragt i tro på, at Gud vil opfylde og give os en ny tildeling af Helligåndens gave. På denne måde lever Jesus i os. ***"Og beder om, at han i sin herligheds rigdom med kraft vil give jer at styrkes i det indre menneske ved hans ånd, at Kristus ved troen må bo i jeres hjerter og i være rodfæstede og grundfæstede i kærlighed."*** (Efeser 3,16.17)

Prøv dig selv, om Kristus er i dig

Guds ord opfordrer os til, at prøve os selv om Kristus er i os. 2. Kor. 13,5 siger om dette: ***"Ransag jer selv, om I er i troen! Prøv jer selv! Ved I ikke, at Jesus Kristus er i jer? Ellers står I ikke jeres prøve."*** 2. kor. 13, 5)

Gud vil, at vi kender vores åndelige status. Hvornår står vi ikke vores prøve? Da vores succes skabes i os ved Jesus Kristus, hvis vi er opfyldt af Den Hellige Ånd, så er der ikke tale om at vi ikke slår til og uden succes. Det kalder bibelen, ikke at være åndelig fikseret, men at være kødelig orienteret.

Hvornår er vores bil "uduelig", dvs. hvornår kan det ikke køre? Måske fordi der mangler brændstof. Hvad kan der gøres? To ting: Enten man skubber køretøjet, eller man køber benzin! Naturligvis skaffer man benzin. Uden Jesus i hjertet ligner vores form for lydighed, at vi skubber vores bil, som nægter at køre.

Bliver det ikke efterhånden mere og mere klart for os, hvilken stor betydning Jesus har for vores tro og vores liv? Jesus er uerstattelig for os. 1. Johannes 5,12 siger os: ***"Den, der har Sønnen, har livet; ..."***

"Jesus sagde til ham: »Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig." (Johannes 14,6)

Vi har behov for Jesus. Uden Jesus er vi fortabt. Vi har da hverken et rigt liv – hverken her eller et liv i evighed.

Bliver det os ikke mere og mere bevidst, hvordan vi får en fuldkommen lydighed? Vi bekendtgør vor villighed gennem vores daglige hengivenhed og vore daglige indbydelser af Den Hellige Ånd, at Han fuldbyrder i os Sin lydighed. Vi forstår dette helt godt, hvis vi læser 1. Korinter 1,30: ***"Men ham skyldes det, at I er i Kristus Jesus, som er blevet visdom for os fra Gud, både retfærdighed og helligelse og forløsning."***

Alt dette vil og kan Kristus bevirke i os. Og hvis der bliver sagt, at Jesus er kommet til os til vores helligelse, så betyder det helt klart, at Han er kommet til os, for at vi kan leve i lydighed.

Hvornår sker vores frelse?

Hvorfor er besvarelsen af dette spørgsmål så vigtigt? Hvis jeg allerede er frelst, så er det ganske tydeligt, at det er min lydighed mod Gud, som er årsagen til at jeg er reddet fra den evige død. Men lydighed er ingen følge af, at jeg allerede er frelst. Det sker i dette liv på det tidspunkt, hvor jeg overgiver mig fuldstændigt under Guds vilje. Derfor siger Paulus i Efeser 2,8.9: **"For af den nåde er I frelst ved tro. Og det skyldes ikke jer selv, gaven er Guds. Det skyldes ikke gerninger, for at ingen skal have noget at være stolt af."**

Efter at Apostlen Paulus havde skrevet til Efeserne, meddelte han dem, at de allerede var reddet. Men i Romerne 8,24 skriver han: **"Til det håb er vi frelst! Men et håb, som man ser opfyldt, er ikke noget håb; for hvem håber på det, man kan se?"** Vi har jo frihed til, at blive hos Gud, eller lade være.

Der er ganske klart at det er, efter at vi er frelst (på håb) handler om, at vi bliver hos Kristus indtil vort livs endeligt, eller indtil Jesu genkomst. Vi blev 'frelst på grund af tro, jfr. Ef. 2,8. Det gælder altså om, at blive hos Jesus i troen. Kol. 2,6 siger det sådan: **"Når I nu har taget imod Kristus Jesus, Herren, så lev i ham."** Det handler altså om, at blive hos Jesus i hengivenhed. Om dette siger Dennis Smith: **"At blive i Ham er ikke en trosgerning, som vi skal gøre pga. opfyldelse af betingelser, for at få del i frelsen. Det er meget mere vor optræden, at lade Ham gøre alt for os, i os og gennem os."**

Hvorfor og hvortil egentlig er vores fuldstændige hengivenhed godt og nødvendig?

For at sige det helt klart: Det handler om udfrielse fra vort eget jeg's tyranni. Vores eget jeg er jo årsagen til vore problemer. Det siges jo, at ethvert menneske er sin egen værste fjende. Vores "jeg" er fornærmet, krænket, ærgret sig, vil have ret, er misundelig osv. Betydningen af hengivenhed er nærmere forklaret i kapitlet "Hengivenhed til Kristus" samt meget godt forklaret i den lille bog af E.G. White med titlen "Vejen til Kristus", under kapitlet "Hengivenhed":

”Gud vil udfri os. Men dette fordrer en fuldstændig ”omdannelse” og fornyelse af vor karakter, derfor må vi hengive os til Gud helt og fuld”. –
*”Han stiller os de mest fantastiske velsignelser i udsigt, som vi kun pga. hans nåde bliver delagtiggjort i. Han indbyder os til, **at overgive vores eget jeg Ham**, for at Han kan fuldføre sit værk i os. Det er altså vores problem at træffe det rette valg mellem til stadighed at være en slave under synden eller under den vidunderlige frihed, som er tilegnet Guds børn.”*(E.G.White, *Vejen til Kristus*.)

Livet under vort eget jeks herredømme, er et liv under syndens herredømme. Jesu Kristi liv i os, er et liv i Guds børns herlige frihed. Derfor handler det om vores hengivenhed. Enhver pottemager kan kun forme det ler, han har i sine hænder.

Efter vores valg at overgive os til Jesus, drejer det om at blive i og hos Ham. Og hvis vi bliver i Ham, da vil Hans forløsningsværk fortsætte i al evighed, dog i en helt ny dimension efter Hans anden komme.

Bibelsk begrundet lydighed

Det handler om at stræbe efter bibelsk grundfæstelse ikke om fortjeneste og gerningsretfærdighed. Nej, dette er en logisk følge af min tillid til Gud og min hengivenhed, min redning, mit forhold til Kristus. Bibelsk domineret lydighed af en genfødt kristen, som er fyldt med den Hellige Ånd, er ikke andet end kærlighed til Gud, som bliver til gerning. Lydighed i forbindelse med Helligåndens kraft gør sjælen glad, ja endda sågar ”oversvang i glæden, som vi kan læse det hos E.G. White:

”Alt sand lydighed kommer fra hjertet. Også hos Kristus var dette en hjertesag. Hvis vi stemmer overens med Ham, vil Kristus identificere sig med vores tanker og målsætninger og sammensmelte vore hjerter og sindelag med Hans vilje. På den måde, at vi, hvis vi sådan identificere os og vore hjerter og sindelag sådan kan sammensmelte med Hans vilje, at vi, hvis vi er lydige imod Ham vil realisere vore egne hensigter. Denne vilje vil ... finde sin højeste glæde, at følge Hans eksempel til hengivenhed. (E. G. White, Jesu liv side 666.)

Vi kan ikke holde på Guds kraft af egen kraft. Lydighedens hemmelighed er den faktor, at Jesus bor i os gennem Den Hellige Ånd. Hvis man virkelig elsker Jesus og har tillid til Ham, hvis Han gennem Helligånden lever i os, er det en stor glæde at pleje lydigheden mod Ham. Han bevirker i os, at vi har Hans lov i vores hjerter.

Hvordan forholder det sig i praksis at være lydige mod Gud?

Før vi nærmere går ind i at snakke om lydighed, vil jeg gentage et retningsvisende citat af E.G.White: ***”Den, som forsøger at nå til himmelen gennem sine egne gerninger, idet han holder (opfylder) loven, forsøger en umulighed. Et menneske kan ikke blive frelst uden lydighed, men hans gerninger skulle helst ikke komme fra ham. Kristus skulle i ham skabe det at Ville og Fuldføre til Hans (Jesu) velbehag.*** (E.G.White, Review and Herald, 01.07.1890)

Et lydighedsmirakel ved brylluppet i Kana

Vi kender alle den beretning om brylluppet i Kana, hvor Jesus gjorde sit allerførste mirakel. Han forvandlede vand til vin, og det var alkoholfri vin, det, som vi i dag kalder for druesaft. Hvad skete der? Maria, Jesu moder, blev bekendt med, at vinen var ved at slippe op, og hun informerede Jesus om dette. Men Jesus reagerede ikke på hendes henvendelse, som hun havde regnet med. Alligevel gik hun ud fra, at Han på en eller anden måde ville tage sig af denne prekære situation. Derfor sagde hun til tjenerne, at de skulle gøre, hvad de ville få besked på. Maria ville opbygge et tillidsforhold hos tjenerne til hendes søn. Da Jesus så træder i karakter og siger til dem, at de skulle fylde vandkrukkerne med vand, blev de enige med sig selv om, at lyde Hans befaling. Derefter sagde Han til dem, at de skulle tilkalde skafferen, og lade Ham smage på vinen, og de gjorde, som Han sagde til dem.

Vi kan her fastholde følgende: Fordi tjenerne havde fået et fast tillid til Jesus afgjorde de, at ville følge Hans anordninger. Sagt på en anden måde:

Deres villighed og deres afgørelse kunne måles på deres villighed til at tage de nødvendige lydighedsbærende skridt som skulle svare til Guds viljes udførelse. Jesus lavede en dejlig drik af vandet. Han gjorde sit første mirakel.

Hvilke skridt blev der gjort?

- Maria skabte et tillidsforhold til Jesus hos tjenerne.
- Tjenerne bragte deres tillid og villighed til udtryk ved, at de gjorde det, som Jesus havde anordnet.
- I forvandlingen af vand til vin havde hverken Maria eller nogle af tjenerne en andel. Miraklet er alene Jesu gerning.

Men: Ville miraklet være sket uden at der var sket de forberedende skridt? Det er altså vigtigt, at vi har 100% tillid i Jesus, og det er også vigtigt, at vi stiller vor vilje og vores afgørelser til hans rådighed – og viser det på en praktisk måde gennem vores stadige lydighedsskridt. Hvis vi gør det, så kan Jesus fuldføre dette mirakel i vort liv. Det er også Ham, som fuldfører dette lydighedsmirakel i vore liv. Han fuldfører også alene dette lydighedsmirakel i os. På denne måde foregår troslydighed. Jesus har gjort sig selv til visdom, retfærdighed, helligelse og frelse for os. jfr. 1 Korinter 1,30. Vores afgørelse med at acceptere Hans vilje med os og vor villighed mht. at gå disse ”lydighedsskridt” er så at sige ”døråbneren” til lydighedsmiraklet, som Jesus ønsker at fuldføre i os og vort liv.

Guddommelig – menneskelig samarbejde

En beretning fra bogen ”Profeter og konger” er her til en god hjælp:

”Mens Gud i Daniel og hans venner bevirkede det, at ”Ville og fuldføre til Hans velbehag”, gjorde de alt for at ville blive saliggjort. Heri åbenbarer sig virkning af **”samarbejdets guddommelige grundprincip”** uden dem er det ikke muligt at kunne udvise et synligt positiv resultat. Menneskelige anstrengelser formår intet uden den guddommelige kraft; og uden

menneskelige anstrengelser kan der hos mange ikke opnås et acceptabelt resultat. For at tilegne os Guds nåde, må vi gøre vores andel til det. Hans nåde tjener til at bevirke det at ville og at fuldføre. Men der findes ingen erstatning for min egen andel i sagen. ... **Gennem meddelelsen af Helligånden vil Han styrke ethvert ægte løfte, enhver ædel beslutning.** Den som går på lydighedens vej, vil møde mange forskellige udfordringer I Hans kraft kan de overvinde enhver fristelse og enhver vanskelighed.” (E.G.White, Profeter og konger, Side 486)

”Gud har planlagt, at hans guddommelig magt skal samarbejde med menneskelige anstrengelser.” (E.G.White, Helligåndens virke, side 8)

Mark Finley sagde engang: **”At virke i fællesskab med Gud er menneskets største glæde og opfyldelse.”** (Mark Finley i sin bog ”Decisions – Persuading People for Christ”)

Hvilken andel har mennesket? Hvilken andel har Jesus i os?

1. Det handler om vores tillid til Jesus, som bevirker det i os ”at ville og at fuldføre” det. Han skaber en tilstand i os af ”at Ville”. Vi ved, hvad der er at gøre. Men Han venter på vores afgørelse.
2. Det er vores opgave at træffe vores afgørelse for at gøre Guds vilje. Da Gud helt tydeligt respekterer vores personlighed samt vores egen vilje, kan og vil Han først gribe ind, efter vores afgørelse. Han venter på os.
3. Det er vores opgave at synliggøre vores bestemmelse i tillid til Jesus samt at vise vores lydighed overfor Gud. Men disse lydighedsskridt kan være meget forskellige i deres virkning. Dertil senere endnu nogle eksempler.
4. Gud alene skaber den afgørende del og understøtter os i vores tillid til Ham. Men der må vi ikke glemme, at der er stor forskel på om min afgørelse og mine lydighedsskridt sker i egen regi eller på grund af Guds kraft. **Min andel sker da også i Guds kraft, når Kristus**

gennem den Hellige Ånd bor i mig. Det gør, at lydighed bliver til en stor glæde, hvad enten det drejer sig om stort eller småt.

Spørgsmål

Der er forskellige opfattelser om, hvem som skaber denne lydighed i et menneske. Nogle siger, at det er et guddommeligt – menneskelig produkt, og andre siger, at det er Gud, eller Kristus alene, som er den, som frembringer denne lydighed i et menneske. Men hvordan forholder det sig?

Mange af dem, som levede på Jesu tid, tænkte, at det var nok, at man anerkendte Sandhedsværdien. Men dertil læser vi i bogen *"Jesu liv"* : ***"Satans største bedrageri af Jesu samtidiges intellekt bestod deri, at de mente, at det var fyldestgørende, at de teoretisk anerkendte sandhedens retfærdiggørelse af deres gerninger for at blive tilkendt adgangen til Gudsriget."*** (E.G.White, *"Jesu liv"*, side 309.310)

Gud forventer ikke, at vi følger os passivt efter Hans vilje, men Han forventer, at vi reagerer på den vejledning, vi får. Det betyder, i fællesskab med Kristus at have viljen til i vores hjerte at ville træffe en positiv afgørelse, og have viljen til, at omsætte beslutningen i praksis. ***"Vi er udvalgt til, at tage den åndelige våbenrustning på for at kæmpe troens gode kamp. Vi er udvalgt til at bruge de midler, som Gud stiller til vor rådighed. Vi er udvalgt til at udvise en fast og bestandig tro."*** (E.G.White, (*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, side 453f;)

"Lad ingen udbrede den tanke, at et menneske kun har lidt at gøre med den store gerning at blive "forført" til overvindelse; for Gud gør intet for mennesker medmindre, at vedkommende udviser samarbejde i dette projekt. ...Fra begyndelse til slutning skal mennesket samarbejde med Gud ... At samarbejde med Gud betyder sejr. ...Få aldrig det indtryk, at et menneske enten kun har en ringe, eller slet ingen opgave dermed; lær derimod at skulle samarbejde med Gud, således at de måtte blive til succesfulde sejrende."

Hvis vi tager vores afgørelser og de forberedende skridt med i vores overvejelser, så er det helt klar, at det er et guddommeligt – menneskeligt samarbejde, selvom de forberedende skridt sker i Guds kraft, forudsat at Kristus er i og med os gennem Den Hellige Ånd. Dette er efter min bedste overbevisning det faktum, at Gud totalt respekterer mennesket, og ikke handler uden dettes tilsagn. Men netop denne tilladelse, som personen har givet Gud, skal gøres synlig i anvendte lydighedsskridt. Det er da helt klart, at Gud har den afgørende andel i sagen. Det er vigtigt, at vi kan se alle faser af denne handlemåde og dermed også se, hvordan det fungerende samarbejde mellem Gud og mennesket er ved fuldførelse af dette værk.

Et godt eksempel for et guddommeligt – menneskeligt samarbejde har vi fortalt i Den Hellige Skrift i forbindelse med kampen mellem Israel og Amalekitterne i ørkenen. (Se også 2. Mose 17.8-16) Josva kæmpede med sine soldater, men sejren kom alene, fordi Moses med Aron og Hur's støtte, bad til Gud om sejren.

Forskellige målestokke at måle lydighedsskridt med.

Maria, Jesu moder.

Da englen Gabriel besøgte Jomfru Maria og forkyndte for hende, at hun skulle blive mor til Guds søn, Jesus, kunne hun samarbejde ved at give sit "ja" til denne åbenbarelse af Guds vilje. Hun sagde: **"... »Se, jeg er Herrens tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord!« Så forlod englen hende."** (Luk. 1,38) Derudover kunne hun ellers intet gøre udover at vise Gud tillid og vente på Hans indgriben. I hendes tilfælde handlede det alene om, at hun erklærede sig villig til at hengive sig til Guds erklærede vilje. Men netop det, at hun var villig til at underkaste sig Guds vilje, medførte store konsekvenser og forandringer i hendes liv, samt menneskelig set, indgik hun store risici på flere fronter. Vi ser altså, Maria levede i fuldstændig hengivenhed og overgivelse til Gud Herren.

De ti spedalske

De ti spedalske råbte Jesus an med ordene: ”»**Jesus, Mester, forbarm dig over os!**« **Da han så dem, sagde han: »Gå hen og bliv undersøgt af præsterne!**« **Og mens de var på vej derhen, blev de rene.**” (Luk.17,13.14)

Disse mænd viste deres tillid og deres beslutningstagen ved, at de fulgte Jesu påbud øjeblikkeligt. Det måtte de selv klare! Men blev de raske ved at følge Jesu påbud? Nej! De blev alene raske, fordi de viste ubetinget tillid og lydighed overfor Jesu skaberkraft. De havde ingen andel i helbredelsesprocessen, som foregik i dem. Deres ubetingede tillid og at de viste det ved at omsætte det til handling – lydighed blev på denne måde en døråbner for Jesu mirakel på dem. Det er Jesus alene, som fuldbragte miraklet.

Naamans helbredelse

Vi husker Naamans helbredelse fra spedalskhed. Guds opgave videregivet af profeten Elisa lød i 2. Kong. 5,10: ”**Elisa sendte et bud ud til ham med den besked: »Gå hen og bad dig syv gange i Jordan, så bliver din krop rask, og du bliver ren.**” Naaman blev vred over denne besked fra profeten Elisa. Først efter, at hans tjenere prøvede på at overbevise ham om nødvendigheden af at følge Elisa's ordre, fulgte han Guds råd og vejledning. Gud sagde til ham, at han selv måtte gøre noget, at gå hen til Jordan og bade sig. Men efter at han havde dykket sig selv syv gange var han helbredt fra sin spedalskhed. Var det de syv dukkerter, som helbredte ham? Nej, bestemt ikke! De skridt han tog for at vise sin lydighed som følge af sin lille tro, udvirkede hans helbredelse fra Guds side. Vi ser også her igen, at det er tilliden til Gud og lydighed mod Gud, som førte til, at Gud kunne udføre et mirakel. Det er ikke ham, som havde andel i helbredelsen, men uden hans medvirken og de forberedende skridt, han tog, ville der intet være sket.

Rudi og Maria Anne Hirschmann

Efter afslutningen af 2. Verdenskrig boede der et ungt ægtepar i Grossdingharting i nærheden af Bad Aibling i Sydøstbayern, som lige var blevet døbt ind i adventmenigheden. Kvinden ventede deres første barn og var nødt til at stoppe i sit job som lærerinde på grund af sygdom. Hendes mand Rudi søgte arbejde og tog nu i flere uger til München på jobcentret for at finde et arbejde. Deres opsparede midler smeltede efterhånden ned til 1.- Euro, ca. 7.5 kroner. Men så havde de også en kuvert, som indeholdt en del penge, som var Guds penge, tiendepenge. Hvad skulle de gøre? Maria Anne, hans kone mente, at når nu vores penge slipper helt op, vil vi være fristet til at tage noget fra Guds penge, så jeg mener, at du skal aflevere dem på SDA's Konferencekontoret til kassereren i morgen, når du igen tager til München for at søge arbejde. Som sagt – så gjort. Han tog hen til Konferencekontoret for at aflevere pengene. Kassereren var venlig og spurgte, hvordan han havde det. Han fortalte om sine problemer med ikke at kunne finde et arbejde. "Vent et øjeblik". Sagde hun til ham og tog telefonrøret og ringede til et nummer. Så sagde hun til ham, at hun troede, at hun havde fundet et job til ham. Hun rakte ham en seddel med en adresse, som han skulle opsøge nu og her. En halv time senere, efter have opsøgt adressen havde han et job. – Dette ægtepar afleverede tienden, selvom de var så at sige bankerot, økonomisk set. De bragte deres tillid til Gud til udtryk ved at være lydige, og Gud greb ind i deres velfærd og hjalp dem ud af deres nød. (Citat af Helmut Haubeils prædikenmappe vedr. Maria Anne Hirschmanns fortælling)

Rejsebureau på øen Guam

Et ægtepar havde et stort rejsebureau, da de omvendte sig til adventtroen. Først blev hustruen døbt, og så fulgte manden efter. (i år 2004) Under megen bøn forberedte de sig på, at skulle holde firmaet lukket på sabbatten. De opsagde alle tjeneste – og serviceydelser til hoteller, og andre kunder og skulle give gode forklaringer til dem ang. deres nye beslutninger. Kunderne truede så med, at de så så sig nødsagede til at flytte deres ordrer fra hans firme til konkurrenterne. Hans ansatte frygtede nu at blive fyret på grund af de nye omstændigheder. Hans beslutninger så

ud til at kunne betyde dødsdommen for hans firma. Men vi lader vores nye broder fortælle selv: **”Jeg husker endnu på den første sabbat, hvor min forretning var lukket. Vores telefon var stillet om til telefonsvareren, som kunne modtage evtuelle kundeopkald. På denne første arbejdsfrie sabbat skete der en vejrmæssig ændring til meget kraftig dagsregn. – Om aftenen fandt vi ud af, at telefonsvareren var fyldt med masser af med bookinger til søndagen efter sabbatten. – De næste seks måneder forholdt vejret sig mærkeligt. Der var altid vidunderligt vejr om fredagen, sjaskvejr om sabbatten og det skønneste vejr om søndagen. Gud sørgede for os.”** (Steve Kasperbauer, **”Gud er trofast”**; Kan købes gennem www.adventistbookcenter.de). Bookingmappen var altid fyldt op... vores broder havde fremover en mænge lignende oplevelser. Pladsen rækker ikke til alle disse beretninger. At vise tillid til Gud om at samarbejde med Gud, og selv at gøre det de kunne gøre. Alle de følgende mirakler, var alene Guds sag.

Lad os også tænke på dette:

”Idet menneskers vilje samarbejder med Guds vilje, formår dette menneske alt. Alt, som skal gøres på Guds befaling er et menneske i stand til at udføre. Alle Hans befalinger er en del af tildelte nådegaver.” (E.G.White, **”Christ Object Lessons –Kristi lignelser”**, side 333,1)

Hvorfor er det godt for os at vise lydighed mod Gud?

Guds forsyn har planlagt det sådan, at begrebet lydighed skal tjene til vores alles bedste og fordel. Jeremias 7,23 siger: **” Men dette befalede jeg dem: Adlyd mig, så vil jeg være jeres Gud, og I skal være mit folk. I skal følge den vej, jeg befaler jer, for at det må gå jer godt.”**

Enhver læge vil sige os, at et medikament først virker efter hensigten, hvis det anvendes efter hensigten. Det betyder: Det er nødvendigt, at lytte aktivt til lægens anvisning og følge den, for at der kan ske en helbredelse.

Ingen nok så dygtig læge kan hjælpe en patient, som vægrer sig at følge hans anordninger.

Det betyder igen, at lydigheden ikke bare er en logisk følgevirkning pga. min tillid til lægen og min vilje at følge ham, men fordi lydigheden ligger stærkt begrundet i min egen interesse. Overført på Guds loves troværdighed må jeg have tillid til, at de er givet til vort eget bedste.

Hvordan var det med den jernslange jfr. 4. Mose 21,4-9? Hvis mennesker som blev bidt af slangerne, så på den ophøjede jernslange iflg. Guds påbud til Moses, blev de helbredt fra slangens giftige bid. Var det, fordi den bidte person skulle vende sit hoved mod den ophøjede slange, at han blev helbredt? Naturligvis ikke! De blev helbredt, fordi de fulgte Guds vejledning og udviste tillid til Gud. Kun Han alene fuldførte helbredelsen i egen magt. Lydigheden mod Guds anordninger var i deres egen interesse.

”I tro fik Noa et varsel om det, som endnu ikke var at se, og byggede i sin gudfrygtighed en ark til frelse for sit hus; ...” (Hebr. 11,7)
Bygningen af arken var en følge af Noas tro, og han viste dermed, at hans tro var ægte. Han havde sat hele sin formue og al sin tid ind på dette projekt. Han var ikke ked af på den måde at ofre sig selv på dette projekt. Har hans lydighed mod Guds befalinger ikke også tjent til hans eget bedste? Han vidste det ikke på forhånd, men han håbede på det. Vi er helt klare over, at netop skibsbygningen skete under Guds ledelse og ved hans egen indsats.

Ensidige opfattelser

Desværre ser man i dag ofte meget ensidig på Guds love og bestemmelser. Ofte opfattes og tolkes Guds anordninger og love i sammenhæng med straffeforanstaltninger, personlige indskrænkninger, påbud, som skal få mig til at ”makke ret med ´magt”. Men det forholder sig jo netop omvendt, sådan at forstå, at Guds love netop skulle opfattes som en række løfter til fordel for os mennesker. Guds anordninger skal vise os, hvad Han vil gøre for os i vores liv, hvis vi vil have et tillidsfuldt forhold,

præget af kærlighed til Ham. Guds love er givet os for at meddele os Hans vilje at velsigne os. (Citeret fra *"Andrews Study Bible"*, side 767 vedr. Salme 119,38) Lydighed er ganske enkelt den holdning, hvorved vi kan bringe den guddommelige visdom og styrke ind i vore personlige anliggender. Hvis vi ser Gud ud fra dette perspektiv, så mister Han det negative, truende aspekt og bliver den mest frydefulde oplevelse i livet.

Lydighed er en Guds gave.

Hvis det er Jesus som frembringer lydigheden mod ham i os, så betyder det jo, at det er en gave fra Gud. At forstå dette som en gave, hjælper os at undgå to farlige oplevelser: For det første falder vi ikke for fristelsen til at opfatte Guds nåde som "Den billige nåde", og for det andet, at vi ikke kommer til at blive offer for "Lovtrældom".

Under begrebet "Billige nåde" forstår man for det meste, at man er frelst, hvis man tager imod Jesus Kristus, og ikke behøver at spekulere på lydighed, fordi "Loven er jo ophævet, og har mistet sin gyldighed og bestemmelse", samt at vi alligevel ikke er i stand til at holde Guds lov. Det passer i det "verdslige og kødelige" menneskes verdensbillede og synspunkt. Men det forholder sig jo netop sådan, at alt dette kan lade sig gøre, hvis vi "lever ind under Jesu beskyttende og vejledende vinger", som giver os viljen og formåen og Guds kraft dertil, at gøre det umulige muligt. At ville "fortjene" sig adgangen til Gudsriget, er en satanisk forførelse og – hvis man tager sagen alvorligt – en tung byrde.

Hvis Jesus i os gennem forbindelsen med vores afgørelse og vores vilje skaber lydigheden, ser vi, at lydighed er utrolig vigtig og derudover bliver det klart for os, at vores lydighed ikke indeholder nogen form for "fortjenestemulighed", af den ene grund, at det hele er en Guds gave til os, som kun kan fås kvit og frit, på grund af vores villighed at underordne os og vores vilje ind under Ham, som døde for os. (Citeret fra Bibelstudiehæftet af den 31.03.2011).

Lydighed er en nødvendig ingrediens, som en frugt af kvaliteten af vores gudsforhold og frelse, men ikke som en forudsætning. Ethvert menneske har lov til at komme betingelsesløst til Jesus, sådan som det er. Men ingen kan forblive, som man er. Eller mener man måske, hvis en tyv har omvendt sig – altså er frelst -, at han kan fortsætte med at stjæle?

At lægge os og vores anliggender i større hænder end vores egne.

Det er vigtigt, at vi slipper os selv og vore anliggender og overgiver ledelsen af vort liv fuldstændigt til Gud. Vi burde ikke regne os selv for særlig vigtige. Og det gælder i alle forhold. Skulle jeg ikke holde noget tilbage for Ham, når Han nu har de større hænder? Ville det ikke være uklogt?

Hvis vi vil, at Herren sørger for os, sørger for vore behov, at beskytte os for vore fjenders angreb, at føre os på de bedste veje, så er det logisk, at vi følger Hans stemme og går de veje, som Han finder for os.

Ordspr.3,5.6:”Stol på Herren af hele dit hjerte, og støt dig ikke til din egen indsigt. Hav ham i tankerne på alle dine veje, så vil han jævne dine stier.”

Vi kan i dag godt forstå denne henvisning. Mange bilister bruger i dag et navigationssystem. Man forlader sig på systemets brugbarhed. Men vores forstand er jo af den grund ikke udelukket. Den virker, og det er helt fint. Vi må jo stadig køre bilen. Men vi har en troværdig ”fører”, som har en troværdig ”viden” om både stedets beliggenhed, hvilke veje, der skal køres på, hvor hurtigt der skal køres, om der skal køres omfartsveje osv. Vi har lov til, pga. Guds store nåde, gå gennem livet med ”Guds navigation” med os. Han lover os, at lede os på rette stier for sit navs skyld. (Jfr. Salme 23,3) – Også her er lydighed klart og tydeligt fremhævet.

Ved at efterlevede guddommelige love og forordninger – det være sig naturlovene eller religiøse, åndelige love – kan der hos ethvert menneske forventes gode resultater. Også hos ikke-troende mennesker kommer der til at ske positive følger, forudsat at de guddommelige bestemmelser for et godt liv følges bevidst eller ubevidst. Jeg kalder for "Den naturlige velsignelse."

Tillid og lydighed samvirker med hinanden for at frembringe gode frugter. Jak. 2,22 siger følgende: **"Som du ser, virkede troen sammen med hans gerninger, og det var af gerningerne, hans tro blev fuldkommen."** **"Tilliden til Gud beforder lydigheden og lydigheden beforder naturligvis vores tillid til Gud."** (Very recommendable to read: E.G.White: "Faith and Works".)

Jeg vil gerne gentage et meget rammende citat af D. Smith: **"Hvis nogen igennem Den Hellige Ånd lever i en meget tæt forbindelse til Gud, vil lydigheden helt naturligt og af sig selv komme fra hjertet, uden at vi skal tænke og spekulere over disse ting."** (D. Smith, "40 dage – andagter og bønner til forberedelse på Jesu Genkomst." – side 31)

Hvis vi forstår det med lydigheden ret, så fatter vi også de vidunderlige udsagn i salmerne vedr. Guds lov især i salmerne 19 og 119. De viser os alt om: lægedom, frelse og lov, for de hører sammen. En reddet person vil respektere Guds lov højt og igennem denne lov leve et liv i Guds frygt og vil i sit hjerte gerne leve et lydigt liv sammen med Jesus. Jeg tænker, at en kødelig – verdslig kristen overhovedet ikke begriber udsagnene i Salme 119. Formodentlig regner han dem mildest talt for overspændte. Den åndelige kristen derimod, forstår helt klart, hvad salmisten ville udtrykke og sige.

At vokse i troslydighed

Gud lader os vide igennem E. G. White: **"Hvis vi vandrer dag for dag i troslydigheden i Hans lys, vil vi komme til at vokse i det indvendige menneske og udvikles, indtil vi modnes til at opnå den fuldkomne**

mands modenhed.” (E.G.White, ”Budskaber til de unge”, - www.egwwritings.org)

Hvor megen lydighed forventer Gud af os?

Hvor megen lydighed, tror du, at Jesus vil skabe i dig? En lille smule, eller meget, eller i alt?

Vi har der et tydeligt eksempel at gå tilbage til i Moses liv. Vi finder det i 2. Mose 4,24-26. – Moses havde fået den opgave i Midians ørken, at han skulle føre Israels folk ude af Egypten.

Dertil nogle citater fra E.G.Whites bog ”Patriarker og Profeter”: **”På vejen (til Egypten) oplevede Moses, at skulle møde en engel på vejen, som optrådte i en truende holdning og gav ham en uventet og forfærdelig advarsel angående Guds mishag vedr. hans person. Det udviste kropssprog kunne godt tolkes derhen, at Han skulle dræbes på stedet. Dette skete uden forklaring. Men Moses mindedes med det samme om årsagen, nemlig at han havde misagtet Guds opfordring til at skulle omskære sin søn her og nu. Hans hustru havde fået ham til ikke at opfylde Guds ordre desangående..”** - Hans søn blev øjeblikkeligt omskåret. - **”Derefter fik Moses tilladelse til at fortsætte sin rejse, at opsøge Farao for at få dennes tilladelse til, at folket kunne rejse hjem. Hans job var ikke ufarligt, at komme til Farao med dette ønske. Hans liv kunne kun bevares ved at englens beskyttede ham. Men denne beskyttelse var ikke mulig at få, hvis han fortsatte med bevidst at undlade at følge Guds anvisninger.”** Men nu kommer læren af denne begivenhed som vi læser om i bogen ”Patriarker og Profeter”:

”I den sidste tid, umiddelbart før Jesu genkomst (Kaldes også ”Angstens tid i Jakob”)bliver også de retfærdige bevaret fra frafaldet af himmelske engle. Men denne beskyttelse kan lovens overtrædere ikke påregne at få gavn af. Hvis man tilsidesætter bare én guddommelig forordning, kan end ikke engang engle beskytte os for fortabelse.” (E.G.White, ”Patriarker og Profeter”. www.egwwritings.org)

Det er for vores egen beskyttelse, lykke og velvære, at vi lægger vægt på, at overholde alle Guds love. Vi ved jo, at det var på grund af én synd, at de måtte forlade paradiset have.

Jeg tænker, at vi her har et tydeligt svar på spørgsmålet om, hvor megen lydighed Gud forventer af os. At Gud venter lydighed af os, er ikke så mærkeligt, hvis vi tænker på, at denne lydighed er frembragt i os af Jesus selv og kun tjener vores bedste. Jesus i os vil selv lige så trofast opfylde Gud Faders vilje, som Han gjorde det som menneske. Hans holdning dertil var: **”Jeg ønsker at gøre din vilje, Gud, din lov er i mit indre.”** (Salme 40,9). Han sagde til sine disciple i Johannes 15,10: **”Hvis I holder mine bud, vil I blive i min kærlighed, ligesom jeg har holdt min faders bud og bliver i hans kærlighed.”**

Derudover, hvis fuldstændig lydighed betyder fuldkommen lydighed, så er det logisk, at kun lidt lydighed betyder et tab af velsignelsen. Alle, som er i Guds rige og kommer til at være det, vil allerede nu sætte alt ind på med glæde at være lydige overfor Guds anvisninger. Derigennem bliver der sikret kærlighed og harmoni i blandt alle skabninger.

Afsluttende tanker

En tekst i Jeremias 7,23 sammenfatter hele temaet på denne måde: **”Men dette befalede jeg dem: Adlyd mig, så vil jeg være jeres Gud, og I skal være mit folk. I skal følge den vej, jeg befaler jer, for at det må gå jer godt.”**

Her giver Herren os et værdifuld løfte. Hvad er det Han lover os, hvis vi lytter til Ham? **”... så vil jeg være jeres Gud, og I skal være mit folk.”** Men Han tilføjer, at vi skal gå vejen helt alene **for at det må gå jer godt.** Vi kan bruge denne tekst. Tage det, som et løfte for en bøn om et lydigt hjerte.

Apostlen Johannes.

At leve i troslydigheden giver et vidunderligt resultat, som vi i apostlen Johannes' liv kan se som et godt eksempel. Ellen White skriver om dette i den lille bog "Vejen til Kristus":

"Fra dag til dag blev hans hjerte draget nærmere Ham, indtil han pga. kærlighed til sin mester mistede sit eget jeg. Hans anmasende og ærekære væsen forsvandt, og Helligåndens fornyende indflydelse gav ham et nyt hjerte. Jesu Kristi kærligheds magt omdannede hans naturlige anlæg helt. Dette er resultatet af at have fællesskab med Jesus. Bor Kristus i vort indre, så sker der også en komplet forandring af vort indre væsen. Jesu ånd og Hans kærlighed blødgør vores hårde hjerter, ydmyger os og hæver vore tanker og ønsker ind i himmelen og til Gud." (E.G.White, Vejen til Kristus)

Ellen White siger: ***"Herren har bestemt det sådan, at enhver sjæl, som lyder Hans ord, skal også have andel af Hans glæde, Hans fred og Hans bestandige kraft."*** (E.G.White, HP 53.4 – www.egw writings.org)

Mit ønske og min bøn er det, at alle troende finder frem til den store glæde, som troslydigheden i realiteten er.

Gud må give os store sejre i at praktisere troslydighed gennem Jesus Kristus og gennem den Hellige Ånd i os. ***"Og verden og dens begær går til grunde, men den, der gør Guds vilje, bliver til evig tid."*** (1.Joh.2,17)

"Men Herrens troskab varer fra evighed til evighed mod dem, der frygter ham, og hans retfærdighed mod børnenes børn, mod dem, der holder hans pagt og husker hans bud og følger dem." (Salme 103, 17.18)

Kapitel 5

Jesus giver os en attraktiv tro

Hvad er grundlaget for en attraktiv tro? Hvordan opnår man at være ét iblandt troende? Hvad er det, som gør vores tro tiltrækkende for vores familie samt verden? Vækkelse bevirker mission – hvordan?

Min bønnepartner i en 40 – dages andagtstid sagde engang: Jeg vil gerne ønske mig at have en attraktiv tro, så at også mine børn kan følge mig i at vandre sammen med Jesus.

Mary Jones, en pige fra Wales, kunne læse i Bibelen engang om ugen hos en familie, som ejede en bibel, men som boede et godt stykke vej fra hendes hjem. Det var i en periode fra hun var 10 år til hendes 15.år. Hun elskede at læse i denne bog med megen stor lyst. Hun prøvede at tjene penge, så hun selv kunne erhverve sig en bibel, ved at tage forskellige jobs. Seks lange år lagde hun cent for cent til side. I sit 16. leveår gik hun så barfodet, den 40 km lange vej hen til en præst, for at kunne købe sig en bibel. Han sagde til hende, at han godt nok havde to bibler tilbage, men at de var lovet borte til andre. Mary græd bitterligt. Præsten spurgte hende om, hvorfor hun græd. Hun fortalte ham, at hun havde sparet sammen i seks år for at kunne købe sig sin egen bibel. Præsten blev så berørt af denne historie, at han besluttede, at sælge hende en bibel. Mary var meget lykkeligt på vejen hjem. Var bibelen så attraktivt for hende? Var hendes tro så attraktiv? Denne historie skete for øvrigt i år 1800. Denne præst tog efterfølgende skridt til at grundlægge det første verdensomspændende

bibelselskab, nemlig den "Britiske og Udenlandske Bibelselskab". Efterfølgende grundlagdes mange andre bibelselskaber. Dette skete, fordi der var en ung pige elskede bibelen. En attraktiv tro har en stor virkning. (Citeret fra "Wikipedia" vedr. Mary Jones)

Hvad menes der med "Attraktiv"?

Ordbøgerne forklarer ordet "Attraktiv" som værende "tiltrækkende, vindende, fascinerende og værd at eje". Hvem ønsker ikke at have en sådan tro? Jeg tænker, at enhver, som tænker dybt over dette, ville ønske at have en sådantiltrækkende, ja fascinerende tro.

Hvordan ønsker jeg, at denne tro skal se ud?

1. Troen skal give et bæredygtigt fundament, som man kan forlade sig på.
2. Troen skal bygge på sandhed, ikke på løgn eller vranglære.
3. Troen skal bygge på åbenbaringen af vores alvise og kærlige Gud, ublandet med menneskelære, for at det kan tjene til vores bedste.
4. Troen skal overbevise fuldstændig og skabe stor glæde.
5. Troen skal skabe betydelige fordele for vort eget liv.
6. Troen skal også i vanskelige omstændigheder i livet, under sygdom, i nøden og i døden være bæredygtig.
7. Troen skal give det begrundede håb for evigheden.

Alle disse punkter har med os selv at gøre. Men den attraktive tro skal have en endnu videregående indflydelse. Min bønnepartner sagde: Jeg ønsker mig en attraktiv tro, for at også mine børn kan have mulighed for at følge mig. En attraktiv tro skal også føre til, at vore kære samt andre mennesker kan finde interesse i denne tro og vil få ønsket om, at få del i den også. Derfor:

En endnu vigtig indflydelse

8. Denne tro skal også være tiltrækkende for de mennesker, som står os nær i forskellige sammenhænge og som vi har kontakt med.

Hvad forstår man under ”Attraktiv tro”?

Jeg vil sige det med det samme: **”Den attraktive tro er det at være en åndelig kristen, et liv med Jesus Kristus i os og gennem Den Hellige Ånd.”**

Det følgende bibelvers skulle vi lære udenad. Den findes i Efeser 3,16.17.19: **”Og beder om, at han i sin herligheds rigdom med kraft vil give jer at styrkes i det indre menneske ved hans ånd, at Kristus ved troen må bo i jeres hjerter og I være rodfæstede og grundfæstede i kærlighed, ... og til at kende Kristi kærlighed, som overgår al erkendelse, så I fyldes, til hele Guds fylde nås.”**

Her bliver vi forklaret, at vi bliver stærke igennem Guds ånds virke i os, som udfolder sit kærlighedsvæsen i os. Derigennem udfries vi fra slaveriet under vores eget jeg. Vi oplever Guds løfte til Sine børn om frihed.

I Johannes 14,6 siger Jesus: **”Jesus sagde til ham: »Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig.”**

Hvis Jesus er kommet ind i mit hjerte, så er Han også vejen til min himmelske fader, min guide på vejen til sandheden, og Han er livet, og det er den højest opnåelige livskvalitet.

Hvordan beskriver Jesus den attraktive tro?

Jesus kalder denne tro ”Livet i fylde” iflg. Joh. 10,10b. Eller lad os se på nogle få skriftsteder, som beskriver dette forhold.

Ef. 3,19b: **”... så I fyldes, til hele Guds fylde nås.”**

Kol. 2,9.10: **”For i ham bor (i Jesus) hele guddomsfylden i kød og blod, og i ham, som er hoved for al magt og myndighed, er I blevet fyldt med den.”**

Alt dette er simpelthen toppen af det opnåelige i dette liv. Alt dette vil Gud give os på grund af Hans kærlighed.

Så kalder Jesus også troen en kilde med vand til evigt liv: **”Men den, der drikker af det vand, jeg vil give ham, skal aldrig i evighed tørste. Det vand, jeg vil give ham, skal i ham blive en kilde, som vælder med vand til evigt liv.”** (Joh. 4,14) Det vil sige, her kan man drikke fra denne kilde og min længsel bliver stillet. Alle mennesker har en længsel efter lykke. Dog ved de ikke, at det er en længsel efter at have et personligt forhold til Gud, for ifølge Prædikerens 3,11 **”... ; han har også lagt menneskene verdens gang på sinde, ...”** ”Den som ikke har fundet en meget tæt forbindelse og fællesskab med Gud, har et vakuum i hjertet”. (Blaise Pascal) Derfor er der også et vedvarende ønske efter mere fællesskab med Gud tilstede.

Walter Schlund fra Adventmenigheden i Backnang/Tyskland, beretter: ”Vi ville besøge Rumænien og kom uforvarende ind i et område, som var omsluttet af højvande og store områder med oversvømmelser. 120 km før vores mål i Rumænien kunne vi ikke komme længere. Vi måtte spørge lokale beboere om vej. Vi blev af Gud ledt til en pastorfamilie ved navn ”Biró”. Denne familie indbød os til at overnatte hos dem i deres hjem. Vi var meget glade for denne gæstfrihed, som denne familie viste os. – Det var hos denne familie, at jeg besluttede at overgive mit liv til Jesus Kristus og lade mig døbe ind i Adventistkirken. Det som talte mest til mig var deres måde at omgås hinanden og os som deres gæster på: Der herskede harmoni, en venlig omgangstone, familieandagterne, og især den fred der herskede i dette hjem. Jeg oplevede her en livskvalitet, som gjorde et kæmpestort indtryk på mig. Sådan ville jeg også leve fremover.” (Citat fra BWgung, SDA – konferensens meddelelsesblad i Baden – Württemberg, nr.2/2012,24) Denne oplevelsesberetning vidner om **”Attraktiv tro”**

Jeg kan huske, at jeg igennem længere tid besøgte mennesker i byen Regensburg/Tyskland i et bestemt boligområde. Jeg bemærkede mere og mere, at der var mange spændinger i hjemmene, strid og ballade. Det kan ikke skjules, når der er ufred et sted.

Hvorfor kan attraktiv tro kun komme til os igennem Guds ord?

Her taler vi om en tro, som grundes udelukkende på Guds ord. Dvs. alene på hele skriften, det Gamle og det Ny Testamente i forening. Jesus sagde engang i Johannes 7,38: **”Den, der tror på mig, skal det gå, som Skriften siger: ›Fra hans indre skal der rinde strømme af levende vand.›** Mht. dette citat taler Jesus om et ord fra det Gamle Testamente. Jesus

tydeliggør dette endnu mere i citater fra hhv. Johannes 17,14.17.: **"Jeg har givet dem dit ord; ..." og vers 17: "Hellig dem i sandheden; dit ord er sandhed."**

Alle religioner er veje til Gud, udviklet af mennesker. Den eneste tro, som er udviklet af Gud, er den bibelsk begrundede tro. Den bygger alene på Guds ord, som er os overleveret i Bibelen. Da Gud er kærlighed og besidder uendelig visdom og magt, har Han forudbestemt alle fremtidige hændelsers forløb til vores alles bedste. Troen på bibelens ord er derfor det mest attraktive trosgrundlag, som findes på denne jord, hvis man sammenligner den med de teorier, som mennesker har udviklet. Det er naturligvis en forudsætning, at vi har erkendt og forstået den bibelske lære og lever efter de bibelske principper. I realiteten er den bibeltro tro den eneste attraktivste tro, som findes. Hvis vi skal tage Jesu fortælling om lignelsen af de ti brudejomfruer, så har de halve af dem et alvorligt problem: De mangler denne attraktive tro, som lever deres tro i handling og ikke bare i ord.

På hvilken måde kan Jesu disciple blive Ét i Herren?

I denne sammenhæng handler det om at være Ét i ægteskabet og familien, i menigheden og i at være arbejder i Guds vingård, så som f.eks. missionsværket/menighedsmission/nabohjælp o.m.m.

Jesus siger følgende i Johannes 17,22: **"Den herlighed, du har givet mig, har jeg givet dem, for at de skal være ét, ligesom vi er ét."**

Hvad er det, Jesus har givet os? Herlighed! Hvad skal vi forstå med denne herlighed? Dette ord bliver brugt på forskellig vis i Bibelen. Engang for Guds majestæt og storhed, Hans herlighed som udtrykkes i skaberværket, men ikke mindst som udtryk for Hans vidunderlige væsen, som er præget af kærlighed. Jeg tænker, det er en hjælp at se på skriftstedet i 2. Mose 33,18. Der siger Moses til Gud følgende: **"Da sagde Moses: »Lad mig dog se din herlighed! – og Herren svarer ham: - Herren svarede: Jeg vil lade al min skønhed gå forbi dig, og jeg vil udråbe Herrens navn foran dig. Jeg viser nåde, mod hvem jeg vil, og forbarmer mig, over hvem jeg vil."**

Godhed er hjælpsom kærlighed, kærlighed "In Action". Guds herlighed, er udtryk for Hans karakter, som er præget af kærlighed og godhed. Forståelsen af denne forklaring hjælper os til bedre at forstå Jesu udsagn, at Han har givet os andel i Guds herlighed, for at vi kan være Ét i Ham. Den vigtigste forudsætning, for dette at være Ét, er at eje gensidig kærlighed,

som bygger på respekt og tillid. Guds metode for mission er, at vi skal elske vore medmennesker. Og her tales der om AGAPE – kærligheden, som er Guds kærlighed til os. Denne kærlighed vil Gud videregive gennem os til verden.

Vi kender til bemærkelsesværdige ting fra oldmenighedens erfaring vedr. udgydelsen af den Hellige Hånd. Vi læser fra Ap.G. 4,31-33: ***”Da de havde bedt, ... og de blev alle fyldt af Helligånden, og de forkyndte Guds ord med frimodighed. Hele skaren af troende var ét i hjerte og sind, og ikke én kaldte noget af sin ejendom for sit eget, ... Med stor kraft aflagde apostlene vidnesbyrd om Herren Jesu opstandelse, og alle nød de stor yndest.”***

Betyder det, at være Ét, at være totalt ensrettet?

Det handler om at være Ét i tankegangen, i intentionen samt i karakteren. Samtidig bevares den enkeltes personlighed. Det handler ikke om at ophæve den enkelte persons personlighed. Det er at være Ét, og samtidig at bevare vores forskellighed langt hen ad vejen. Og det er netop det særlige, som ofte fremkalder forbavselse: At kunne være Ét sammen med meget forskellige personer. E.G. White siger:

”På den anden side er det underligt, at noget sådant kan ske, at så forskelligt anlagte mennesker, som de er i Kristi menighed, er det bedste bevis på, at Gud har sendt Sin søn til verden. ...Ikke – troende mennesker lægger mærke til, om den tro, som de, der bekender sig til at tilhører Kristus, virkelig har en helligørende indflydelse på deres liv.” (E.G.White, *Acts of the Apostles*),

”Karakterens forandring (hos disciplene) er vidnesbyrdet til verden, om at Kristus bor i hjertet”.

Hvorved skabes dette at være Ét?

Måden, som disciplenes enhed skabes på, sker derved, at Kristus lever i et menneske gennem Jesus Kristus ved Den Hellige Ånd. Jesus sagde dertil:

- 1) Johannes 17,21: "...i mig og jeg i dig, at de også må være i os, ..."
- 2) Johannes 17,23: "...jeg i dem og du i mig, ..."
- 3) Johannes 15,4: "Bliv i mig, og jeg bliver i jer. ..."

Apostlen Paulus udtrykker det denne måde:

4) Kol. 1,27: "Kristus i jer, herlighedens håb. ..."

5) Gal. 2,20: "Jeg lever ikke mere selv, men Kristus lever i mig."

Det at være Ét bliver kun muligt, hvis Kristus bor i dig og i mig. Uden at være fyldt med Den Hellige Ånd er dette ikke muligt. I så fald kan vi kun være "venlige" mod hinanden.

E.G.White siger: "**Vi må (som menighed) arbejde intensivt for, at have Ét sindelag**, (jfr. Filipperne 2,2) **og skal have de samme hensigter med og overfor hinanden. Kun** (opfyldelsen) **med Den Hellige Ånd og intet andet kan bringe os dertil. – Lade dit hjerte fyldes med Helligånden, for at jeg er i stand til at elske mine trossøskende på samme måde, som Kristus også gør det.**" (E.G.White, *Selected Messages*, side 386)

Et andet sted siger hun: "**Hvis Guds børn er Ét i samme ånd, bliver enhver form for farisæisme, samt alle former for selvretfærdighed** (den største synd, Israels folk begik hele tiden) **fjernet fra deres hjerter. Ethvert lem ved Jesu legeme, vil da bære Jesu Kristi billede i sig, og af Hans folk bliver der nye krus, som den nye vin kan fyldes i, uden at de går itu. Gud vil åbenbare sin hemmelighed, som har været skjult i umindelige tider. Han vil vise os, hvad den herlige rigdom blandt hedningerne er, nemlig "Kristus i jer Herlighedens håb"** (Kolosserne 1,27)

(E.G.White, "Selected Messages, Vol.1, 1SM 386.1; www.egwritings.org)

Hvordan kan det ske, at Kristus lever i mig?

Det får vi en god forklaring på i Efeser 3,16.17: "Og beder om, at han i sin herligheds rigdom med kraft vil give jer at styrkes i det indre menneske ved hans ånd, at Kristus ved troen må bo i jeres hjerter og I være rodfæstede og grundfæstede i kærlighed."

Kristus lever i mig gennem Den Hellige Ånd. Da vores indre menneske bliver fornyet dag for dag iflg. 2. Kor.4,16, er det vigtigt, at vi fornyer vores intime forhold til Kristus dag for dag. Vi må også bede Ham i tro om – ved at påberåbe os et passende løfte, f.eks. fra Lukas 11,13 – at blive fyldt med

Helligåndens kraft. Det, at være Ét med Kristus fører enhver Jesu discipel tættere sammen med hinanden på vejen til Jesus. **Dit og mit kristne liv, "at være i Kristus" er altså grundlaget for at være Ét med Jesus.**

"Denne enhed i mangfoldigheden er en gave, som de troende har fået i gave af den i dem iboende Kristus (Jfr. Johannes 17,22.23). ...Enheden starter altså hos den enkelte person." (Citat fra Bibelstudiet af den 21.11.2012)

Hvilke følger har det i mit liv, at Jesus lever i "mig"?

Der kan nævnes tre væsentlige virkninger: Åndens frugt, åndens nådegaver, og nådegaven til at vidne om Jesus.

Åndens frugt og åndens nådegaver er væsentlig for fælles succes i samarbejdet. Begge disse områder har en betydelig indflydelse på det tredje område: nådegaven til at vidne for Jesus. Vores personlige omvendelse/forandring er forudsætningen for vores vidnesbyrd og det at være Ét som discipel med alle de andre. Og denne måde at virke på benytter Herren som en tiltrækningskraft for ufrelste og til at give os evne til at give vidnesbyrd. Gennem vores vidnesbyrd bliver vi Jesu Kristi medarbejdere, fordi Han er kommet for **"at søge og for at redde det som er fortabt."** (Lukas 19,10)

Vi vil se lidt nærmere på de tre områder:

1. **Åndens frugt - "Men Åndens frugt er ærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed."** (Galater 5,22) – Alle disse tre egenskaber spiller en vigtig rolle. De er en vigtig forudsætning for det at være Ét i familie og ægteskabet, i discipelgruppen og i menigheden. Paulus taler om frugten. Det handler her om én frugt, og det er udfoldelse af Guds væsen i os. Efeser 3,17 siger: "at **Kristus ved troen må bo** i jeres hjerter og **I være rodfæstede og grundfæstede i kærlighed.**" Den egentlige frugt er kærlighed. – Guds kærlighed til os. Bibelen bruger udtrykket "Agape – kærlighed", som kommer fra det græske sprog, fordi kærlighed er udtryk for Guds væsen. Det er uselvisk kærlighed. Den søger det bedste for Gud og mennesker. Eva von Thiele – Winckler fortæller os det på følgende prosaisk vis:
 - Glæde er jublende kærlighed
 - Fred er hvilende kærlighed
 - Tålmodighed er bærende kærlighed
 - Venlighed er strålende kærlighed
 - Godhed er hjælpende kærlighed

- Tro er tillidsfuld kærlighed
- Mildhed er værgeløs kærlighed
- Renhed er den fuldkomne Guds kærlighed

2. Åndens gaver – En anden vigtig virkning af Jesu liv i mig er at modtage de åndelige gaver. Gud har forskellige gaver at uddele. I 1. Kor 12 sammenligner bibelen menigheden, altså et bestemt antal medlemmer med et legeme/krop. En krop består af mange forskellige organer. Ethvert organ må derfor arbejde godt og er vigtigt for livet og kroppens sundhed. Det viser os, at det er vores opgave, at vi tager hensyn til hinanden og tjener/hjælper hinanden med vores forskellige gaver. Dermed bidrager vi til familiens, en gruppes og menighedens succes. Vi har jo ikke alle fået samme slags nådegaver. Men Gud har givet os differencierede nådegaver, tilpasset vores behov.

Det er afgørende, at begge disse elementer Åndens frugt og Åndens gaver – viser sig i menneskets væsen, dvs. i tanker og følelser, i tale, i handling. Der findes kun én vej, hvordan dette kan ske. **Vi** må være fyldte med Den Hellige Ånd.

Kernepunktet for livet i Helligånden er den daglige bønnestund om den fuldstændige hengivenhed til Gud og bønnen i troen om at blive fyldt med Helligånden. (et eksempel til en eksempel – bøn findes i brochuren "Skridt til den personlige udvikling", i kap. 4). Ganske kort skal der nævnes nogle kortfattede erfaringer med dette:

Oplevelser i Rhinlandet

En trossøster beretter:

"Vi får fantastiske oplevelser og erfaringer med brochuren "Skridt til personlig vækkelse". Mange trossøskende beder dagligt den foreslåede bøn (som findes på side 65 i brochuren, forfattet af Helmut Haubeil), to og to sammen. Jeg selv har nu bedt denne bøn i de sidste fem måneder sammen med en veninde. Vi oplever, at det ikke bare går fremad på det personlige område. Der bliver løst problemer hos ALLE, som deltager i forbønnen. Ting og sager bliver løst og opklaret i hjemmene, i ægteskaberne, på det åndelige område, i menighederne, men ikke sådan, at der opstår kæmpestore konflikter, men det sker på den stille og rolige måde. Vi er selv

meget forundrede og ser deri Guds "lutrings – proces", som på en vis måde gør livet betydeligt lettere, fordi vi mærker Guds nærhed mere og mere på en fantastisk måde."

Lægger vi mærke til, ved at læse dette vidnesbyrd, hvordan princippet "Kristus i os" også har en positiv indvirkning på menighedsfællesskabet? Denne rapport fortsætter på denne måde:

"Fornyligt sagde en trossøster følgende til mig: 'Jeg har altid forestillet mig, at kunne føre et Gud velbehageligt liv, men der stod alt for mange forhindringer i vejen. Nu bliver min drøm til virkelighed. Og dette er først begyndelsen!'" (E.S. i en E-mail til forfatteren af nærværende Brochure af den 18.12.2012)

Denne trossøster har fundet den attraktive tro!

- 3. Jesu vidner – "Men I skal få kraft, når Helligånden kommer over jer, og I skal være mine vidner både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og lige til jordens ende."** Jesus sagde til Sine disciple, at de ville evnen og viljen til at være Hans vidner gennem Helligåndens kraft og styrke.

Ved at lade sig fylde af Helligånden oplever man en åndelig vækkelse. **Hvad er en vækkelse?** Dennis Smith forklarer: **"Det er en tid, hvor den kristnes liv i Jesus fornyes. Glæden over denne vækkelse opfylder den kristnes hjerte; der begynder at opstå et brændende forlangende om at redde andre mennesker. Det igen betyder, at vi længes efter som omvendte og 'vakte' kristne også at være med til at føre andre mennesker til redningsmanden Jesus."** (Citat fra Dennis Smith's bog **"40 dage – bønnetid – fordybelse af dit Gudsforhold", bd.2)**

E.G.White siger: **"Uden Guds ånds nærhed bliver ingens hjerte berørt og ingen synder vil blive vundet for Kristus. Hvis Jesu efterfølgere er forbundet med Ham, hvis de besidder åndens nådegaver, så vil sågar de fattigste og mest uvidende blandt dem have en magt, som taler til hjerter. Gud laver dem om til en kanal, som leder Guds mægtige indflydelse ud til (hele) universet."** (E.G.White, **"Selected Messages")**

Den kendte evangelist og vækkelsesprædikant R.A.Torrey beretter om en utrolig erfaring. En meget inspirerende bibelunderviser havde i to timer talt med en mand om hans frelse uden at komme nogen synderlige veje med ham. Så tænkte hun, at hun ville bede Torrey om at tale med ham. Efter 10 minutter tog denne samme mand en positiv beslutning. Denne kvindelige bibelunderviser var paf, for Torrey havde brugt de samme

bibelvers, som hun selv. Torrey sagde dertil: Da hun ikke havde fået noget ud af sit arbejde, frygtede også han, at det ville ende på samme måde. Han bad Gud i sin hjælpeløshed, at Den Hellige Ånd ville træde til og gøre denne gerning – og Helligånden gjorde det, de ikke formåede.” (R.A.Torrey, ”Der Heilige Geist - Den Hellige Ånd”; Frankfurt 1966, forkortet citat)

Vækkelse har mission til følge.

E.G.White skrev: **”Dog først hvis de har modtaget Den Hellige Ånd, kan de magtfuld forkynde Hans budskab. Først da vil de erfare, hvad Gud kan gøre gennem dem.”** (E.G.White, ”Selected Messages”)

Gud har forudset det sådan, at vi er i stand til at tiltrække andre mennesker pga. vores personlige optræden og vores kærlighedsfyldte måde at kunne være Ét med trossøskende på. det gælder især for vores børn og ungdommen, vores familiemedlemmer, samt vores slægtinge, bekendte, naboer, kolleger venner, men også de fremmede. Det betyder, at mennesker bliver mere åbne for at høre om tro, og Gud kan føre mennesker til os. Følgende ord viser os, hvilken stærk indflydelse vores måde at være på har: **”Hvis vi var venlige, høflige og udviste pli og var medfølelse, så ville der i dag være 100 personer, som omvendte sig til sandheden, hvor der i dag kun er 1 person.”** (David Wolkwitz, ”Der Weg zu einer kraftvollen Erweckung – Vejen til en kraftfuld vækkelse”; Udgivet af Nordrhein – Westfalen Konference af SDA; Afd. Hjemmemission, side 41)

For at muliggøre noget sådant, er tilstedeværelsen af Den Hellige Ånd helt klart nødvendig. E.G.White formaner os præster på denne måde: **”De (menighederne) er ude af stand til at fremlægge de store og herlige sandheder fra Guds hellige ord, som kunne overbevise og forandre andre mennesker gennem den formidlende gerning, som Helligånden gør. Guds kraft venter på, at blive kaldet på og taget imod.”**

Men der er endnu en vigtig side af samme sag:

Hvordan kan et åndelig opbrud blive holdt i live?

1893 fandt en vækkelse sted i den adventistiske institution Battle Creek, USA. Dog fik den ikke en lang levetid. Gud gav Ellen White viden om årsagen. Hun sagde: **"Hvis de mange troende, som var oplyst om sandheden var gået i gang med at videregive det, hvad Gud havde givet dem til formålet, havde der været et større lys og mere kraft til dem fra Gud til høsten."** (E.G.White, "Wie man die neue Erfahrung sichert – Hvordan man sikrer den nye erfaring" – Citat fra "Unser grösstes Bedürfnis – Vores største behov", Udgivet af Werner E. Lange, side 165)

Vi får mere lys og kraft ved at videregive evangeliet til andre. Hvis vi tager os af andre menneskers behov for sandheden, opnås der en værdifuld gevinst/vækst i vores eget liv.

Derfor er det overordentligt værdifuldt, at der sker en opfordring i projektet "40 – dages andagtstid", om at yde en særlig forbøn for mennesker, som endnu ikke er nået af evangeliets forkyndelse. Der er nogle meget gode forslag at få om dette i www.missionsbrief.de – 40 Tage – Anleitung/Konzept für eine 40-Tages- Gebetszeit mit anschließenden evangelistischer Verkündigung; (- 40-dages vejledning/koncept for en 40 – dages bønnetid med efterfølgende evangelistisk forkyndelse)

Hvor skal vi begynde vores mission?

Jesus sagde, hvor disciplene skulle starte deres mission. De skulle begynde, der hvor de boede. Dvs. at du skal begynde i dit hjem og dit nærområde, der hvor man kender dig. Hvorfor mon Jesus bruger denne rækkefølge? Fordi, der hvor vi er kendt, vil vores vidnesbyrd blive anerkendt og måske også taget imod, hvis vi forholder os derefter, den måde vi optræder på, den måde vi forkynder på og lever på. Vort livs vidnesbyrd må stemme overens med det mundtlige vidnesbyrd. Det vil allerførst vise sig, om vi er fyldt med Helligånden, når vi ser på de åndelige tilstande i vore hjem.

Hvilken betydning har det nye lovbud i Johannes 13,34.35?

Jeg vil ganske kort bruge lidt tid på at skrive lidt om betydningen af "Det Nye Bud", som Jesus præsenterer i Johannes 13,34.35: **"Et nyt bud giver jeg jer: I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden. Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har**

kærlighed til hinanden.” Et liv, som er ledet af Helligånden fører til endnu en åndelig frugt: til ydmyghed. Ydmyghed er Jesu sindelag og er en vigtig ingrediens for et fællesskab, som tilstræber enheden i Gud. Det er derfor med sikkerhed grunden til, at Jesus har givet os dette bud lige efter fodtvætningen. Fodtvætningen er et symbol og en ydmyghedens tjeneste. Ydmyghed er ikke en medfødt egenskab. Men vi har lov til dagligt at bede Gud om ydmyghedens nådegave ved at bruge Guds løfter, når vi beder om hjælp hos Gud. (Jfr. Mika 6,8) Ydmyghed er en meget vigtig, men desværre en til tider meget ringeagtet egenskab. I det nye bud taler Jesus om, at vi skal elske hinanden. ”som jeg har elsket jer”. Jesus har elsket os med ”AGAPE – kærligheden. Denne form for kærlighed har vi kun i os, hvis vi er opfyldt med Den Hellige Ånd. Romerne 5,5b siger: **”... for Guds kærlighed er udgydt i vore hjerter ved Helligånden, som er givet os.”**

E.G.White siger om det: ***Uindskrænket kærlighed til Gud og selvudslettende kærlighed mod hinanden – er den bedste gave, som vor himmelske fader kan give os. Denne kærlighed er ikke en følelsessag, men en guddommelig grundholdning, en bestandig kraft. Et uheeligt hjerte – som enhver, som ikke er opfyldt af Helligånden, har. Denne person er ikke i stand til at frembringe eller selv producere denne kærlighed. Den er kun at finde i et hjerte, hvor Jesus regerer.***” (E.G.White, *Acts of the Apostles*)

Det går her om spørgsmålet, om det er Jesus, som sidder ”på mit hjertes trone”. Har Han lov til at bestemme over dig over alt i dit liv? Har jeg overgivet mit liv fuldstændig til Ham? Bekræfter jeg dette dagligt overfor Ham?

Hvordan står det til med mig?

Har jeg denne attraktive tro? Bor Jesus gennem Helligånden i mit hjerte? Hvis ja, så handler det om, at pleje denne attraktive tro og vokse i den.

Når jeg kan fastslå, at jeg endnu ikke ejer denne attraktive tro, skulle jeg stille mig selv disse to ovennævnte vigtige spørgsmål.

Vi har gode hjælpemidler til at finde denne attraktive tro (for dem, som endnu ikke har den) og til pleje af denne tro (for alle, som har denne tro) i ovennævnte brochure ”Skridt til personlig vækkelse”, (af Helmut Haubeil) og i denne 40 – dages andagtsbog ”40 Tage – Andachten und Gebete zur Vorbereitung auf die Wiederkunft Jesu”. (af Dennis Smith) Denne Brochure

og denne bog supplerer hinanden på værdifuld vis. Det kan anbefales til enhver at læse dem, gerne, op til flere gange.

Hvordan kan vor mangel af Helligånden udvirke sig på andre mennesker?

Uden at have Jesus gennem Helligånden i os er vi kødelige kristne. (Se også 1. Korinther 3,1-3; Romerne 8,1-17; Galater 5,16f). I så fald er vi ikke selv frelst jfr. Romerne 8,9. Vi lever da kun på vores menneskelige evner og kræfter. Følgerne af denne levevis viser sig på den måde, at nære slægtninge og børn også ender med at blive til kødelige kristne med alle de følger, som unægtelig vil komme. (H. Haubeil af *"Skridt til personlig vækkelse"*. Side 38; 2012) Lad os tænke på, at Guds kærlighed er kun i vores hjerter ved Helligåndens hjælp.

E.G.White siger: ***"Den, som aldrig i sig selv har erfaret Jesu hjertelige og vindende kærlighed, kan ej heller føre andre til livets kildevæld. Jesu kærlighed i vore hjerter er en magt, som driver mennesker til at åbenbare Kristus, i deres samtaler, ved deres viste medfølelse, gennem deres kærlige ånd og ved at medvirke til at forbedre deres medmenneskers livskvalitet.*** (E.G.White, *"Selected Messages"*)

Hvis Jesus er i os gennem Helligåndens virke, vil Han bevirke, at vores vidnesbyrd for Gud sker på en helt naturlig måde efter mottoet: ***'Det hjertet er fulde af, løber munden over med.'***

Hvor værdifuld er attraktiv tro?

Hvor værdifuld den attraktive tro er, kan vi se på de kristne, som hellere tager imod ulemper, forfølgelse, tab af ejendom eller tager martyrdøden på sig, hellere end at forlade troen på Jesus. Hvad er hemmeligheden bag deres trosstyrke? Det er et bevis på, at de er fyldt med Helligånden.

Martyrerne selv, kan jo ikke sige os, hvordan de havde det, da de gik i døden for deres overbevisning. For mig at se, er beretningen fra de pavelige referenter ang.: henrettelsen af reformatoren Johannes Hus og Hieronymus en vigtig henvisning til, at de var stærke i troen og forvisning på Jesu løfter. Hvis man bliver brændt, kan man kun skribe af smerte. Men

disse mænd har sunget lovsange indtil døden udfriede dem. Dette er kun muligt ved Guds hjælp. De havde den ægte glæde også i denne store nød, de befandt sig, som E.G.White siger i en kommentar fra "Jesu Liv" **"Der hvor Gud regerer, er fred og glæde."**

Et andet godt eksempel er Hugenotfamilien Durant i det 18. århundrede i Frankrig. De blev forfulgt, som kættere, af den katolske kirke pga. deres tro. Familiens far blev efter 14 år i fængsel benådet, men hans hustru døde i fængsel. Sønnen Pierre – en aktiv prædikant – blev henrettet. Datteren Marie blev holdt fangen i et tårn sammen med andre kvinder. Hun kunne blive løsladt på den betingelse, at hun ville afsværge sin protestantiske tro. Det gjorde hun ikke. I året 1768 blev hun efter 38 års fængselsophold frigivet. For Marie Durant var troen på bibelen en attraktiv tro, som hun ikke kunne opgave. (Tekstens kilde er "Wikipedia: Marie Durant")

Eksempler med store missionæriske virkninger.

Daniel og hans venner var rede til at tage ulemperne på sig, da de bad om en anderledes kostplan ved den babylonske konges hof, som de var fanger hos. Og hvad gjorde Gud? Han velsignede denne lydighed. De var blevet skønnere, sundere og mere intelligente at se på end de andre fanger ved hoffet, som spiste kongens mad. De fik høje positioner i Babylons hierarki. Vi kender beretningerne, hvor de blev sendt i ildovnen, hvor Daniel blev kastet for løverne. Deres tro var for dem mere værdifuld end deres lidelser og deres liv. Hvad mon var virkningen? To verdensrigere erfarede gennem deres vidnesbyrd i ord og gerning alt om Den sande Gud. Deres eksempel havde store virkninger på missionen på deres tid.

Det samme gjaldt også for Josef i Egypten. Han nægtede at begå ægteskabsbrud med sin Herres hustru. Han kom i fængsel pga. hendes bagtalelse af ham overfor sin mand Potifar. Men Gud kunne benytte hans trofasthed, således, at et helt verdensrige fik kendskab til den Sande Guds virke og eksistens.

Vi kan også tænke på den unge hebraiske pige, som var en huslave hos den assyriske general Naaman. Gennem hendes vidnesbyrd i ord og gerning kom det til sidst til en omvendelse af feltherren Naaman, som led af en i datiden ellers uhelbredelige sygdomme. Jeg er overbevist om, at han fulgte den levende Gud med stor glæde ikke mindst, men at han måske frigav denne unge pige og gav hende store gaver og sendte hende hjem til hendes hjemland.

Jesus fortæller i Matt. 13,44-45, om en mand, som havde fundet en stor skat. Denne var ham så værdifuld, at han **solgte alt, hvad han ejede**, og købte den mark skatten befandt sig i. Han var villig til at ofre alt for at vinde himmeriget – eller som jeg her kalder det – for denne attraktive tro. Kan du se, hvor værdifuld denne tro er?

Afsluttende bemærkninger.

E.G.White siger: ***"De, som bliver i Kristus, oplever lykke, glæde og stor fryd i Gud."*** (*Testimonies for the Church, Vol. 4, side 626*)

Den attraktive tro giver os allerede her et glad, kraftfuldt, sejrrigt og lykkeligt liv samt et begrundet håb på Guds rige. Selv i vanskelige tider, hvis vi går gennem en mørk dal, er denne tro pga. Guds nærvær i vores nød stadig attraktiv.

Vi kan gennem den attraktive tro bidrage til et godt samarbejde, og derigennem kan andre mennesker også fatte interesse for at tro på Gud.

Gud skænker os det, at vi forstår bæredygtigheden af det at være ét og så kan andre mennesker fatte interesse for troen. Han må hjælpe os, gennem Helligåndens kraft, sammen med 'Jesus Kristus i os' vokse op til denne "Kristuslignende" tilstand, til vores egen glæde og velsignelse, men også for at være en tiltrækningskraft for vores familier og medmennesker.

"... Vær ikke bedrøvede, for glæde i Herren er jeres styrke!"
(Nehemias8,10)

"Som Kristi efterfølgere skal vi fremvise Hans tjeneste så attraktivt som muligt, som den reelt er."

(E.G.White, "Steps to Christ", side 116 – www.egwwritings.org)

At blive i Jesus

Helmut Haubeil er udlært købmand og har studeret til præst. Efter en succesrig tid som prokurist i et speditjonsfirma, gik han i en alder af 37 år i gang med at uddanne sig til adventistpræst, fordi han fik et kald dertil fra sin Himmelske Fader. Han virkede i denne tjeneste i 16 år som præst i en menighed. Derefter ledede han det adventistiske plejehjem i Bad Aibling i Oberbayern, Tyskland. Han er grundlægger og udgiver af et tidsskrift "Missionsbrief", som er et nyhedsbrev for lægmands – menighedsmission. Siden han er gået på alderspension er han i væsentligt grad delagtig i opbyggelsen af et missionsværk for Centralasien og Indien.

Den som bliver i mig og jeg i ham,
han bringer megen frugt;
For uden mig kan i slet intet gøre